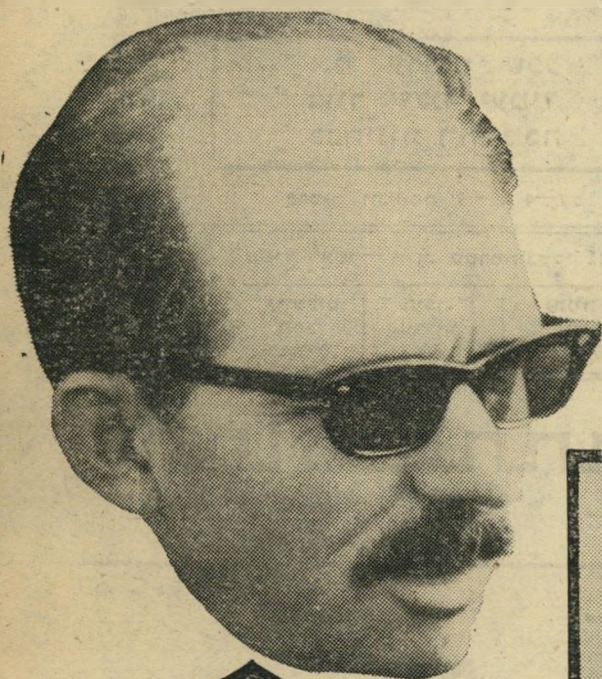

העולם הזה

**רופא בכיר מזהיר: "אם אתה
חולה בנוש-
אל תיכנס
לבית
החולים!"**

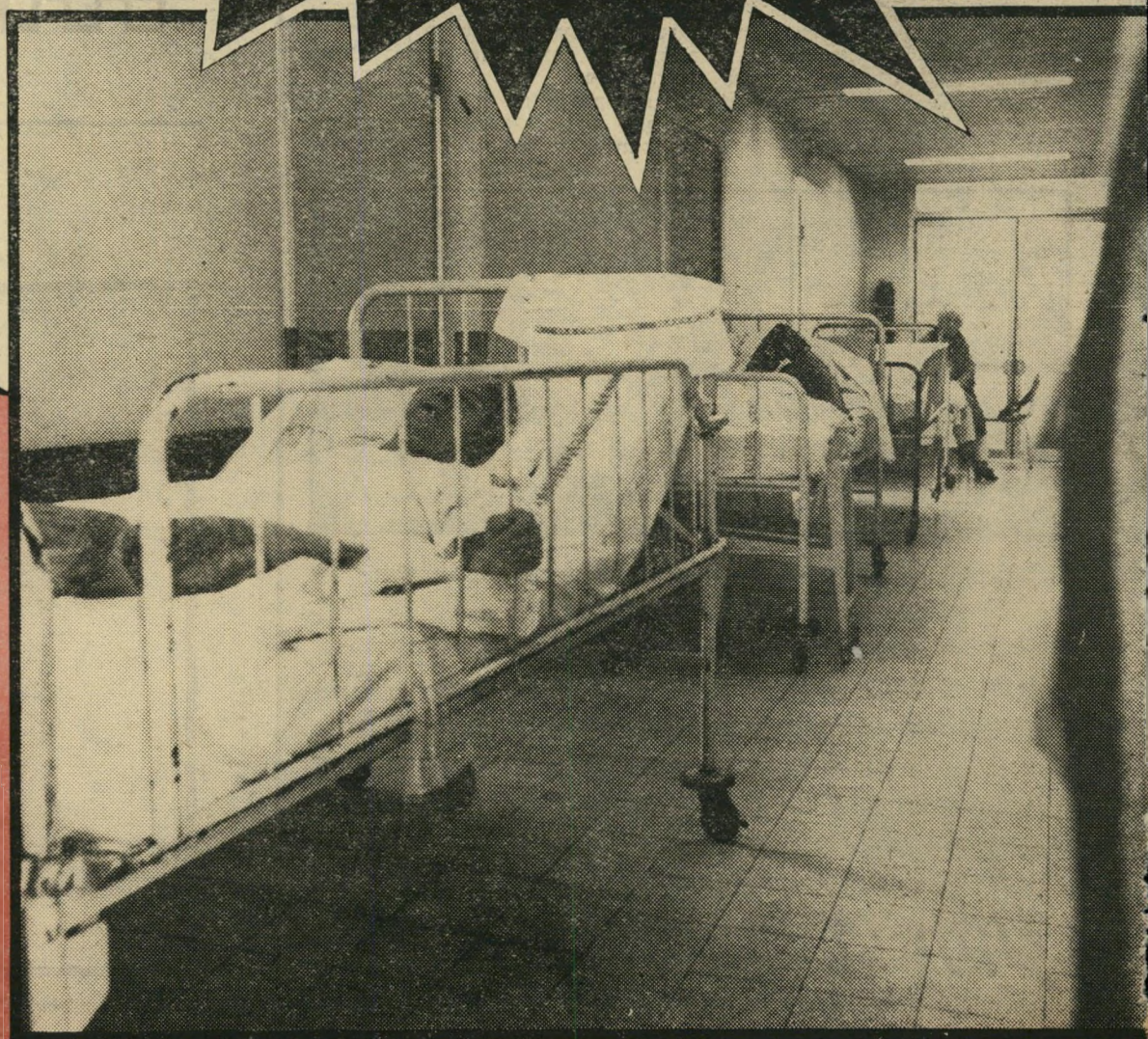
**רצח
בבתי
החולים**

שמעל-הבריות,

מה אתה

אומר על זה?

חולים וחולות שוכבים
יחד במסדרון מחלקת
הקבלה של "איכילוב"

ק/כא קי

דעותיהם נדמה לנו כי חלק מהמערכות שאנחנו מנהלים באמצעות עיתון זה, הן מערכות דו־קישוטיות. בהרבה נושאים מצליחות מערכות אלה לזעזע את דעת הקהל, לעורר תגובות-שרשרת, לגייס תמיכת עיתונים נוספים ולהזיז דברים. פרשת השתלטותם של שירותי הביטחון על אוניברסיטת חיפה, היא אחת הדוגמאות לכך. מאידך, קיימים נושאים אשר סביבם קיים קשר כללי של שתיקה. המערכה שאנחנו מנהלים זה מספר שנים לשיפור היחס כלפי ה"אסירים" בשירות בתי הסוהר, למניעת התעללות בהם ולהתנהגות יותר אנושית כלפיהם, היא אחת מנושאים אלה. למרות שבשנים האחרונות פורסמו סדרה ארוכה של מיקרים-מתריקים, בהם מתו בכלא אסירים ועצורים, בגלל יחס בלתי אנושי הגובל בהתעללות, נשארו בודדים במערכה זו. יתכן והסיבה לכך טמונה בעובדה, שהאורח הממוצע סבור שבעיה זו אינה נוגעת לו, וכי הוא לעולם לא יגיע למצב בו תהיה לגביו חשיבות ליחסם של סוהרי שירות בתי הסוהר.

אחת הפרשות הנוראות ביותר שאירעו בתחום זה היתה פרשת מותו של העצור חולה-הלב אלי אבוטבול בכלא רמלה, אותה פירסמו לפני שלושה חודשים (העולם הזה 1733). תוך האשמות גלויות כלפי מי שנראו לנו אשמים במותו, הפרשה אף הועלתה על ידי אורי אבנרי בכנסת ושר הבריאות הבטיח להטיק את המסקנות לאור מימצאי החקירה בעניין.

★ הפרקליטות מנסה לחכות

לפרשת אלי אבוטבול יש גם המשך משפטי. מאחר שמשיפתו של הנפטר היא בדעה, שמותו נגרם כתוצאה מרשלנות פושעת, עמדה המשפחה על כך שתיערך חקירה פומבית של מיקרה המוות, כדי למצוא את האשמים. אומנם, במיקרה הטוב ביותר הסיכוי הוא שאיזה סוהר יורד בדרגה או יקבל נזיפה, אבל המשיפה מתעקשת על כך שהאמת תצא לאור.

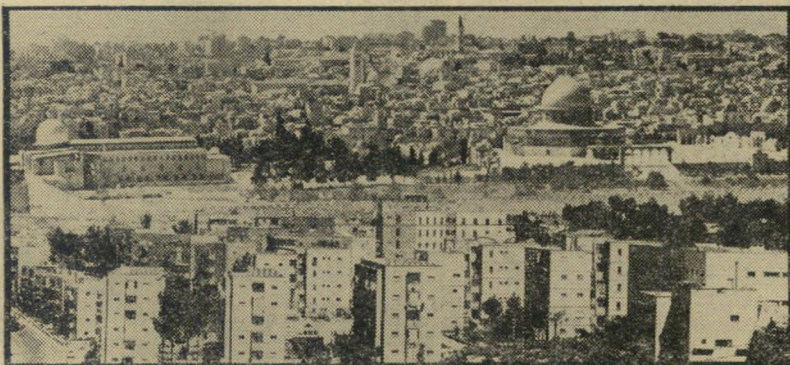
חקירת מיקרה המוות של אלי אבוטבול החלה לפני שבועיים בפני שופט השלום יהודה טרייביש. שני העדים הראשונים שנחקרו היו סוהר ורופא בית הסוהר, שאישרו כמעט את כל העובדות שפורסמו בשעתו בעולם הזה. אולם במהלך החקירה התגלתה תופעה מוזרה. פרקליטות מחוז תל-אביב נכללה בין אלה, נגדם היטחו ההאשמות בפרשת-מות זו. אנשי הפרקליטות הם שסרבו לשחרר את אלי אבוטבול בערבות, למרות שמשפחתו המציאה תעודת רפואית שהמשיך כליאתו עלול להביא למותו. מצד שני תפקידה של ה"פרקליטות", כשהיא מופיעה בחקירת מוות, לסייע לשופט החוקר לחשוף את האמת.

והנה, כבר בישיבה הראשונה הסתבר שהפרקליטות החליטה להיפוך לצד בחקירה. במקום לעזור במציאת האמת, התנהגו אנשיה כאילו תפקידם הוא לסנן על שירות בתי הסוהר ולכפות על מחדלים שנעשו — אם נעשו — בכלא. זוהי עמדה תמוהה ביותר. יתכן והיא נובעת מהמצפון הרע שיש לכמה אנשים בפרקליטות בפרשה זו.

★ רצח עיר

נושא אחר, בו זכתה מערכה שנוודה על דפי העולם הזה להצלחה רבה יותר, הוא נושא השיכוננוציה של ירושלים, תוך השתתת נוספה הייחודי.

היינו בין הראשונים שהתריעו נגד חוסר המדיניות בפיתוח ירושלים. במרץ 1970, במסגרת הדיון בכנסת על משרד השיכון, הקדיש לך אורי אבנרי נאום מיוחד, בו אמר, בין השאר: "... הנה רובץ על פתחנו פשע נורא שבעתים — הפשע כלפי ירושלים. פשע זה, אם קום יקום, אינו אלא רצח בכונה תחילה. רצח נשמת עיר, רצח אשר ההיסטוריה העברית והעולמית לא תסלח

השיכוננוציה בירושלים — "העולם הזה" 1 באפריל 1970

לנו אותו לעולם... הנה נכנס בולמוס של ביצועים שוביניסטי גם מבצע לשעריה של כלילת היופי. תחרות של דמוגיה, אשר רוממות ירושלים בפיה, אך ליבה גם ביחודה של ירושלים האמיתית, תחת החיה, הקיימת, הנושמת — חוגגת כאן את נצחונה העגום. כאשר נאמרו הדברים, הם נשארו ללא תגובה. בינתיים עברי מספר חודשים. כנס האדריכלים, שנערך בישראל, מתח ביקורת קטלנית על הנעשה סביב תכנון בניית ירושלים. עיתונים, אנשי מיקצוע ואנשי-רוח נכנסו למערכה. אפילו הסלחנייה הצטרפה אליה. הנושא הפך לנושא ציבורי ממדרגה ראשונה ויש סיכוי שתהליך ההבלה בדמותה של ירושלים ייעצר בעודו באיבו.

אין זו טפיחה עצמית נוספת על השכם. זוהי המחשה כיצד התעוררות כללית של דעת הקהל יכולה לשנות דברים ולהשפיע. התעוררות מעין זו עשויה להשפיע גם בתחומים נוספים — כמו על הנעשה בין כותלי בתי הסוהר, למשל. בסופו של דבר, רצח אסיר אינו פחות חמור מרצח עיר.

הכללה הפוליטכנית

מיסודם של יוצאי הסגל האקדמי של הטכניון, מכון טכנולוגי לישראל

החלה הרשמה לקורסי ערב

- ★ אלקטרוניקה
- ★ טלוויזיה מיקצועית
- ★ שרטוט בנין
- ★ שרטוט מכונות
- ★ ריהוט ועיצוב פנים
- ★ גרפיקה שימושית
- ★ קירור ומיזוג אוויר
- ★ צילום מקצועי
- ★ תיכנות למחשבים

אנו ערבים שכל בוגר שלנו יעמוד בבחינות ההסמכה

פרטים והרשמה 1-9, 4-7:

משרד ראשי — ת"א, טשרניחובסקי 31

ירושלים	חיפה	נתניה
המלך ג'ורג' 10	נורדאו 30	שד' ויצמן 3

בקרית ביאליק

ביום א' ה-28.7.71, בשעה 20.30, בבית משפחת יגול, רחוב הגפן 5, קריית ביאליק, יתקיים

חוג בית

בהשתתפות

אלכס מסיס

חברים ואוהדים מוזמנים

העולם הזה

מכתבים

דבר

מבוער

לפעמים מזהירים אנשים הצהרות אשר נראות ממבט ראשון כיפיות ומשכנעות מאוד אך מאהוריהן מסתתר דבר מכוער מאוד. שריהחינוך שהוא גם שריהתרבות וש' הוא גם סגן ראשהממשלה ושהוא גם ממון נה על הטלוויזיה, נאם השבוע נאום ב' כנסת שנראה לרגע כמשכנע מאוד. הוא אמר בערך כך: "תינתן זכות קדימה ללימודים באוניברסיטאות ובסכניון לבעלי עבר קרבי בצבא". לאחר מחשבה שנייה אפשר להבחין ב' כוונה ברורה. האם הערכים תושבי ישראל מתגייסים לצהל? האם ניתן להם לשרת בצבא? לא.

טימברג

אם הם לא משרתים בצה"ל, הם לא יכיר לים להיות ביחידה קרבית ואם הם לא ביחידה קרבית אז אין להם סיכויים גדול לים להתקבל לאוניברסיטה ולסכניון. במילים אחרות רצה השר כאילו לומר: בקבלה לסכניון ולאוניברסיטאות יש אזור: חים סוג א' יוצאי יחידות קרביות, חיילים

סוג ב' יוצאי יחידות רגילות. ואורחים סוג ג' שלא משרתים כלל בצה"ל. יעקב טימברג, תל-אביב

חבורת

זקנים

צדק כותב הכתבה על הצנזורה (העולם הזה 1745) שכונה את הצנזורים "חבורת זקנים..."

אנשי דת ומשטרה, לא מן הראוי ש' יקבעו איזה סרטים יש להציג לקהל. ואם בכלל צריכה להיות צנזורה, הרי הרכבה צריך להיות מתחכמים סיצילוגים לבראליים.

הצנזורה כיוכ היא "חבורת זקנים". יש להזרים לה דם חדש. אך הבעיה היא שבארץ הזאת לא מנצח הצדק אלא הליכלוך.

בני ציטריין, תל-אביב

המצב בכתייהסוהר

המאמר כבוד השופט (העולם הזה 1744), עורך אצלי שאלות רבות.

הרי בכתייהסוהר הולכים דברים יור תר זועתיים, במיור חד אצל אסירים ביטחוניים.

כמובן שבדבר זה צריך לחקור בצור רה יותר מדוקדקת. זה אפשרי עלידי עריכת חקירה אצל אסירים לשעבר, גם בשטחים הכבושים ובירושלים וגם ב' (המשך בעמוד 6)

אדיאסמר

אל דאגה סופר ממו מביא לך...
חידוש נוהפכני

ממ פס

משחת גילוח בפסים כפולים
"ממ פס", היחידה בפסים כפולים, מכילה מנתול מיוחד לרענון הפנים ו-Allantion להגנת העור ולמניעת תופעות לוואי של הזעה. התרענון עם ממ פס, משחת הגילוח המעולה, אשר תרומם את מצב רוחך, שכן היא הופכת את הגילוח לתענוג ומותירה הרגשת רענונות נפלאה. זה נהדר - זה יצאה

המו ממ לגבר

„מיתון“ בעמדת איסר הראל ?

לפני שלקה בהתקף לב קל, פשטה בחור גים מפלגתיים הידיעה כי איסר הראל מיתון את עמדתו הקיצונית בזכות סיפוח הי שטחים.

נציג הקו הנוקשה בעימ, (שנטל לעצמו השבוע את השם רפי"ן), הוא עכשיו ח"כ יגאל הורוביץ.

מקורבי פרנקל נגד הרב גורן

פעילות עניפה מתנהלת מאחרי הקלעים נגד מועמדותו של הרב הצבאי הראשי אלוף שלמה גורן לתפקיד הרב הצבאי הראשי של תל-אביב.

ההתנגדות הפעילה ביותר למינוי גורן, באה מצד מקורביו של רב השכונות יצחק ידידיה פרנקל, המקוויים כי במיקרה של הסרת המועמדות של גורן, ייבחר פרנקל לתפקיד זה.

ההתאחדות לכדורגל תבטל את החרם נגד הטלוויזיה

החרם שהטילה ההתאחדות לכדורגל על הטלוויזיה הישראלית — יבוטל.

האיש הפועל להסרת החרם הוא צבי (האיש בעל הי צלקת) בריס, מראשי ההתאחדות לכדורגל, המתכוון לכנס את הנהלת ההתאחדות במטרה לבטל את החרם.

האיום לאנשי „העולם הזה“

זהו נוסח הכרוז, שנשלח לביתו של אורי אבנרי, והכולל איום במעשי אלימות בגלל הגילויים על מעשי אכזריות של חיי לים ואנשי משמר הגבול בעזה, שאושרו על-ידי החוקר של הי רמטכ"ל וקצינים בכירי רים אחרים.

אבנרי הגיש על כך תלונה רשמית למישר, וזו פתחה ב"חקירה לגילוי האיר-גון העומד מאחורי הכרוז.

כרוזים דומים נשלחו גם לאנשי-צביר אחרים בארץ, ואף הודבקו באוניברסיטאות. סטודנט שהוריד כרוז שנחלה, הוכה קשות על-ידי חבריו נים שהדביקו אותו. סבורים כי מאחורי הכרוז עומדים אנשי „הליגה להגנה יהודית“ (ראה עמוד 18), ומחתרות כמו „גורי ואב“, שפשוט בשנה שעברה בירושלים.

בינתיים מנצלים דן שילון ויתר אנשי הספורט ב"סלחיה את ההפסקה בסיקור משחקי הכדורגל להכנות לקראת מיבצעים מיוחדים: תחרויות הכדורגל על גביע אסיה לנוער שתערכנה בטוקיו, הסורגיר הקדם אירופי בכדורסל שיתקיים בארץ, אליפות אירופה בכדורסל שתיערך בגרמניה בספטמבר וכינוס הפועל בתחילת מאי. קיימת גם תוכנית לשדר ערב ערב חדשות מ"אירועי כינוס הפועל.

תוכנית נוספת של הטלוויזיה: שידור קטעים מהאולימפיאדה במינכן ב-1972 כי תקווה שעד אז תהיה הטלוויזיה הישראלית לשורה לזוויני „טלסטאר“ ואפשר יהיה לקבל בארץ שידורים ישירים.

מקלף ימשיר לנהל את

המועצה לשיווק פרי-הדר

מעמדו של מנכ"ל המועצה לשיווק פרי-הדר, רבי-אלוף (מיל.) מרדכי מקלף, התחזק בעיקבות ההצלחה לה זוכים ההדרים הישראלים בחו"ל, בגלל השלגים והכפוף שהשמידו חלק ניכר מהדרי ספרד.

כתוצאה מכך נראה שמקלף ימשיך כי תפקידו לאחר סיום החווה שלו, בתום עי-נת הפרי הנוכחית.

תפוצת העיתונים היומיים

לידיעה הנכונה על ירידת התפוצה של העיתונות היומית, שהתפרסמה בשבוע שי-עבר במדור זה, השתרכב פרט בלתי-נכון על תפוצת „מעריב“.

המערכת התנצלה על כך בפני עורכי מעריב.

לקוראי העולם הזה

אחרי 21 שנות פעולתו במערכת „העולם הזה“ ובהנהלתו, פרש הש"בוע שלום כהן מחלקו בעיתון ומכל תפקידיו בו.

הפרישה באה בעיקבות הסכם, שי-על פיו מכר שלום כהן את מניותיו בחברת העולם הזה בע"מ.

בשבוע הבא יפרש „העולם הזה“ את רקע המאורע הזה בחיי הי-שבועון.

רבין ניצח שוב

נאמו האחרון של סגן שר-החוץ האמריקאי לענייני המזרח-התיכון, ג'וזף סיסקו, טפח שוב על פניהם של מעצבי מדיניות-החוץ בממשלת-ישראל. בניגוד לתחזיר-תיהם והערכותיהם של ראשי-המשלה גולדה מאיר ו-של שר-החוץ אבא אבן, בכל הנוגע לעמדות ולמהלכים שתנקוט ארצות-הברית לגבי שיחות יארינג והלחצים על ישראל — התבדו. לעומת-זאת התאמתו שוב הערכור-תיו ודיחיו של שגריר ישראל בוושינגטון יצחק רבין.

רק לפני מספר שבועות, חזה רבין בדיווח שנשא בפני פורום סגור, את המהלכים שי-נוקטת כהן עתה ארצות-הברית. אחריו הור-פיעו בפני אותו פורום ראשי-המשלה ו-שר-החוץ, שניסו לשלול את הערכותיו שנראו פסימיות מדי.

על רקע ניצחונו זה של רבין יש לראות את המשך-המתיחות בינו לבין צמרת משרד-החוץ שהגיעה השבוע לשיאה. כאשר הודלף ממקורות משרד-החוץ, כי ציר-ישראל בוושינגטון, שלמה ארגוב, יועבר מתפקידו כאיש השני בדרגה בשגרירות ישראל בארצות-הברית והוא מועמד לתפקיד שגריר ישראל במכסיקו. ארגוב, כך-נמסר, יפרוש על רקע חילוקי הדעות שלו עם רבין בקשר להערכות המדיניות.

לא מן הנמנע שרבין ייקרא בעתיד הי-קרוב שוב לארץ ואז עלולה המחלוקת הי-מדינית לפרוץ החוצה בגלוי.

מפא"י לשעבר משתלטת על העליה מרוסיה

הוועידה הארצית של עולי ברית-המועצות-צית בישראל, שנערכה השבוע, סימלה את-נסיון ההשתלטות הפוליטי של אנשי מפא"י לשעבר במפלגת העבודה על העליה מי-ברית-המועצות.

מיסגרת אירגונית זו, שהוקמה ביוזמת מזכיר העבודה ליובה אליאב והיא כמעט כולה על טהרת אנשי מפא"י, הוקמה לנוכח הסיכויים לעליה המונית מרוסיה בעתיד וכדי למנוע נסיונות מצד גח"ל לגייס את עולי ברית-המועצות על רקע מניעים לאומיים. טעם לפגם מוצאים גם במינויו של יונה כסה, מזכיר-מפא"י לשעבר, כיושיר-ראש ההתאחדות, למרות שהוא-עלה מרוסיה לפני 45 שנה, והוא כיום פנסינר.

תמרורים

נולדה • לזמרת האנגליה הצעירה **סנדי שאו** ולבעלה מתכנן האופנה ג'ף בנקס, בת בכורה.

עומדים להינשא • גרושתו של יול ברינג, היהודיה **דוריס קליינר** והמיליארדר היווני **סטאכרוס ניארכוס**, מי שהיה גיסו של אונאסיס ושנחשד ברצח אשתו היווניה אחרי מריבה ושהיה נשוי גם לשרלוט פורד, בתו של איל הי מכונות הנרי פורד. לדוריס בת קטנה מי נישואיה ליול ברינג.

נחוג • יום-הולדתו ה-49 של עורך הדין השאפתני, שזכה לפרסום במאבקו לי מען משפחת שוח' מכר בפרשת יוס'ליה ושנחשב לפעיל מרכזי בהק באיגוד יוצאי מצרים ושהתחיל את הקריירה הפוליטית שלו במפלגה הליברלית, מ-טעמה היה ח"כ ר

כהן-צירוף

עבר למרכז החופשי, נכשל בבחירות לכנסת השביעית — **שלמה כהן-צירוף**.

נחוג • יום-הולדתו ה-66 של המשפטן הבכיר של סיעת גח"ל בכנסת, איש המפלגה הליברלית ומייצג הקו המתון בשורותיה, ה-פרופסור **יצחק (הנס) קלינגהופר**.

נחוג • יום-הולדתו ה-72, של איש הפיננסים הוותיק של האוצר עוד מלפני הקמת המדינה ואשר מאבקו האידיאולוגי

הורוביץ

מתקופת טרום-המדינה התפרסם לא מכבר בספר המשמש היום כנגיד בנק ישראל, **ד"ר יצחק הורוביץ**.

עומדים להתגרש • השחקנית **הופ (פייטון פלייס) לאנג (37)**, שנראתה לאחרונה רבות בחברתו של פרנק סינטרה ובעלה מזה שש שנים, **אלדאן פקולה (42)**, בנימוק "אי התאמה בלתי ניתנת לגישור".

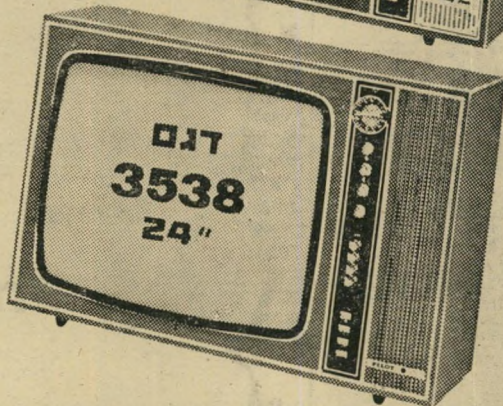
זוכה • בבית-המשפט העליון של לומ **שירלי** — שמת נשיאת נשק ללא רש... ולגנע **אורי מורפי**. הי-שופט גיימס קליס קבע כי לאורי יש אמנם אופי הגוסס להתפרצויות אלימות, אך שוכנע כי לאורי מותר להחזיק בנשק, מפני שהוא **שירלי** עיוור באחת העיניים הי-טקטיות.

נפטר • מאלכסנדריה, מהתקליב, בי-גיל 64, רמטכ"ל צבא מצרים לשעבר ששי-מש תקופה מסוימת גם כמפקד החזית הי-ערבית **המלחמה** — גנרל **עלי עלי עא-מר**.

נפטר • בבית-החולים תל-השומר, לי-אחר מחלה ממושכת, בגיל 64, האישי-שימש כמנהל הכללי של אגודת מגן דוד אדום משנת 1936 עד 1967, **מרדכי פן**, יליד ביאליסטוק, עלה לארץ אחרי שסיים את לימודיו התיכוניים והחל לפעול במגן דוד אדום ב-1935.

3 המצטיינות

אכן הן באמת מצטיינות, מצטיינות באיכותן, ביומיון ובדגישותן הן טלוויזיות מעולות של פילוט. לכולן מערכות קליטה נפרדות לגלי VHF ו-UHF ואת כולן ניתן להשיג בצבעי מורניר אגוז, טיק, פוליסנדר ובצבעים לבן אדום שחור וכחול.

דגם 3536: מקלט איכות רגיש בעל עיצוב אירופאי עדין.
דגם 3537: הטלוויזיה שהוכיחה עצמה בעלת שיכלולים בלעדיים למילוט.
דגם 3538: מקלט היוקרה של פילוט עם 2 רמקולים לשימור איכות הצליל.
לעולים חדשים ולתושבים חוזרים עם פטור ממס קניה מחירים מיוחדים

רכוש מקלט פילוט והבטח ערך כספך לאורך ימים

להשיג בחנויות המובחרות

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134 • תאריך: 136 • מען מברקי: עולמסר • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' סין 6 • גלויות: צינקוגרסיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

"White Label"

ויסקי סקוטי

תמיד טוב,
תמיד מעולה

"יוש", יבוא ושיווק בע"מ
רח' דיזנגוף 269 ת"א
טלפון: 446611

מכתבים

(המשך מעמוד 3)

ישראל. או אצל בני משפחותיהם. יש הרבה דרכים לכך, וצריך לחקור! פאזיז אליאסמר, לוד

מי

בוגר?

אבקשם לפרסם את פניתי המצורפת: לכבוד מר X, מפקד אירגון דב (דיכוי בוגדים), ירושלים.

אבקשך לרשום ברשימת הבוגדים, שאותם יש לכבד, את השם הבא: אדם קלר, רח' פי לון 4, תלמיד בית ספר תיכון עירוני ד, תל-אביב.

לאיר הגדרתך את המונח "בוגד" — אדם המתנגד לפעולות משמר הגבול בעזה, אני גאה לקרוא לעצמי בשם זה. אדם קלר, תל-אביב

קלר

החיה שבזכר

דנה זוהר המחוקק. את כתבתך הנחמדת ("כלבא זה יופיו" העולם הזה 1745), יכולים כמה גברים להבין שלא כהלכה, תתפלא.

לוא היה לך הכבוד לנטוע בקוי אוטובוס מסויימים והיית שומעת מפעם לפעם את החיות ממצמצות בשפתיהן מסביב, או לוא היית פעם שמה לב ברחוב לחיות — צעיר רות וזקנות — שלצערו יש להן בכלל הביטחון להפנות אליך הערות למיניהן — ומאידך — לוא עסקת להנאתן בלודו והיית נותנת כמה אגרופים בריאים בפרצוץ פי הפרטנרים שלך —

אזי היית מדברת קצת אחרת, רואה את הצד האחורי של מטבע-הזכר. את כנראה פשוט אינך נפגשת לעולם בחיות. כלפיך אין מעיזים לזרוק ברחוב מיני הערות. כשעולה הרצון מלפניך את צובטת בעכוזי הגברים מכריך, או כשיש צורך, את לפעמים סוטר להם, על-פי זכר תה הידועה של האשה. גברריך אינם שוכים חיס לעולם את חובתם המקובלת לפתוח לפניך את הדלת, ולסייע לך בהסרת ה' מעיל, בהבאת כסא או בשיטפת הכלים. הגברים שלך ודאי משוחררים מפחדים די כדי להיות "נטערים מנשיותך" ועומדים

חוחים ומקנאים ביכולתך הביולוגית — ה' לידה. אם כך הוא הדבר — אשריך. כול' נו היינו רוצות שדריך-חייך זו אמנס תש' רור בכלל, ולתמיד. אלא מאי? יש כמה חיות בעולם שיש לאלפן קודם — ואלה זכאו את זכויות האשה כאדם — איך הצליחו, ימח שמם? — במשך דורות, וה' יום, במאה ה'20, כשזכוי זה כבר אינו חוק חברה (ושוב: איך הצליחו להפוך אר' תו לחוק חברה, ימח שמם?) עדיין קיימות לצערנו, כאמור, כמה חיות שיש לאלפן לפני בוא האושר והאהבה הנצחיים. כך שתנועת האשה יש לה בהחלט תפקיד, חביבתו

ה. אפשטיין (אפרת), תל-אביב

שרהסעד

שומע

למאמרכם נקמת הפקיד בדבר מוסד נוח איריס, הריני להעיר ההערות הבאות: א. שר הסעד מר מ. חוני לא "שלח" את מר מ. רוזנברג לפגישת עם נציגי ה' הורים. השר עצמו נפגש עם נציגי ההורים וזימן לפגישת זו גם את מר מ. רוזנברג מנהל השרות למפג.

ב. שר הסעד, מר מ. חוני, הזמין אליי לשבוע הבא את מר ברגדורף מנהל מוסד נוח איריס לשעבר, כדי לשמוע מפיו את גירסתו הוא. בכוחות השר לחזור ולהציע למר ברגדורף עבודה בריכוז חינוכי באחד המעונות למפגרים; למעון בו יועסק מר ברגדורף נעביר חלק מילדי מוסד נוח איריס על-פי רצון ההורים.

דני גל, מ"מ דובר משרד הסעד, ירושלים

סדיום

בישראל

פרס של חמישים אלף דולר יקבל מי ש' יעזור לתפוש את ד"ר מנגלה הפושט, שי' התעלל במחנות הריכוז ביהודים חסרי ישע וכו' (הארץ, 3.2.71).

א. דני רוזן, בן 14 שנה, קודח מחום (המשך מעמוד 8)

הודעה חשובה לחקלאים

מקריב מיום 28.1.71 מגלה: —

מדעני מכון וולקני פיתחו שיטה להדברת אחת מן המחלות קשות ההדברה — הקישיוניה הגדולה

בעזרת התכשיר הסיסטמי

בנלאט

המדביר מחלות קשות וביניהן: צרקוספורת, קימחון, בוטריטיס, גרב, קימחונית וכן

מונע התפתחות מחלות איחסון באגסים ובננות.

Reg. trademark of E. I. Du Pont de Nemours & Co. (Inc.)

** קרא תוכן הידיעה משמאל בעיון.

ייעוץ והדרכה:

אחים מילצין בע"מ המחלקה החקלאית

תל-אביב, רחוב קרליבך 29, טל. 4—3—26 52 82

מעריך

חוקרים במכון וולקני פיתחו תכשיר להגנת צמחים

— מאת אהרן פריאל —

להגנה מלאה מפטריה זו, וכן בצורך בשימוש חדי-פעמי בל" בד, כאשר התכשיר נמצא ב" צמח לכל משך הגידול. להגנתם של צמחים בגידול לים חסויים, ובמיוחד ממחלת "הקישיוניה הגדולה", יש חשי" בות רבה במאמצים לקדם את היצוא החקלאי של גידולי חמ" מות בעונת החורף. יתרון אחר וחשוב של ה' שיטה הוא שעתה קיימת ה' אפשרות של יישום מבוקר של מועדי הטיפול ובכך ניתן ל' צמצם את השימוש המופרז ב' תכשירי הדברה רעילים — ב' הגנה נגד מחלות צמחים. תכ' שירי ההדברה הרעילים עליו לים להצטבר בפרי או בירק, ואין עוד מידע מדויק על ה' סכנות הצפויות מכך לבריאות האדם והסביבה.

צוות חוקרים במכון וולקני לחקר החקלאות במית" דגן פיתח שיטת הגנה על ירקות חסויים בגידולי חמ" מות, מפני מחלת "הקישיו" ניה הגדולה", המחלה, הנג' רמת מפטריה, אשר תוקפת את כל חלקי הצמח מעל פני הקרקע, לרבות הפרי. מדי שנה גורמת מחלה זו הפסדים ניכרים לחקלאי, ל' עתים עד להשמדה מוחלטת של כל היבול בגידולים ח' סויים.

החוקרים — מר דוד נצר, גבי אירנה דישון ומר חיים קריקון, מהמחלקה לפאתאלו" גיה של צמחים במכון וולקני, השתמשו בקוטל פטריות סיס" סמי, שניתן לצמח באמצעות מערכת השרשים. בטיפול יחיד וחדי-פעמי, כחודש וחצי לאחר הנביטה, קיבלו הגנה על ה' צמח מפני פגיעת הפטריה ה' מזיקה. באותן חלקות שבהן לא ניתן הטיפול, כל הצמחים נקטלו מהמחלה. יש יתרונות גדולים בשימוש בתכשיר הסיסטמי, משום שזו פעם הראשונה שהצליחו להגיע

מעריב מיום 28.1.71

איצ'ה מאכוש מוכתר כפר האמנים עין-הוד (במרכז עם זר), ואשתו אביבה (לידו), חזרו בשבוע שעבר מארצות-הברית, שם ערכו תערוכת גובלנים. בנמל-התעופה לוד קיבלו את פניהם בטכס מלא. מימין חפר (הילדה בתמונה), בתו של חיים חפר (מי שמאל), ואיתי גורביץ (הילד), בנו של עמינסק גורביץ (מימין), הגישו לזוג החוזר זרי פרחים.

להיות בת של דייל ב־אל-על, זה עסק טוב. הנה, לי משל, בתו בת השלוש וחצי של דייל אל-על **אבי אברמוביץ**: בשבוע שעבר הביא לה אביה מארצות-הברית מעיל יקר מפרוות מינק שעורר את קנאתן של כל חברותיה בגנון.

הצייר הישראלי **יענקל גינזבורג**, שעשה חייל בארצות-הברית והתיישב באורח-קבע בושינגטון, עומד לפתוח בעוד שבועות מספר תערוכת יחיד באחת הגלריות המכובדות ביוֹתר בעולם — גלריית בודלי ש־במדסון אבניו בניו-יורק. פסל רוג'ה של התערוכה יהיו לא פחות ולא יותר מאשר הדוכס והדוכסית מברפורד. בינתיים מבלה יענקל חופשה מפוארת בסט. תומאס שבאיי הבתולה.

מלחמת-תרבות פרצה ב־ישראל. היא מתנהלת מעל גלי הרדיו ומעל דפי העיתונות. ה־כל התחיל כשאחד **מנור** החליף את **רבקה מיכאלי** בהנחיית אחת מחוכניות הרדיו. בין השאר הוא שלח ברכה ל־יום-הולדתו של ראש הלישכה לאקדמאים במשרד-העבודה יוֹסי שריד, שקיבל בעיקבותיה מבול של מברקי-ברכה וזריות פרחים. וזאת למרות שיום-הולדתו של יוסי חל לפני כמה חודשים. השבוע בא ההמשך, בצורת מודעה בעיתונים: „ל־פיזמונאי אהוד מנור ליום-הולדתו 38 ולשרדית **דליה גוטמן** ליום-הולדתה ה־36, ברכות מאליפות מעופרה, מי יוסי, משלמה ומדורית. מאחורי השמות הפרטיים, הסתתרו **עופרה פוקס** אשתו של אהוד, יוסי שריד, **שלמה** ו־**דורית ניצן**. זה שיום-הולדתו של דליה ואהוד לא חל השבוע, מילא, אבל על זה שהמברכים הוסיפו לכל אחד מהם 10 שנים, על זה עוד תבוא תגובה.

ראובן צדיג הליצן של הבוהימה התל-אביבית נר-אה מתהלך לאחרונה בהידור כשנשאל למעשיו, אמר: „אני עוסק עכשיו ביבוא“. איזה יבוא נשאל והשיב: „אני מחפש בחור רה תבוא אלי בלילה“.

רו הימים כשכל אחד מהעובדים יכול היה להיכנס בכל שעה לעורך האחראי **נח מוזר** או למרכז המערכת **דב יורקובסקי**. השניים התקינו בחוריהם זמזמים, שבאמצעותם הם פותחים את דלתות חדריהם רק אחרי שהם מבררים קודם מי הוא המבקש להיכנס.

במאי אמי הגנרלי, **יואל זילברג**, טילפן בשבוע שעבר לאולם הקולנוע בראשון לציון בו העלו את ההצגה ב־אוֹתוֹ יום. הוא רצה למסור דבר מה למפיק ההצגה. אחרי חצי שעה של תפוס, הורם הטלפון בצד השני: „כל הכרטיסים ומכרנו“. „אני רוצה“, „אני רוצה...“ „לדבר עם נוביק...“ „השיב זילברג, „כל הכרטיסים נמכרו“. „קטע אותו הקול מהעבר השני“. „לא איכפת לי, אני רוצה...“ „כל הכרטיסים נמכרו“. השיב הקול. כל הבקשות והתחנונים של זילברג לא עזרו. את נר-ביק הוא לא קיבל. הטלפון פשוט היה מחובר לסליל הקל-טה אוטומטי.

המערבון הטוב, הרע ו־המכוער, השפיע כנראה על **שודמית אלדני**. בפתיחת תערוכת הציורים של הצייר **ג'יל פרחים**, שהתקיימה ה־שבוע בגלריה לים בתל-אביב, ושהכוסותיה הוקדשו לקרן מת־נביות לביטחון, הגדירה אלדני את המאורע כ־הטוב, היפה וה־מועיל.

איך הזקין אהוד מנור?

לתערוכה אחרת, של הצייר הצרפתי **ז'אן פייר מיסייה**, שהתקיימה בגלריה בר-כוכב בתל-אביב, נכנס ער-בראור והסתכל בציורים ה־אפסטרקטיים. אחר ניגש לבעל-הגלריה, **נעים כסין**, ואמר: „איך אתה לא מתבייש להציג ציורים של גוי?“, „מאיפה אתה יודע שהוא לא יהודי?“, „שאל נעים“. „רואים לפי הציורים“, השיב האיש. אגב, לפי ההלכה ז'אן הוא יהודי. אביו אמנם היה נוצרי אבל אמו יהודיה.

כתב גולדברג שירים בהסתר. עתה הוא כבר לא יכול להתייחס אפק יותר והוא מחפש מלחיתנים נים וזמרים שיבצעו את שיריו.

המוציא לאור, **אברהם „כוש“ לוי**, שבין שאר מפעליו הוא מארגן גם את תחנות הענקת המזלגות למסעדות המעולות בישראל, צולם ב־טכס הסיום של המבצע על-ידי צלמי הטלוויזיה כשהוא סועד בחברתו של הטועם **יצחק „אזיו“ ראגר**. כאשר שיר דר הקטע בטלוויזיה נחרד כ־שי בקטע שצולם נראה ראגר כשלפניו צלחת גדולה של סרט־נים מהם נגס בהנאה רבה. מי כיוון שכוש ידוע כאדם דתי ושומר-מסורת, נחרדו רעיו ו־מכיוו שסברו כי גם הוא אכל מאותה סעודה. כושי נאלץ ל־הודיע אישית לכל אותם רעים מוזעזעים כי הוא רק הצטלם באותה קטע, והסרטנים לא באו אל פיו.

איך מפחידים עם גיגי פרס?

מאז התפרסמו גילויי העולם הזה על עסקיו של **ג'י פרס**, מנהלה של חברת הבניין אדגר ואחיו של שר-התחבורה **שמעון פרס**, מצ־או האמהות בקרית-גיגי שיטה בדוקה להאכיל את ילדיהם. הן משתמשות באיום: „תאכל — או שאקרא לגיגי!“, בינתיים נזכרו ילדי השכונה במאורע שאירע בל־גבעומר האחרון: הם אספו עצים להכנת מד־רות. בין השאר נטלו גם גורי-עצים מבניניו של גיגי שעמדו בשעת בנייתם. ממרפסת ביתו השקיף גיגי על ההכנות ולא אמר דבר. אבל שעה קלה לפני הדלקת המדורות ירד, כשמקל גדול בדיו, הבריח את הילדים והרס את מיבני העצים שהכי נז להדלקה. הילדים נקמו בו בשיטה מקורית: הם הדליקו מדורה אחרת במיגרש מרוחק, שרפו מעליה בובה שנשאה את שמו של גיגי.

יחדוש מהפכני חל ב־מערכת ידיעות אחרונות. עב־

משך שבועיים למלא את מקומו של אחת משחקניות ההצגה המופקת על-ידי בעלה, יע־קב אגמון.

מאיר לנסקי, היהודי האמריקאי שנמנה על ראשי ארגון המאפיה בארצות-הברית ושהחליט לפני מספר חודשים להשתקע בישראל ואף הגיש בקשת התאזרחות בארץ, הוא כנראה גם בעל חוש הומור. מספרים כי לא מכבר נפגש לנסקי עם שר-האוצר **פנחס ספיר** כדי לדון עימו באפשרויות השקעה בארץ. באותה ש־חה הסביר לו ספיר, לדברי ה־סיפור, את התנאים וההקלות שהממשלה נותנת למשקיע־חוץ. לנסקי לא היה שבע-רצון, ש־כן ציפה כנראה לתנאי השק־עה נוחים יותר. הוא נראה מוזעזע כשאמר: „מה זה? הרי אתם ממש כמו המאפיה!“

מה הפחיד את אברהם לוי?

במסיבת הכתבים הצב־איים שנערכה השבוע עם ה־רמטכ״ל **חיים בר-לב**, הופיע יוֹר תא הכתבים הצבאיים ו־הכתב הצבאי של הצופה, **אלי תר ולנר**, בגלוי-ראש. ולנר חש באי-נוחות וחייש כיפה או כובע כדי לכסות את ראשו. מי שהציל אותו, היה דווקא ה־כתב הצבאי של „על-המשמר“, **ישראל פז**, שהוציאו מכיסו כיפה סרוגה ונתן לולנר. העיר עליו דובר צה״ל **יוסף כלב**: „זהו שיתוף פעולה קואליציו־ני“.

לא כל מה שנראה על פני השטח, הוא תמיד מה ש־מסתתר מתחת לפני השטח. ל־משל סגן-ניצב **עזרא גולדיץ ברג** מתפקד נפת רחובות. כ־ש־הוא בתפקידו, לבוש במדי, הוא נראה קשוח אלף אלף. אבל האמת היא שמתחת למדים מסתתרת נפש רגישה. ובמה זה בא לידי ביטוי? במשך שנים

מרדכי אלון, אחיו בן ה־72 של סגן ראש-הממשלה **יגאל אלון**, שסיים לפני כמה שבועות את שירותו בצה״ל כ־„זקן הקצינים“, גילה השבוע כראיון עם לוי **יצחק הירדן שלדמי**, את דעתו על אחיו ועל אישים נוספים בצמרת: „בלי לראות שהוא אחי, נר-אה לי, שיגאל הוא כיום ה־יחיד המתאים להיות ראש-הממשלה. אני שולל את דר-כו של **משה דיין**. הוא או־מר דברים סותרים. הוא הולך לפי רוח הזמן. יגאל, שאני חולק עליו, הוא עיקבי גם ב־דברים לא-פופולאריים. ליגאל יש דיעות ברורות, שקולות. הוא נראה לי מתאים יותר גם **ממנחם בגין** ומיוסף **ספיר**. בגין נראה לי יותר מדי קיצו־ני בשביל ראש-הממשלה. הקיצו־ניות שלו היא יותר מדי קיצו־נית. **עזר וייצמן** הוא דמות חדשה בורה הפוליטית. נחכה ונראה.“

האם מרדכי אלון נותן גם עצות לאחיו? „אני מיעץ מפעם לפעם, אבל אינני יודע אם הוא מקבל. אני מבין ש־תור שר עליו להתבטא בפומבי אחרת. אני בטוח שבהכרתו הוא חושב כמוני.“

שרה-הינן והתרבות יגאל אלון, ביקר בשבוע ש־עבר בהצגת בוסטן ספרדי ש־תיאטרון בימות, שמחברה הוא ח־י **יצחק נבון**. למראה קטע בהצגה, בו מסופר על נערה המסכימה להינשא רק כדי לא להיות בתולה, נזכר אלון ב־סיפור שסופר לו על-ידי הרבי **מקס נוסבאום**, שהשיא ב־שעתו בחוליבוֹר את הגיורת **מרלין מונרו** עם המחזאי ה־יהודי **ארתור מילר**. סיפר אלון בשמו של הרב: „בשעת החופה, העיר משהו: „הנשיא אים הפלה לא יחזיק מעמד יותר משנה“. אז העיר הרב: „הלוואי שנה כזאת עליו“, אגב, באותה הצגה משחקת כיום **גילה אלמגור**, שקפצה ל־

עליזה אדר השחקנית הישראלית המתגוררת עתה באיטליה ומנהלת רומן עם המפיק ריימונדו קאסטלי, משתתפת עתה בהסרטי הסרט „טארה פוקי“, בו היא מגלמת תפקיד אהובתו של איש „מאפיה“ שרצח את אביה ושאותו היא הורגת בטכס הכלולות שלהם. בתום צילומי הסרט מתכוננת עליזה לככב בקופודוקציה ישראלית־איטלקית בשם „אהבה בירושלים“ בהפקת קאסטלי, כשבתפקיד המרכזי הגברי יופיע לצידה הבמאי-מפיק-שחקן הישראלי ישעיהו (ישש) קולר (לידה), איתו הצטלמה על במת ההסרטה בקלבריה.

מכתבים

(המשך מעמוד 6)

מחמת דלקת ריאות, שלא היה באפשרותו לעמוד על רגליו, הובא לבית-המשפט על ידי שוטרים בכוח, והשופט הישראלי שלח אותו למאסר שנה וחצי. הנער מת כעבור זמן קצר.

ב. צעירה אמריקאית בחודש השביעי ל-הריונה, הוקקה לטיפול רפואי דחוף, נעצי רה לחמישה-עשר יום. שופט ישראלי סירב לשחררה בערבות, כי היא חשודה בהברחת חשיש בגלויות דואר וכו' (העולם הזה, 3.2.71).

בדחילו עומד אני ושואל, לא את ראש-הממשלה ולא את נשיא המדינה, אלא את האקדמאים, הסטודנטים בישראל ואת אנשי הרוח, איפה אתם?

מאיר בלומברג, ראשון-לציון

■ בדרה

לרחל

יפה וצעירה היתה רחל / בנכר מאסה ותעל לישראל / השנים הראשונות קשות ומפרכות היו / אולם את לבבה כבש מתתיהו.

זקפה רחל קומתה התמירה / ושוב שב אליה חיוכה / כי מתתיהו כבש את לבבה. נשא אותה מתתיהו לאשה / ובנים ילדה

צור

לו שלושה / לילה אחד על סוסתו רכב / מרצחים הרגוהו והוא לא שב. זקפה רחל קומתה התמירה / ושוב שב אליה חיוכה / כי בניה נותרו לה.

שנים חלפו ומלחמה פרצה / בנה יונתן גויס למלחמה / בקרבות רבים חלקו נתן / ומהקרב האחרון לא חזר יונתן. זקפה רחל קומתה התמירה / ושוב שב אליה חיוכה / כי נכדה לה נותרה.

עשרים שנה מאז חלפו / ושוב פעם הי תותחים רעמו / העם שוב את נשקו חגר / ורחל שיכלה את נכדתה הגר.

רחל קומתה לא זקפה / ויותר לחייך לא יכלה / ואין צורך לפרש הסיבה.

מוכנה צור, קריית-חיים

■ משטרה

במקום צבא ?

בחורה הנמנית על מכרותי התגייסה ל-משטרה בדצמבר 1970 (ועתה עוברת קורס שוטרים בבסיס בשרעם).

לפי מיטב ידיעתי לא התגייסה הנ"ל ל-צה"ל בגלל שהצהירה בצבא על היותה דתית (הבחורה הנ"ל נישאה לפני מספר חודשים). שאלתנו (של כמה חבריה שמשרתים ב-צה"ל ושירתו בצה"ל): האם המשטרה היא מקום מיפלט ומקום עבודה לאנשים שהש-תמטו משירות-חובה בצה"ל, או בגלל היותה נשואה קיבלה לשרות המשטרה, מבלי ל-ברר תחילה מה בקשר לשירות הצבאי? כמה חבריה שאיכפת להם, תל-אביב

■ מזג האוויר

ב"שירורי ישראל"

רוב מאזיני החדשות של שידורי ישראל נוהגים להקשיב לתחזית מזג האוויר. בעבר צוינו הטמפרטורות לפי מקומות ישוב. למשל: בחיפה 20 מעלות, בעפולה 18 וכו'. עכשיו, משום מה, מציינים לפי תבלים גיאוגרפיים. למשל: בעמקים הצפוניים 15 מע-לות.

יש לי בבגרות שבע בגיאוגרפיה, אבל

אתה

צעיר, בגיל 25 ומעלה, בעל-השכלה תיכונית ועל-תיכונית, מוכשר ובעל יומרה להיות עצמאי פתוחה לפניך הדרך למשק הביטוח, הזקוק לכוחות חדשים מלאי מרץ.

אנחנו

"הסנה" חברת-הביטוח הגדולה בישראל, העוסקת בכל ענפי הביטוח, מוכנה להציע לך בדרך ההצלחה בחיים. עשה אותה את הצעד הראשון אנו נצמיד אותך קדימה בהצלחה

פנה למנהל ההדרכה של "הסנה" ת.ד. 805 תל אביב והמצא לנו קיצור קורות חייך.

הסנה
חברה ישראלית לביטוח בע"מ
הראשונה בישראל
בגודלה, מהימנותה ותכניתיה

מרכז עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

"גרוזובסקי - אישון לנס"

תל-אביב, רח' שניאור 5, פנת רח' פינסקר 20, טל. 55029. שעות הקבלה - 9-17. נשמח לש-לוח חוברת הסברה לפי בקשה.

המנוי

קיבלת

חשבונך.

פרע נא

אותו בהקדם.

LEARN

Hebrew on Records
English on Records
French on Records
German on Records
Italian on Records
Spanish on Records
Greek on Records
Japanese on Records
Russian on Records
Arabic on Records

At Home the Easiest Way.
Prices from IL.97.50 per set.

DANGOUR LTD.,
44 Petah Tikwa Rd., Tel Aviv.
Phone 36247.

אנו מתלבשים באפנת חדשים

במדים לא מוכרים סתם בגדים במדים תמצאו טיב ואפנה מקוריים המקדימים אתכם האחרים!

חזיון
HEIMMOENMATT
רח' אלנבי 56 ת"א

השאר לנו את הנהיגה

סע ב אגד

מה לעשות — לא יודע איפה זה העמקים הצפוניים, ובכעס רב, יחד עם רבים אחרים, סוגר את הרכבו מבלי לדעת את התחזית למחרת.

מיכאל שאורר, חיפה

פריצוף

מזורגג

אני לא מאמין שתהיה אירעם תקנה לעם הקדוש הזה היושב בציון מאז ימי בראשית, אבל נהניתי לקרוא בגילון העולם הזה (1744) על שלושה אנשים אמיצים:

הסטורנט יוסף בלום, ח"כ שושנה ארבלר אלמוזילנו ואחות-אהבה אסתר מזרחי, אילו רק היו לנו כאן רבים כמותם — היה ה' פרצוף המזורגג של המדינה מקבל צורה אחרת.

חנן גולדנר, חולון

שלא נדע

מצרות

חנן לך על שהואלתם לציין את יום-הולדתו במדור תמרויר (העולם ה' זה 1744).

שתי

לצער חל שיבוש פעוט בדיעה.

העיתון אותו אני עורך הוא ידיעות באר-שב, ולא כפי שאתם ציינתם.

בעזרת השם (תרחי משמע), שלא נדע מ-צרות גדולות מאלו.

יצחק שתי, באר-שב

ההברד

הקטן

תודה על הסיפור החמוד בקשר לאי-הופע-תי בתוכנית הטלוויזיה במיקצב 70, בגלל התקפת המעי העיוור (אנשים, העולם הזה 1745).

זה ששמי הבימתי הוא מיכל גוי, זה נכון. גם זה ששמי האמיתי הוא מיכל היפשמן —

נרי

נכון. אבל, למען השם, למה כתבתם מיכאל במקום מיכל?

מיכאל ניר, גבעתיים

● מרוב שמות התבלבל המגיה ועם מיכל הטליחה.

קדיטת

עדיה

אחוז גבוה של עולים הומוסקסואליים, ישרים, העובדים קשה, יורדים שוב מהארץ. חייו של הומוסקסואל בארץ זו הם מדכאים מאוד מאוד. אלה הם חיים של בידוד. אין מועדונים הגונים או שרות להחלפת כתובות, אין מקום שבו אפשר סתם להיפגש בנעימות, אם אינך טיפוס המבקר ב' בארים. אין מקום שאפשר לפנות אליו.

עודה, ירושלים

אהבה

לא כדאי לדבר בשם האהבה — כל עוד איננו מכירים אותה באמת, הרי שהמילים שלנו שוות לאפס.

אנו עדים בימינו לתופעה מוזרה: כל מיני אנשים עושים דברים שונים הסותרים זה את זה סתירה מוחלטת, ותמיד בשם האהבה. אלא שמסתבר שה"אהבה" שלך וה"אהבה" של רעך אינם תואמים — הם זרים זה לזה, והתוצאה מבישה למדי. מסתבר שקל יותר לאהוב את "כל בני-האדם" או את "הערכים", המרוחקים במשהו מאתנו, מאשר לאהוב את השכן או את החבר לעבודה.

הגיע הזמן להתבגר ולכל הפחות להיות נעים עם עצמנו, ולחדול מלהכתיר את האנוכיות ואת השחצנות שלנו בכתר האהבה. אהבה אמיתית רואה תמיד את הצד השני, והיא דואגת לצד ההוא יותר מאשר לעצמה. האהבה מוותרת — תמיד. האהבה האמיתית תוכל, למשל, להתאפק עד אחרי הנישואין, היא לא תדרוש "תני לי". האהבה האמיתית מסוגלת לשמוח כאשר האחר מצליח ועולה, היא לעולם לא תקנא. האהבה האמיתית תמיד תמחר לעמול לטובת האהוב, ולעולם לא תרצה ברעתו.

מילים מופצצות כמו "שלוש", "צדק", "אהבה" הן לא סתם מילים שטוב להתגנדר בהן, או סיסמות נוחות לעמוד המודעות או עלון הפרסומת. אנחנו יכולים להשתמש בהן בצורה זולה שכזו, אבל בהכרח שנרצה כל ערך ומשמעות שמילים אלו תוכלנה להנחות אותנו אליהן, משום הולול בערכים האמיתיים שהן מייצגות.

יש דבר כזה ששמו אהבה, ממש כמו שקיים צדק אובייקטיבי ושלוש-אמת השווה לכל הצדדים. אלוהים הוא אהבה. (שימו לב, לא אמרתי שהאהבה היא אלוהים!) קראו למשל בפרקים הראשונים בספר הושע וראו מה זאת אהבה. פנו לספר דברים ולמדו משהו מדרישותיה של האהבה — אל תרע לזרים שביניכם. אל תקח צפור דוגרת מביציה. בנה קיר על גג ביתך למען לא יפלו העולים עליו. כבד כאדם גם את העבד ואל תתעמר בו. מלא את חובתך לאשתך ולכל בני-ביתך. באם אתה רואה את שורו של חברך נפגע — אל תעבור משם כאילו אינך רואה — עזור לו.

אנחנו הגענו למקום שהאהבה בעצם נתפרגה. "ספרי-אהבה" הם ספרי מין מפוקקים והמילה "אהבה" כמעט והפכה חופפת למילה "משגל". אבל, באם אתה עייף מכל זה ומחפש, עם אלפי קוראי הספר "ספור אהבה" של סגל, את האהבה האמיתית, הטהורה והמספקת באמת, הרשה לי לעודד אותך — אלוהים אומר "אם תחפשוני בכל לבבכם, תמצאוני". אלוהים איננו רחוק מאנחת-לבבו של כל אדם כן, המוכן לעמוד בפני האמת ולהתמסר לה. "טעמו מיה" וראו כי טוב".

אני יכול להעיד באופן אישי שמאז עמדתי בפני אמת-מישיותו של ישוע מנצרת, ומאז התי-סרתי לעובדת היותו כל מה שהתנ"ך והברית החדשה אומרים עליו, אני יודע משהו מן האהבה בכל מיני מישורים בחיים שלי, ואני לומד משהו חדש מהאהבה מדי יום. נהדר.

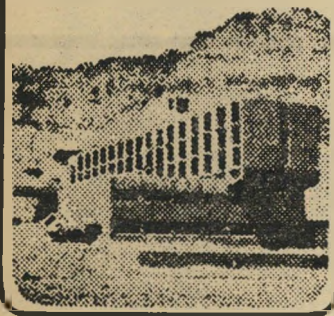
מכתבים ייעוץ
ד.ת. 2234, רמת-גן

ירובעל

מלון

גלים
דזנהר
חוף ים-המלח

בואו לבלות
את חופשת החורף
בקיץ של ים המלח
במחירי הנחה של
34 ל"י ליחיד + 10%
סוף שבוע
מיום ששי עד מוצ"ש
74.80 ל"י,
עד יום ראשון
120 ל"י
לזוג, כולל מסים.
הזמנת מקומות
במלון:
טל. 057-96051
תל-אביב:
שד. רוטשילד 66
טל. 625955

ארצות-הברית

מה הביאה

בעצם, "אפולו 14"?

ברגע שחרוטה המתכת הקטן ושלושת ה-
אסטרונאוטים שבו נחתו בשלום לתוך מי
האוקיינוס השקט, צצה מחדש, יחד עם
אנחת ההקלה השאלה שהוקפאה למשך
חקופת המסע: בשביל מה זה טוב? מה
הביאה אפולו 14 לארה"ב ולעולם כולו?
לאזרח הממוצע ברחוב קשה היה להבין
לשם מה בדיוק הביאו האסטרונאוטים
דוגמאות מסלעי הירח, לשם מה הטילו גזי
פזם על אדמת הירח או ביצעו פיצוצים.
שלא לדבר על אופיים ומטרתם של פריטי
הציוד השונים שהתקינו שם.

הטרגדיה הסבירה. ההסברים האינ-
סופיים שנתפרסמו ענו ולא ענו על הי-
שאלה. גילוי ההיסטוריה הגיאולוגית של
הירח, ובעזרתה — גילוי סוד יצירת הי-
קום — גילוי תכונותיו הפיזיות של הי-
ירח, ובעקבות כך חשיפת תכונות נוס-
פות של כדור הארץ — כל זה היה טוב
ויפה. אבל למי שאינו מדען, תיאורטי מדי
ולא בר-משמעות אישית.

היתה זו דווקא טרגדיה, אשר הת-
חוללה על פני כדור הארץ, שהסבירה יו-
תר מכל ההסברים את התועלת העשויה
לצמוח לאדם מאפולו 14 והבאות אחריה:
רעידת-האדמה הגדולה בלוס-אנג'לס מזכירה
לאזרחי כדור-הארץ כי איום יודעים להשת-
לט עדיין אפילו על האדמה שלרגליהם. הי-
סודות שהביאה עימה אפולו 14 עשויים, בין
היתר, לעזור גם במשימה זו.

חלוץ הטיס

נגד מטוסי העתיד

חילוקי דעות מרתקים נתגלו השבוע בי-
חברת פאן אמריקן, חברת התעופה האמרי-
קאית הענקית. קולונל צ'רלס לינדברג, (69)
חבר מועצת המנהלים של החברה, והאדם
הראשון בעולם שחצה בטיסה את האוקיינוס
השקט, במאי 1927, יצא בפומבי נגד הי-
ט.ס.ס. — מטוס-תובלה על-סילוני, המתוכנ-
ן להיות מטוס המחר האמור לחולל מהפי-
כה בכל מושגי התובלה האווירית. לעומת
לינדברג, ניצב נאגיב חלאבי, נשיא פאן
אמריקן, המצדד בתוכנית ה-ט.ס.ס.

טכנוקרטי המתחשב בבני-אדם.
דווקא לינדברג, שתורם כה רבות לפיתוח
התעופה בטיסתו ההיסטורית, מתעלם עתה
מהיתרונות הטכניים והמסחריים של ה-ט.ס.ס.,
שם את הדגש על אי-הנוחות העצומה שי-
המטוס יגרום לרובבות תושבים, בגלל הי-
רעש האדיר של המראתו ונחיתתו. את
טענת חסידי המטוס, לפיה הוא יטוס רק
מעל ימים ואוקיינוסים, מבטל לינדברג כי-
אחיות עיניים שלא תארוך ימים. ואם תא-
רך — תהפוך את המפלצת לבלתי רווחית.
עמדתו זו של לינדברג זכתה לתהודה
רבה בארצות-הברית — לא רק בגלל שמו,
אלא גם בגלל היותה יוצאת-דופן. כאיש
תעופה, ניתן היה לצפות מלינדברג שיגן
על האינטרסים של חוגי ענף התעופה.
אורחי ישראל, בה מקימים טכנוקראטים
אלמונים את רדינג ד' ושיכונים על קווי
האופק ההיסטוריים של ירושלים, ואין כוח
שיוכל לעמוד בפניהם — יכולים רק להצטי-
ער שאין להם בארץ משהו כמותו.

"חברות

תנועת השיחורור —

לסביות

"היא פשוט שונאת גברים. ולא רק היא.
כל הנמרות הללו, הפעילות בחזית לשחי-
רור הנשים. חצי מהן בכלל לסביות. ראיי-
תי אותן מספיק בביתי, ומי כמוני יודע.
התיאוריה שלי היא: התייחס אליהן כאל
שונות — אבל אל תתחנן איתן!"

קריאה מהדהדת זו השמיע בימים אלו
קארל פרידן — בעלה לשעבר של לא
אחרת מאשר מנהיגת התנועה לשיחורור
הנשים בארצות-הברית, בסי פרידן. עשרים
שנה היו השניים נשואים, ושנתיים מאז
גירושיהם, נמנע הבעל מלפתוח את פיו.
עתה, עשה זאת.

האשה — למטבח. הסיבה לכך, כפי
שניתן לשער, היתה משום שרעייתו לשע-
(המשך בעמוד 12)

הם אוהבים....

החברה שלנו הופכת מנחל זורם ורענן לביצה עומדת.
כאשר נפסקת העליה, או כאשר יורדים מדי
לילה למינימום, יורד אצלנו המוראל.

זה קרה לפני מלחמת ששת הימים, כאשר הפסקת העליה
הביאה למיתון כלכלי ובארץ פשטו הבדיחות בנוסח: "הי
אחרון שייצא מנמליה העופה לוד — יכבאנו את האור."
בתקופה כזאת ישנה ירידה של כל הסטנדרטים. קטטות
פנימיות באות במקום הדינאמיזם הבריא של כל המאבקים
הציבוריים. הבריאות גוברת בחוצות ובבתי הקולנוע. הי
יצירה התרבותית גוססת.

זהו תהליך שקשה לעמוד על סיבותיו.
נדמה כי עליה גדולה היא ספחיים לציבור הישראלי.
כלי כל בולשיט ציוני, זוהי אמת פשוטה:
אנו זקוקים לה.

יש, כמובן, הבדל בין התרומה שיוצאי כל ארץ-עליה
יכולים לתרום. יש הבדל בין עולה מברוקלין ומבגדאד,
מברלין ומבוקארשט. כל אחד מביא עימו את המיוחד לו.
לכן השתוקקתי בליכך לראות את פניו של גרישה.

הנה אדם!

השתוקקתי לדעת: מה טיבו של האדם הי-
כא כיום מברית-המועצות?

אנו מכירים את הרוסים הקשישים, שבאו בימי העליה
השנייה והשלישית. הרי הם שולטים במדינה זו: נשיא-
המדינה, ראש-המשלה, יו"ר הכנסת.

אבל מה טיבו של היהודי הצעיר הבא
כיום מברית-המועצות, חניך מערכת-החינוך
הסובייטית, בן הדור השני והשלישי שגדל
במישטר הקומוניסטי?

מה הוא יתרום למדינה?
מה הוא יוסף לקוקטייל הלאומי, שנוצר
כאן כתוצאה מעליית יהודים מעשרות אר-
צות?

אילו תכונות לאומיות הוא יחזק?
איך הוא משפיע על האופי הלאומי המת-
גבש כאן?

כן התדהבתי כפלים כשראיתי את פניו, כששמעתי
את מילותיו הרוסיות.

כי אנחנו זקוקים לאנשים כמוהו.
לרבות, למאות-אלפים, למיליון אנשים כי-
מוהו.

אנשים שהונחו בחברה טכנית, שהרגילה את תלמידיה
למחשבה מדויקת ומדודה; בלי חוכמות.
אנשים שהאידיאליזם שלהם הוא מעשי ולאקנוני, לא מילולי
ודמגוגי.

אנשים שהתנגדותם למישטר קומוניסטי בלתי-הומאני אינה
מבירה אותם על דעתם, עד כי נדחפים הם לזרועות
פאשיזם אנטי-הומאני.

אנשים בעלי תודעה לאומית בריאה, שלא
התנונה ולא הפכה ללאומנות שוביניסטית.

אנשים שסיבלם חינוך אותם לסובלנות.
אם מותר לי להוסיף: אנשים כלבבי.

ולו יגידו לי כאן: כזהו גרישה פייגין האיש. מגיין
לך שכאלה הם כל מאות האלפים, שיצטרפו אלינו,
כפי שאנחנו מקווים?

בוודאי, אין לדעת. אבל ראינו כבר כמה די-
כמה מן העולים החדשים האלה שבאו מתוכנו
ברית-המועצות. והרושם הכללי הוא כזה.

נכון שבאים אלינו כיום אנשים מיוחדים מאוד. נראה כי
מדיניות הקרמלין היא לאפשר את יציאתם (ולמעשה: לגרש)
את ה"ציונים" הפעילים, מפני השלשון העברית, בעלי הי-
מחאה הקולנית והתקיפה ביותר.

בקרמלין מקוים, בלי ספק, שאם יציאתם של כמה מאות
"עושי-צרות", ירגעו האחרים, והמוני היהודים ישלימו עם
המישטר הסובייטי.

אני בטוח שזוהי תקוות-שווא. הסיבות שי-
עוררו את גרישה פייגין מוסיפות להתקיים
ולפעול. הם יעוררו את כל הגרישאים.

כאשר ראיתי אותו על המסך הקטן, עלה בליבי
באופן ספונטאני הפסוק העתיק:

ECCE HOMO. הנה כך-אדם!

מעולם לא ראיתי בטלוויזיה שלנו אדם, שכבש את ליבי
בן רגע בצורה כה מושלמת. כמעט ואמרתי: אדם שאהבתי
מן המבט הראשון.

הוא בלט בין העסקנים שהקיפוהו, כשכל אחד מהם מנסה
לחטוף שנייה של תהילה טלוויזיונית. הוא בלט כמו סיכה
של זהב בערימה של שחת.

האיש שבא מן הכפור.
גרישה פייגין.

כאשר קראתי על מאבק הרבי-סרן היהודי, שהחזיק
את עיטוריו לסובייט העליון, שנכלא בבית-חולים ל-
שפויינשפ, שהחזיק מעמד וניצח — תיארחי כאדם אחר.
לוחם קנאי. מרוכז בעצמו ובמאבקו. חסר-הומור. משוגע-
לדבר-אחד.

והנה הוא הופיע על המסך.

מדבר בשקט, בנחת, בחיוך מאופק.
מתרחק מכל הגומה, מכל הפרזה מילולית או עניינית.
קורא למאבק, אך מזהיר מפני אלימות, מתריע נגד מעשי

הליגה הפאשיסטית שפוצצה הופעות של אמנים סובייטיים.
מדבר בפשטות על אומה ומולדת, מבלי שי-
המילים יהפכו כפיך לסיסמאות נכובות או
לדמגוגיה ריקה.

ו ב ע י ק ר —

ב עיקר הקפיטו אותי המילים האחרונות באותו
ראיון קצרצר שנתן לכתב הטלוויזיה.

"לא מגיע לי כלום."

אילו מילים נהדרות! בפי עולה חדש!
הוא לא אמר: מגיע לי. לא אמר: עשיתי טובה שבאתי!
(והרי רגילים אנתנו לאנשים העושים לנו טובה, כשהם
באים אלינו מבין כותלי בתי-הסוהר, מצל הגדרות, מגטאות
חשוכים ומוכרי-עוני. יורדים המואילים בטובם לחזור. אנשים
שמגיע להם הכל: דירה מרווחת, פרנסה כדי המלך, הנחות
במיסים, דברים שחיל קרבי אינו מעז לחלום עליהם).

הוא אמר: אני בא אליכם מפני שאני רוצה
לחיות עמכם, בני עמי.

לא מגיע לי כלום בשל כך.

אחיה כמוכם, אעבוד כמוכם. יהיה גורלי
עמיכם.

כפי שאמרנו אבותינו, כאשר באו אל הארץ הזאת. כשאיש
לא מסר להם בנמל מפתח של דירה מוכנה.

גרישה פייגין אמר שאינו עושה לנו טובה כשהוא
בא אלינו.

אחזיר לו כגמולו ואומר לו: אין אנחנו עו-
שים לו טובה כשאנו מקבלים את פניו.

וזהו דבר החייב להיאמר, כדי שנבין אותו בעצמנו.
כשאנחנו נאכזרים למען עליית המוניזם
בריה"מ — אין אנחנו עושים טובה להם.

נכון, אנחנו פועלים למען הסולידריות היהודית. אנחנו
פועלים למען זכויות-האדם, למען זכות-היסוד של כל כך-
אנוש לחיות בארץ בחירותו, בקרב עם בחירתו.
אבל קודם כל, ומעל לכל, אנחנו פועלים למען האינטרס
שלנו עצמנו, של מדינת ישראל, של האומה הישראלית.

כי אנו זקוקים לגרישה פייגין הרבה יותר
מכפי שהוא זקוק לנו.

מ כל הסכנות המרחפות על מדינת ישראל — וישנן
רבות — הסכנה החמורה ביותר היא פנימית.

לא איבת הערבים. אני מאמין שזו תיעלם, אם ננהל
מדיניות רחבת-לב וצלולת-מוח.

לא מומיות המעצמות. נוכל להסתדר עימן.

הסכנה החמורה ביותר היא ירידת המוראל,
אובדן המתח הנפשי, תחושת התיסכול, הרי-
גשת הדריכה במקום — תופעות המתגברות
אצלנו תמיד כאשר נפסקת העליה.

איני יודע אם זוהי תופעה ישראלית דווקא, או שהיא
קיימת גם בשאר האומות החדשות, שנולדו בארצות-הגירה.
אך אצלנו היא בולטת מאוד.

ואותה מדינה של מסורת, חינוך, נסיבות וחוויות שיצרה
את האופי שלו, השפיעו גם על האופי שלהם.

אני מאמין שזוכה לעליה גדולה מברית-המועצות,
ברגע שנגיע לידי הסדר-שלום במרחב שלנו, שיכלול
גם הסדר-שלום בין ירושלים ומוסקבה.

ואני מרשה לעצמי לחלום בהקצין: על מדי-
נת-ישראל של ימי-שלום, שתקלוט מדי שנה
מֵ50 עד 100 אלף עולים מברית-המועצות.

עולים שיהיו, ברובם, צעירים.
עולים שגדלו במישטר שבצד מיגרעותיו הנוראות, יש
בו כמה צדדים חיוביים: חיים-בצוותא של עמים רבים,
חיסול טוטאלי של הכפייה הדתית, חינוך טכני מעולה, ועוד.

עצם כואם של עולים צעירים כאלה, יביא
לשינוי-ערכים מבורך בחברתנו.

הכפייה הדתית לא תחזיק מעמד, כאשר יבואו אלינו
רבות זוגות מעורבים, שיחליטו להקים את ביתם בישר-
אל ולהזדהות עם האומה הישראלית.

התחושה הכללית של חוק וסדר (במובן החיובי של הי-
מילים) תתחזק.

ובוודאי תגבר הקנאות לדמוקרטיה, כאשר
יבואו אלינו אנשים המסתלקים ממישטר של
עריצות כדורקרטית.

אם תקוות אלה הן גדולות מדי?
אני סבור כך. נדמה לי שהן בתחום הי-
מציאות.

המציאות של מחר, שאפשר לחזות אותה כבר היום.
כשם שמותר לצפות לאביב, גם בשעה שהחורף מכביד
ידו על הארץ.

האביב שגרישה פייגין הוא אחת מסמניו-
תיו הראשונות.

(המשך מעמוד 10)

בר פתחה פיה לפניו, ומה שהיא סיפרה עליו, היה לא פחות מעניין. "הוא שנא את הצלחתו. כשהייתי מקבלת את צ'ק ה-משכורת, הייתי מאבדת בכוונה את הארנק, כדי שהא לא יראה שאני מרוויחה יותר ממנו ויעשה לי צרות. לדעתו, אשה צריכה לשבת בבית ולבשל".

"רק משהו שמשוהו איתו לא בסדר, מסוגל להתחתן עם טיפוס כמו בטי?" צוץ לף בחזרה קארל בן ה-51, פירסומאי מצי-ליח הנשוי מחדש מזה שישה חודשים. "נישואי לבטי היו סימן לליקוי פסיכו-לוגי אצלי, רק גבר חלוש מסוגל להיות גבר אר נשוי לאחת כזו, שרוצה להיות הגבר בבית. תודה לאל שהשתחררתי מזה". לי-אחר שנישא לבטי, החל קארל עובר פסי-כונאליה.

התחתני עם אמו. גם את מצבה של אשתו מסוגל הוא לנתח, לא רק של עצמו. "בטי גודלה עלידי אביה כנער", מסביר הוא. "אמה, כמו אמי, היו מפלי-צות שתלטניות. כשהתחתני איתה, חיפש-

ממפגינותיה של בטי בפעולה *
תן שוויון — ושמור מרחק

תי את דמות האם הנוראית. חיפשתי ר-מצאתי. אחר כך, עם התקדמות הטיפול שלי, איבדתי את הצורך הזה, והפסקתי להיות משועבד לה. גבר עצמאי לצידה — זאת לא יכלה בטי לשאת, כך הגענו לגירושין".

בטי פרידן הגיעה למעמדה כמנהיגה ה-מוכרת של הווימניס ליב, תנועת השיחרור לנשים, לאחר שהספר שלה, בלוף הנשיות, זכה להצלחה רבה. בספר הוקיעה בטי את צורת חייה של עקרת-הבית האמריקאית בת המעמד הבינוני, בהשוואה לגבר. מה ש-חורה כיום לבעלה-לשעבר, היא העובדה, ל-דבריו, שהוא זה שמימן את הספר: "היה לה הזמן לכתוב, כי אני איפשרתי לה להיות בוילה נוחה עם משרתת. ועוד לחשוב שכאשר הספר יצא לאור, ערכתי מסיבה לכבודה".

הייתי אבא ואמא. בעקבות הצלחת ספרה, הקימה בטי פרידן, ב-1966, את ארגון הנשים הארצי, שמטרותיו אומצו, לאחר מכן, על-ידי כל פלגי תנועת שית-רור הנשים. כיום, אירגונה הוא הגוף ה-גדול ביותר בתנועה, מונה כ-5,000 חברות. קארל פרידן, גבר נעים-סבר, גובה בינוני, משקיפקרן ופיאות ארוכות מלבינות, מב-טל גם צד זה של פעילותה:

"כאשר הכינה תנועת השיחרור, בקייץ שעבר, את ההפגנה הגדולה שלהם, איפה הייתה בטי? בבית-המשפט. שם היא ניסתה להוציא ממני דמי-מוזנות מוגדלים בשביל ילדינו". גם על הילדים עצמם, יש לו מילה להגיד: "רק פלא הוא, איך הם גדלו מוצלחים כל-כך — בבית נורא כזה. אבל בעצם זה לא פלא: אני הרי הייתי להם אבא ואמא".

ועוד מילה אחרונה יש לו: "בטי החליר-טה, עוד בהתחלה, שזה פופולארי להיות נגד המלחמה בוויאט-נאם, והפכה למתנגדת למלחמה. רק שבמשך שלוש שנים היא לא ידעה בכלל איפה זה ויאט-נאם".

* בכרזה: "לעולם לא תהיה עוד עונה של שקט, עד שהנשים תזכינה בזכויות שיש לגברים על פני אדמה ירוקה זו".

426-532

ועד

(מהחרמון עד שארם א שיח)
עם אגד

האמבטיה הראשונה

אמא תמיד מספרת לי על האמבטיה הראשונה שלי שהיתה עם דרמפון כמובן. כמה שנהייתי...

עד היום אני ממשיכה להנות מהרצחה בדרמפון. דרמפון שומר ומטפח את עורי, גם אירית שלי בעקבותי, רק עם דרמפון היא מוכנה להתרחץ וכמה שהיא נהנת. תארו לכם אירית שלי כבר דור שלישי המתרחץ בדרמפון.

הכל אותו הדבר

אני לא מבין את האנשים שלא יכולים לחיות בלי לנסוע לפחות פעם אחת בשנה לחוץ לארץ. אני פשוט לא תופס מה הם מוצאים שם שאין לנו כאן, בארץ. כל קדחת הנסיעות הזו, כל ההתרוצצות הזו מבירה לבירה, כל ביוביו הכספים ה-אווילי הזה על כרטיסיטיסה ובתימלון, כל זה, אני בטוח, איננו אלא טרופ מוחלט של סנוביות.

הנה אני, למשל, נוסע פעם או פעמיים בשנה לאירופה — לא לרגל עסקי. סתם כך — ואני פשוט לא מבין את ההיסטוריה הזו של נסיעות לחוץ לארץ שבה לוקים מרבית הישראלים.

תאמינו לי שכל העולם הוא אותו הדבר. בכל מקום אנשים עובדים, חוררים הביתה, מנסקים את אשתו של השכן והילדים, אוכלים, נדבקים לסליוויה, מקללים את צפיפות התנועה, יוצאים לקולנוע פעם בשבוע, ושוב הכל חוזר על עצמו בפרס, לונדון, ניו יורק, ירושלים.

קחו, למשל, את אנגליה. בגלל איזה סוכן נסיעות שרצה לחסוך לי 700 ל"י ממחיר כרטיסהטיסה, חטפתי 45 יום לונדון, ועד

השבוע לא הצלחתי להשתחרר משם בערבות. חברתי התעוזה הבריטית, שתקעה לי 45 יום יחד עם איות קבוצת עבריינים, לא הסכימה בשום פנים לקצר את תקופת מאסרי בלונדון, על אף התנהגותי הטובה. כל זה רק בדרך אגב. בסך הכל התכוונתי לומר לאור ההיכרות האינטימית שערכתי עם בירת אנגליה, שבעצם אין הבדל בין לונדון ותל אביב.

חוץ מכמה פרטים קטנים, כמו מיבחר הצגות התיאטרון והסרטים בלונדון, צבעי בנייני האבנים, הדלתות בצלילי, הגנים ה-עירוניים, הגימנס האנגלי, העמידה הנאה בתור לכל דבר, החתיכות בקינגס-רוד, ה-חנויות, חלונות-הראווה, מחיר הבגדים, ה-רכבת התחתית, שרות האוטובוסים, השלי ויזיה האנגלית, הרדיו, המוזיאונים (את ה-חתיכות בקינגס-רוד כבר הזכרתי), השוט-רים האדיבים, המוניות הנוחות והנקיות, המסעדות הסיניות, נהר התמוזה, כיכרות ה-עיר, השחקים — חוץ מפרטים קטנים אלה אין שום הבדל בין לונדון ותל אביב. ממש תענוג לחזור ארצה. בבולדוויר לא יוצאו אותי מכאן לפחות שישה חודשים.

פילוג היסטורי על רקע אישי

בימים האחרונים התעורר ספק ביחס ל-מידת חופש-היבחר הקיים בשבועון המסוריי, שלא כאן המקום להזכירו בשמו ה-מלא. ברשימה קצרה זו יש בדעתי להוכיח לכל המשפשים ידיהם בהנאה, שלא תם עדיין חופש-היבחר בשבועון הזה.

היה היו שני חברים טובים. ידידים בנפש ושותפים לרעיון היו במשך שנים רבות. באומץ ועוזירות — שהיום נראים אולי מובנים מאליהם — נלחמו השניים במשך תקופה ארוכה בשלטון הארץ הנו-רים ראו בהם צמד-חמה, חברים לגשק ולחשק, ידידים בנפש, מכונים ללכת זה אחר זה באש ובמים. שניהם תרמו רבות להתעוררות

דעת-הקהל בארץ הזה נגד השלטון והשחיתות החברתית. שניהם טרחו ימים ולילות רבים מאוד לחיזוק שורות המפלגה שלהם, ורבים ראו בשניהם מנהיגים טבעיים של כוחות הקידמה.

הם, יותר מכל שני אנשי-ציבור אחרים, מרדו בכל המוסכמות והתו את הדרך ליצירת חברה מהפכנית חדשה. את שנות חייהם הם היותו ביותר הם הקדישו למען הארץ הנו, וקשה מאוד להעלות על הדעת את תדמיתה הנוכחית של מדינת ישראל מבחרינה פוליטית וחברתית, ללא פעולתם ה-ברוכה של שני ידידים אלה.

ויום בהיר אחד (שבו, כרגיל, מתרחשים כל האסונות), עבר חתול שחור בין שני הידידים, והכל החל להתמוטט. לא עזרו

שום ועדות-פיוס שהתגובו לפייס בין ה-ניצים. מידידים בנפש הפכו השניים לאויבים בנפש. תחילה הירבו לתקוף איש את אקס-רעו בוועידת המפלגה (וחלק מדברי ההשמעה החריפים אף הגיעו לידי עיתוני יריביהם הפוליטיים). ואחר-כך פשוט החלו להתעלם זה מקיומו של זה. כאילו מעולם לא נפגשו, כאילו מעולם לא עברו יחד כיכר-דרך ארוכה ורבת-פעלים. רבותי, זה עצוב. עצוב מאוד. האמנם פסו כל התקוות להביא את שני היריבים לידי חתימה על הסדר-שלום כלשהו ביני-הם? לטובת-הם, לטובת-הי-מפלגה ולטובת המדינה הזו, ש-שום טובה לא תצמח לה מה-

פילוג הנורא הזה בין השניים. האמנם אין כל אפשרות להשלים בין בן-גוריון וסבנקין? עד מתי ימשך הריב ה-אווילי הזה ביניהם? אני בטוח ששניהם כבר הספיקו לשכות זה מה ולמה רבו. אני, מכל מקום, אינני מוכן להאמין לשמועות המפוצצות, כאילו התרחש הפילוג ההיסטורי ביניהם על רקע אישי. ויש אפילו אומרים רע של קנאה רומנטית.

בן-גוריון, סבנקין וקנאה רומנטית? זה פשוט לא מתקבל על הדעת! ממש רכילות שפלה!

(הערה לעורך: אני מקווה שלא יעלה על דעתך, ברגע האחרון, להחליף את שמות ה-גיבורים — לדפוס: נא לא לסדר שורה אחרונה זו).

המישטרה האימפולסיבית

לצערי הרב זה לא בדיוק כך, ותצלום ענקי שהתפרסם בעמוד הראשון של "הארץ" (12.2.71) מוכיח את מידת האימפולסיביות של השוטרים שלנו. בתצלום זה אנו רואים שוטר במדים החובק את עורפו של גרישה פייגין, ומנסה לנשקו על שפתיו. מר פייגין שמעולם, כנראה, לא קיבל נשיקה על שפ-תיו משוטר במדים, נראה נבוך במיקצת, ואילו השוטר המקרב את שפתיו המופשלות לפיו של מר פייגין נראה כמו רודולף ולני טינו במצב של אכססאווה.

אני מצפה עתה משרה-משטרה שינוף ב-שוטר שלא הצליח להשתלט על רגשותיו. לדעתי מנהות תצלום זה כתב-אישום חמור ביחס לחוסר האובייקטיביות של המשטרה, והוא אינו שונה בהרבה מתצלום המראה שוטר ישראלי המכה סטודנטית מפגינה. אלא אם כן קיבל השוטר הנורא ממפקדו הישיר לנשק את גרישה פייגין. אם זהו

בהקדם האפשרי ועדת-חקירה אשר תבדוק את הפרשה הזו, לפני שהאמיתית יתחילו לאיים על הילדים: "אם לא תאכל את ה-שמנת, אני אקרא לשוטר והוא ינשק אותך על השפתים!"

לפטר את אלמוג!

השבוע נבחרנו בעיתונות שתוך "כמה שבועות" תפרסם רשות-השידור מיכרו ל-מישרת הממונה על הטלוויזיה, ושהמיכרו החדש יהיה במתכונת המיכרו הקודם, על-פיו מונה מר נקדימין רוגל, שהתפטר ל-אחרונה.

ידועה קצרה זו מעוררת מספר שאלות: (א) למה צריכים לעבור כמה שבועות עד שרשות-השידור תפרסם את המיכרו? הרי המתכונת לא נשתנתה. כמה זמן לוקח לשכפל את המיכרו הסטנדרטי, שכבר גרם להתפטרותיהם של שלושה מנהלים? מ-ניו של מנהל טלוויזיה חדש כבר מומן היה צריך להפך ברשות-השידור לעניין של שי-רה. או אולי מנסה הוועד המנהל לקרוא בעיון את המיכרו ולהבין אותו? אני בטוח שכמה שבועות לא יספיקו להם לבצע משי-מה מסובכת זו.

(ב) אולי הגיעה השעה להחליף את מנהל רשות-השידור, המשתעשע עתה, ב-שעות-הפנאי שלו, בניהול הטלוויזיה? מר שמואל אלמוג, אותו בן עניים שעלה לגדו-לה בזכות חברותו במפלגת אחדות העבר-

ישו ושמוח, רבותי. לפי הסכם חדש ש-נחתם בין ממשלת ארצות-הברית ושגרירו-ת בוושינגטון, תספק ארצות-הברית לישראל, במיסגרת "תוכנית מזון למען השלום", מיצרכי מזון חיוניים וביניהם טבק בשווי של 400,000 דולאר.

בארצות-הברית כבר מזמן אסור לפרסם מודעות-פירסומת לסיגריות בטלוויזיה וב-רדיו. כל חפיסת סיגריות צריכה להיות את הכתובת המבעיתה "זהירות — סרטן!" מובן שבעיית עודפי הטבק מעסיקה את

לפני שבוע סולקו מבית-הספר התיכון ע"ש קלעי בנבעתים 30 תלמידים בגלל תלבושת בלתי הולמת. תלמידים רבים לא נכנסו ללמוד בכיתות כאשר הנהלת בית-הספר הפיצה חוזר לפיו על התלמידים לבוא לבית-הספר "בתלבושת מסודרת (לא גינס, לא מכנסי קלוש וכדומה), בתספורת ב-אורך סביר (בלו זקנים ובלו שפמים) וב-נעלי-עור נקיות".

מר יואל גיילר, מנהלו הנאור של אותו בית-ספר, הסכים, לדבריו, להרשות לבישת מכנסי גינס, בתנאי שאלה יהיו בצבע אחיד (כחול), בלתי-משופשפים וללא שניצים. אך התלמידים כפוי-הטובה החלו להופיע במכנסי גינס בצבעים שונים ובנעלי גומי "כאילו שמו על חוף ימה של אילת". איילך פורסמו ההוראות שגרמו למרד התלמידים.

בימי שבתות המורים האחרונה טענת כי הממשלה חייבת לעשות מחווה, ולהי-כנע למורים, משום שרק בזכותם יגדל בארץ דור מ-מושם, שיעשה כל מה שיגידו לו לעשות, מבלי ל-הפעיל את כלי החשיבה ש-לו לבדיקת הדטרנטים ה-הסברתיים, אשר בעזרתם שוטפת הממשלה את מר-הותירו.

מורה נבון בשם מרדכי מילר תקף אותי על-כך ב-מיסגרת המדור הזה, ובין השאר הכריז קטגורית: "א-ני מכיר מוסד חינוכי אחד שבו קיימת באופן מכוון ה-ספה לקונפורמיזם".

במדינה

העם

בדיחה גרועה

ועצובה

אילו היה מנהיג ערבי כלשהו קם מחר ומצהיר בפומבי ובראש גלוי: „אנחנו רוצים שלום עם ישראל. קחו את כל ה-שטחים שאתם רוצים, תנו לנו את כל ה-פליטים, אבל תנו לנו רק שלום“ קל לנחש מה היתה התגובה בישראל לדבריו. „זהו טכסיס ערמומי שנועד לדחוק את ישראל לעמדת התגוננות“, היה מצהיר דו"בר משרד החוץ.

„צריך לשקול ולעיין בדבריו בזהירות. יש לבדוק מה מסתתר מאחוריהם“, היה מצהיר ודאי שר המשטרה.

ואילו גולדה היתה אולי ממהרת לומר בראיון בלעדי לתחנת שידור זרה: „ידנו מושטת לשלום, אבל לא נכנע לשום תכתיב בים מצד הערבים. הם לא יגידו לנו אי-זה שלום דרוש לנו.“

ממשלת פרשנים. זה יכול להישמע כבדיחה גרועה או כפארודיה, אך זה מה ש-אירע השבוע. נשיא מצרים, אנוואר סאדאת, אמר בראיון פומבי לכתב השבועון האמריקאי ניוזוויק דברים, ששום מנהיג ערבי קרוב לא העז לאמרום בפומבי. הוא הביע נכונות להסכם שלום עם ישראל, בהתחשבות מוחלטת להחלטות האו"ם. הוא היה מוכן להתחייב לחופש שיט לישראל בתעלת סואץ ובמיצרי טיראן.

את כל אלה הוא כרח כמובן בדרישות ותנאים, שהם לגיטימיים בהחלט כנקודות מוצא למיקוח דיפלומטי ארוך ומיגע. אולם אין בהשמעת תנאים אלה לשלול את עצם המהפכה שבדרך החשיבה של מנהיג ערבי מוכר. המדינה הערבית המנהיגה.

במקום לברך על עצם הדברים שהושמעו בפני סאדאת, במקום לראות בהם נסיגה ערבית מעמדות מוצהרות קודמות, התייחס אליהם ממשלת ישראל כמו באותה בדיחה גרועה ועצובה. תגובה רשמית התמממה לבוא. תחתיה הדליפו אנשי משרד החוץ את התגובה הבלתי רשמית ל-עיתונות — תגובה המבטאה יותר מכל את הלך המחשבות בממשלת ישראל: „הראיון אולי מתן קצת מהאיומים שהשמיע קודם... עיקר כוונתו של נשיא מצרים היא לנסות ולרכוש אהדה בניאומית...“ „שום ניסוח לא יהיה בו כדי לשטש את העובדה היסודית כי המסרה העיקרית של מצרים היא להשיג את נסיגת ישראל מ-כל השטחים...“ (מעריב, 15.2).

תגובות אלה אינן פרי דמיון מעוות. הן נאמרו השבוע בהשראת המעצבים את מדיניותה של ממשלת ישראל. לאורחי ישראל היתה גם השבוע ממשלת פרשנים במקום ממשלת מדינאים.

חללים

צעיר

ישראלי אחד

אי אפשר היה לריב עימו, כי רדף שלום. כזה היה אברהם. (פי האתון, עיתון ה-סטודנטים, ירושלים תשכ"ח)

„עד עתה רדפנו אחרי המלחמה והיא ברחה מאיתנו. יש לשער שהלילה נשיג אותה. לא, אינני צמא קרבות. לא הפכתי מיליטריסט. אלא שהלילה רד, ואיתו קרב הקרב.“

כאשר כתב אברהם אדיגס מכתב זה לחברתו, בתשיעי ליוני 1967, היה זה לא-חר שיחידתו לא זכתה להשתתף בקרב על כיבוש ירושלים. באותו לילה, לא השיג את המלחמה.

הוא השיג איתה, את המלחמה, שמונה חודשים ושבע לאחר מכן. בעת שירותו מילואים, נפל אברהם בהתקלות עם מחבלי לים באזור יריחו, והוא בן 26.

בן יוחנן — למחנה ריכוז. לוא גי' תן היה לשרטט את דמותו של הצעיר הישראלי הממוצע, היה אברהם אדיגס מ-מש מודל. כתינוק בן יומיו, הושלך ב-1942 עם משפחתו, מביתו ביוגוסלביה, ל-מחנה הריכוז ברגן-בלזן. שנתיים שהתה שם המשפחה, עם השיחורים, פקע לב האב, האם, עם אברהם ואחותו, עלו לארץ.

תלאות של עולים חדשים, מצוקת פרנסה (המשך בעמוד 16)

המוח הפוליטי של הנשיא נכסוף, בא כמגע עם הפידאיון כדי לגבש עימם תוכנית זו.

לגבי הגילוי הראשון — היו סימנים רבים שבישרו זאת. לפני שבועיים ימים ראו מאות אלפים מאורחי ישראל, בתוכנית השבוע, יומן אירועים של הטלוויזיה, ראיון של הטלוויזיה ה-בריטית עם יאסר עראפאת. בין השאר שאל המראיין את עראפאת: „איך עתה מתייחס לתוכנית שמדברים עליה בישראל, ושגם דיין מזוהה עימה, להקים מדינה פלסטינית בגדה המערבית?“

עראפאת, שהתכוון כל העת ברגליו, קפץ כאילו ממקומו, הרים לפתע את עיניו העירניות בהבעת פנים דרוכה, נעץ מבטו במראיין ושאל: „דיין אמר לך את זה?“

ניכסון רוצה במדינת פלסטיין

המראיין נאלץ להודות שלא, אך שיש חוגים בישראל המדברים על הצעה כזאת. עראפאת שוב השפיל את עיניו, השיב את התשובה השיגרתית: לעולם לא יסכימו הפלסטינים לשלום עם ישראל, וכו'. וכו'.

קוסיג'ין בעד

למעשה ידוע מזמן, בחוגים המקורבים לפלסטינים, כי בני עניין זה נטוש ויכוח מר בין הפידאיון, וכי ויכוח זה נטוש בכל האירגונים. נאמן חזאטמה, ראש „החזית העממית הדמוקרטית לשיחרור פלסטיין“, הגוף השמאלי ביותר, האשים לא פעם את פתח של עראפאת שהוא משלם רק מדי-שפתיים לשיחרור פלסטיין כולה, אך מתכוון למעשה למה שנקרא, בשפת חזאטמה ועראפאת, „הוכנית אבנרי“. כלומר: מדינה פלסטינית בצד ישראל, ולא במקום ישראל.

עתה מגלה כתב פיגארו: מערכת ההשמצה החרפה של רדיו עמאן נגד עראפאת, בימים האחרונים, התחילה אחרי שנועד למלך חוסיין כי עראפאת מסכים למדינה פלסטינית כזאת, שתבחר את ממשלת ירדן.

מסתבר כי לתוכנית זו מוכתחת גם תמיכה פובי ייטית. לדברי „פיגארו“ אמר אלכסיי קוסיג'ין ל-עראפאת, בעת הלוויית נשיא מצרים, שעבד-אל-נאצר התכוון להציע מדינה פלסטינית כזאת.

גם יורשו, אנוואר אל-סאדאת, אמר לעראפאת שכדאי לו להסכים לכך, כי אחרת ימצאו פלסטינים אחרים שיעשו זאת.

ברור כי ההצעה עומדת היום על סדר-היום של אירגוני הפידאיון — הן בגלל חולשתם הצבאית מאז מלחמת-האזרחים בירדן, הן בגלל ההתקדמות הי מהירה של שיחות יארינג לקראת הסדר.

תוכנית קוסיג'ין

בשביע רוב אנשי הממשלה בירושלים, היה הגילוי המדהים והמדאיג ביותר של פיגארו דקא השלישי: שיש עכשיו יוזמה אמריקאית פעילה להקמת מדינה פלסטינית.*

קבע פיגארו: שליח מטעם הנרי קוסיג'ין הציע לראשי הפידאיון שיפתור את בעיית פלסטיין, אך לא יקריב את חוסיין. העקרונות:

● **תקום מדינה פלסטינית, עם מיסדרון דרך ישראלי אל רצועת-עזה ומוצא אל הים.**

● **למדינה זו יהיה ייצוג עצמאי באו"ם.**

● **מבחינה סמלית תהיה המדינה כפופה לבתר של המלך חוסיין, שיהיה אז מלכן של שתי מדינות — ירדן ופלסטיין.**

(הדוגמה ההיסטורית: המלכים מבית האבסבורג, שהיו לפני מל-חמת-העולם הראשונה קיסרי-אוסטריה ומלכי-הונגריה באותו זמן). תוכנית זו תציל את ממשלת חוסיין (שפארמקאים מעוניינים בהמשך קיומה, כחלק מן המערך שלהם במרחב), תשלב את ה-פלסטינים בפתרון-השלום, ותאפשר למצרים לעסוק כי הבעייה הפלסטינית באה על פתרונה, ועל כן הם יכולים לעשות שלום רשמי עם ישראל.

נאו בדיחה

אם נכונת ההערכה של פיגארו, יחד עם שאר הידיעות וה-גילויים, נוצר עכשיו המצב הבא:

מצריים, ברית-המועצות, ארצות-הברית, מנהיגי הגדה המערבית, המנהיגים החשובים של הפידאיון, ודעת-הקהל בישראל, מסכימים עתה שצריכים ל-הקים מדינה פלסטינית, כחלק מהסדר-השלום. ממשלת ישראל, על כל חבריה, מתנגדת לכך. זה מצלצל כבדיחה. אבל זהו המצב.

* גם דבר זה לא היה יכול לבוא להם כהפתעה, אילו קראו בעיון את הדו"חות שפירסם העולם הזה על שיחותיו של אבנרי עם הצוות של הנרי קוסיג'ין בבית הלבן בספטמבר 1970, בהם ניסה לשכנע את האמריקאים שיש להקים מדינה פלסטינית במיטת גרדת הסדר-השלום. אבנרי דיווח כי רמיון זה מצא אוזן קשבת.

מאחורי

הגילוי המרעיש

של עיתון צרפתי

ימצא מדהים לגמרי נודע השבוע. המכון למחקר חברתי-שימושי, שהוא הגוף הרצוני ביותר בארץ העוסק בסקרי יעתי-קהל, שאל את אורחי ישראל אם לדעתם, „ייתכן שלום בלי למצוא פתרון איזשהו לשאיפות הלאומיות של הפלסטינים.“ התוצאה:

- 68% אמרו לא.
- 22% אמרו — כן.
- 6% סברו שבכלל אי-אפשר להגיע לשלום.

עראפאת בחברת אנשי

● 4% אמרו שהפלסטינים „אינם גורם“. **כלומר: יותר משננים מכין כל שלושה ישראלים מאמינים כיום כי יש למצוא פתרון לשאיפות ה-לאומיות הפלסטיניות, אם רוצים בשלום.**

תוצאה זו מדהימה, מפני שרק כלי-תיקשורת אחד בארץ (העולם הזה) ורק סיעה אחת בכנסת (העולם הזה — כוח חדש) תומכים בפירוש בדיעה שיש לספק את הדרישה הלאומית הפלסטינית כדי להגיע לשלום.

הממשלה על כל אגפיה, הטלוויזיה, הרדיו, כל המפלגות הגדו-לות וכל העיתונים העיקריים מתנגדים לדעה זו באופן עיקבי.

דעת-הקהל לא נעתתה לשטיפת-מוח אדירה זו.

גילוי „פיגארו“

באותו יום בו נודע מימצא זה, פורסמה ידיעה שניה, שהד-הימה רבים בארץ ובחוגי הממשלה.*

הכתב של היוםון הצרפתי ההשוב, פיגארו, דיווח מביירות על הנעשה באירגוני הפידאיון.

הגילוי הראשון: יאסר עראפאת מוכן עתה להס-כים למדינה פלסטינית בגדה המערבית ובעזה. הגילוי השני: אישים מרכזיים מהגדה המערבית מקיימים מגע עם הפידאיון כדי להגשים הצעה זו. הגילוי השלישי: שליח מיוחד של הנרי קוסיג'ין,

* אך לא את קוראי העולם הזה. במאמרו לפני ארבעה שבוי-עות (העולם הזה 1742), תחת הכותרת „משבר הפידאיון“, גילה אורי אבנרי את כל הגילויים שפורסמו עתה בעיתון הצרפתי.

Skin Dew

טיפול היוכי הראשון להוספת לחות ולהגנה על עורך בעוד מועד.

התחילי כבר היום לטפח את פניך
בסקין דיו והזמן יזרום לאט יותר
עבורך.

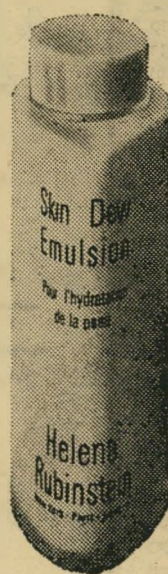
האיפור יראה טבעי וחלק ועורך
הניזון והרווי לחות יראה רענן כל
היום וכל יום.

כבר עכשיו, בצעירותך, פניך זקוקים
לסקין דיו — הטיפול המוסיף לחות
של הלנה רובינשטיין.

כל בקר, לפני האיפור, העלי
Skin Dew Emulsion על פניך. עורך
יתעורר מיד כפרח צמא השותה את
טל הבקר.

סקין דיו מכיל גם תרכיזי זלב
מזינים ומגינים על העור המונעים
היווצרות בטרם עת של קמטים
וקוים זעירים בפניך.

Skin Dew Emulsion הוא תכשיר בסיסי
להוספת לחות ומיוצר באופן מיוחד
לשמירה על פניך במשך כל שעות
היום מתחת לאיפור.

Skin Dew

Helena Rubinstein

יעוץ קוסמטי ניתן חינם במרכז ההדרכה של הלנה רובינשטיין, שדרות קק"ל 94, תל-אביב, בימים ב' וד' בין השעות 3.30—6.00 אחה"צ.
וכן ניתן לקבל יעוץ טלפוני בכל יום שלישי בשבוע בין השעות 3—6 אחה"צ. חייגי (03)231641, שרות יופי-פון של הלנה רובינשטיין לשרותך.

במדינה

(המשך מעמוד 14)

וסבל כלכלי — את כל אלו נשא הילד בחיור. הצטיין בלימודיו, תנועת-נוער, צה"ל, צנחנים, נח"ל. הפיצויים מגרמניה עזרים למצב הכלכלי בבית. האחות מתחתנת. אבדו הם משתחרר מצה"ל מתחיל ללמוד מדעי המדינה וכלכלה באוניברסיטה העברית בירושלים.

כמו בעבר, הוא התבלט שוב בתכונותיו, נבחר לחעד הסדרות הסטודנטים. אמר עליו יו"ר ההסתדרות דאז, עלס דוברונסקי: "הוא היה האדם היחיד ב-

ארי'ל ז"ל
עוזבון במגרה נעולה

הסדרות אז, שניתן היה לסמוך עליו ש-לא יעשה מהפכת-חצר כדי לזכות ב-תפקיד.

שלא יפחדו מפנינו. בספר הויכרון שהוצא בימים אלה לזיכרו, ניתן למצוא בתוך מכתביו כיצד ראה את עולמו צעיר ישראלי אחד. "מטרתו של הביטחון היא לאפשר למדינה להגיע למצב של שלום ושלוה, ולא להיפך", כתב אברהם באחד ממכתביו. ובאחר: "אני מקדיש מחשבה רבה למצב הביטחוני ולמלחמה, כי אני שור נא מלחמות. אין אדם יכול לשנוא את אויבו מבלי שזה יפגע בו באופן אישי". מיד לאחר מלחמת ששת הימים, בעת ביקורו בעיר העתיקה, אמר לחבר: "הבעיה שעומדת עתה עכשיו לפנינו היא כיצד לר-קום מסכת של יחסי אמת עם ערביי מדינת ירושלים. עלינו להיזהר ממצב שהם יפחדו מאיתנו".

ב-1963, בתגובה על כתבה שהתפרסמה בעיתונות, בה הביעו דעתם פרופסור יגאל דיין והמשורר יצחק שלו, כתב אברהם מאמר תשובה, בו אמר, בין היתר: **מחנות ריכוז.** "קטונתי מלהתחרות במעללי גבורתו של רבי-האלוף או בלמדנותו של (שלו). אך דווקא משום כך כדאי היה שיינתן ביטוי לאורח הקטן — זה הצעיר אשר יצטרך לשפוך דמו למען הרח-בת מדינת ישראל לגבולותיה ההיסטוריים היעודיים המשיחים !!!... מה נעשה ב-כל תושבי (האיזורים שנכבשו)? האם נהפ-כס לחוטבי-עצים ושואבי-מים? או שמא נקים להם מחנות-ריכוז? או שמא נשלחם לגלות? או אולי נצהיר על הערבים כעל גזע נחות, ממדרגה שנייה?

...הבעיה איננה לשכנע את הערבים כי מדינת ישראל קיימת, גם לא בהוכחת צידקתנו המוסרית על האדמה שאנו יושבים עליה. אלא דווקא במציאת דרך פשרה מעשית שתביא לימי שלום... האמת היא שמדיניות ישראל כלפי הערבים היתה רצויה כולה שגיאות. הן במישור הפנימי והן במישור החיצוני... מדוע זכאנו מדינת ישראל, שלא היתה "קיימת כלל בזמן הי-שואה, לפיצויים (המגורמים) — ואילו הי-פליטים (הערבים) אינם זכאים? האמנם כה צפוף לנו בארץ שאנו צריכים שטחים נוספים? האמנם הגליל כבר מלא והנגב משגשג?

...באשר לעתיד: אין די להסתפק ב-הצהרות שלום. יש צורך לפעול להגשמתן. הוא לא שלח את מאמרו זה לפירסום. לאחר מותו, נמצא המאמר במגירתו הנעו-לה. חלק מעובדו.

היא לא נפלה על הראש

לכן היא לא מתפתה לפרסומת וכשברצונה לקנות מכונת כביסה היא בוחנת את הנתונים היטב ובוחרת ב"ניבן" הסופר אוטומטית, כי רק "ניבן" **3 שנים אחריות חנם,** תקופת האחריות הארוכה ביותר הניתנת כיום למכונות כביסה בישראל. וזאת בנוסף לכל היתרונות, אשר עליך לראותם כדי להאמין בהם. זכרי! תקופת אחריות כה ארוכה, יכולים לתת רק אלה הבטוחים באמינותה של מכונת הכביסה וביכולתה לשמור על ערכה לאורך ימים. **איכות, "ניבן" - שרות METZ**

niven

מפיצים בישראל
"רלכו" (ישראל) בע"מ
רח' בן-אביגדור 8, ת"א

בנק לאומי פותח נציגויות בהונג-קונג

על הרחבת הרשת הבינלאומית של ב.ל.ל. עם פתיחת משרד נציגות בהונג-קונג נמסר היום ע"י הנהלת בנק לאומי. צעד זה בא עקב ההתפתחות הכלכלית הגדולה של המזרח הרחוק, בו משמשת הונג-קונג מרכז בינ-לאומי חשוב של מסחר ופיננסים.

מספר בנקים, מהגדולים באמריקה, אירופה ואסיה, פתחו סניפים בהונג-קונג ולאחר שממשלת הונג-קונג פסקה להוציא רשיונות לפתיחת סניפי בנקים — נפ-תחו שם נציגויות של בנקים מכל העולם.

טלוויזיה על טייפ לשימוש ביתי —

אי.וי.אר. ELECTRONIC VIDEO RECORDING

המדובר בהמצאה חדשה לשידור ביתי של תכניות טלוויזיה מהמהלך מהפכה בעולם החינוך והבידור.

קיים כעת מירוץ בין חברות הטלוויזיה הגדולות בעולם על כניסת הבכורה לשוק עם מכשיר מהפכני זה, ו"אמקור" תהא מן החלוצות בעולם בהפצתו ובשימוש בו.

האי.וי.אר. למכשיר הטלוויזיה הוא כמו בעבר הפטיפון למכשיר הרדיו אליו היה מחובר. את משרד המכשיר טוענים בקסטה מוקלטת (אשר תסופק ע"י "אמהר") באופן שניתן יהיה לחזות בטלוויזיה בכל תוכנית הנבחרת על-ידי הצופה.

בין אם בשימוש בבית לבידור או בכיתה ואולם לצרכי לימוד והדגמה, יש למכשיר החדש יתרונות מיוחדים: אפשר להפסיק את ההקרנה כדי להתעכב על תמונה מסוימת, או לחזור על קטע מסוים. המכשיר פועל בשקט והמרצה יכול ללחץ אותו בדברי הסבר. הצופה יכול לבחור לעצמו בכל תכנית שהיא ולחזות בה בכל שעה שהיא לפי רצונו ונחותו.

רגע של אמת

רגע האמת מתקרב. יתכן שהוא כבר הגיע. הרגע המכונן בסלאנג המיוחד של ממשלת ישראל: "ציון מפות". הרגע שבו תהיה ממשלת ישראל נאלצת להשיב על השאלה הפשוטה, שהיא השאלה העיקרית לגבי כל מלאכת עשיית השלום: **האם את מוכנה לוותר על סיפוח שטחים תמורת שלום?** האם את בכלל מתכוננת לשלום, אם השלום פירושו ויתור על סיפוח שטחים?

שאלה גסה

עד השבוע האחרון עוד שררה בירושלים האשליה שניתן לדחות רגע זה בלי סוף, באמצעות התחמכויות דיפלומטיות שונות. אמנם, עברה חצי שנה מאז הסכימה ממשלת גולדה מאיר להיכנס לשיחות יארינג. במשך חצי השנה הצליחה לדחות ולדחות. לפעמים עליי דריכה במקום (ענייני נוהל), לפעמים עליי מהלך אחר (הפרישה מן השיחות, בעיקבות פרשת הטילים), ולפעמים עליי פסיעת צעד קטן קדימה (עליי המיסמך בעל 14-12 העקרונות ליארינג). לאחרונה אף עלה בדעתה שאפשר להיאחז בהצעת אל-סאדאת לפתיחת התעלה, כדי לשחק מישחק דיפלומטי של השהייה. אולם בכל הזמן הזה לא התקדמה לקראת השאלה המכרעת: מה יהיו הגבולות? **השבוע, בצורה כמעט ברוטאלית, הציג יארינג את השאלה הגסה.**

ביצת קולומבוס

מעשהו הנועז של יארינג התבסס על שיקול של "עיתוי ועל שיקול של מהות. העיתוי נקבע עליי המצרים. הם הבהירו בצורה חד משמעית שלא תיתכן הארכה נוספת של הפסקת-האש, אם לא יהיה ברור שחלה התקדמות אמיתית לקראת ההסדר. כדנת המצרים: התקדמות אמיתית לקראת נסיגת ישראל לגבולותיה. גם האמריקאים הבינו שיהיה קשה מאוד למצרים להיסוג עוד פעם ממועד כזה — וכך נוצר גבול של זמן שבו צריכים דברים ממשניים להיחתך. וכך הגיע יארינג אל המהות:

שאתם מעוניינים ב?" השיב המצרי: "יציאת ישראל מה-שטחים הכבושים". הלורד צירף את שני הדברים יחד, והוליד מיסמך הכולל גם "שלום צודק ובר-קיימא" וגם "נסיגה לגבולות מוכרים ובטוחים". תוך הצהרה כי אין להסכים לרכישת שטחים "עליי מלחמה".

כך הושגה הסכמה בינלאומית פהיאחד, וי נולד המיסמך שעליי פועל יארינג כיום. תוכנית רוג'רס, הבאה "לפרט" את ההחלטה, הולכת באותה דרך בדיוק. היא כוללת חוזה הדדי בין ישראל ומדינות-ערב, בצד נסיגת ישראל לגבולות ה-4 ביוני 1967, "עם שינויים בלתי-מהותיים". מכיוון שרוג'רס השיג את הפסקת-האש ואת שליחות יארינג המחודשת, ברור כי תוכניתו

אפשר למשור באף את כל המדינות במשך כמה זמן — אפשר למשור באף כמה מז המדינות כל הזמן — א ב ל ...

מתנוססת עליה — למרות כל ההכחות של ממשלת ישראל.

תוכנית השלום

השבוע צעד יארינג צעד גדול קדימה להגשמת עקרונות אלה. היו למעשה זה שתי השלכות חשובות. רק אחת מהן זכתה לתשומת-לב. ההשלכה הבולטת היא שבמקום להקדים את מהות השלום לקביעת הגבולות (כדרישת ישראל), או את קביעת הגבולות למהות השלום (כדרישת הערבים), הוא קבע נוהל המשלב יחד את שני הדברים.

ההשלכה הפחות בולטת, שהיא אולי חשובה בה יותר, היא זו: יארינג הקדים את השלום בין ישראל ומצרים לשלום עם שאר ארצות-ערב.

מדוע עשה זאת? היו לו כמה שיקולים:

● **בעיית הגבול המצרי-ישראלי קלה הרבה יותר מבעיית הגבול הישראלי-ירדני.**

כאן ישנו הגבול הבינלאומי, הקיים למעלה מ-60 שנה. אחרי שמצריים כבר ויתרה על רצועת-עזה (בתנאי שלא תסופח לישראל), יש קו שאפשר להתבסס עליו. הגבול הירדני הרבה יותר מסובך, בגלל בעיות כמו ירושלים, לקליה, לטרון, ועוד.

● **מצריים יכולה לעשות שלום לפני ירדן, אבל ירדן אינה מעזה לעשות שלום לפני מצריים.**

● **אחרי שיושג הסדר הישראלי-מצרי, אין ספק שיהיה קל להשיג הסדר עם המלך חוסיין.** את סוריה, עם הבעייה המסובכת של רמת-הגולן, ניתן או להשאיר לסוף. וכך נולד המיסמך האחרון של יארינג, השונה מכל מיס-

● **ישראל רוצה לדעת עם המצרים מוכנים לשלום. כלומר: אם אחרי כל הוויתורים ש-יעשו, תהיה הכרה ערבית רשמית בישראל, במסגרת חוזה הדדי תתום.**

● **מצריים רוצה לדעת אם אחרי כל הוויתורים הנדרשים ממנה, כגון שייט ישראלי בסואץ, פירוז וחתימה על חוזה, ישראל מוכנה לחזור לגבול הבינלאומי.**

כל צד טוען שהוא צריך לקבל את התשובה של הצד השני, לפיו הוא יחליט על החיתור הנדרש ממנו.

על כן בא הצד של יארינג, הדומה לביצת קולומבוס: שני הצדדים יצהירו בעת ובעונה אחת את ההצהרה ה-מכרעת.

מצריים תצהיר שהיא מוכנה לחוזה-שלום, תמורת הגבול הבינלאומי.

ישראל תצהיר שהיא מוכנה לגבול הבינלאומי, תמורת חוזה-שלום.

שתי שאלות של הלורד

עיון זה אינו חדש. להיפך, הוא מונח ביסודו של המיסמך השולט בכל ענייני המרחב מזה שלוש שנים: החלטת מועצת-הביטחון מס' 242.

נוסח ההחלטה נולד כך*: לורד קארדון פגש את שגרירי ישראל באולם-הכניסה של בית-מלון ניו-יורק. הוא שאל אותו: "תגיד לי, מהו הדבר העיקרי שאתם מעוניינים בו?" השיב לו השגריר: "חוזה-שלום רשמי!"

כעבור כמה דקות נתקל לורד קארדון בשגריר המצרי, באותו בית-מלון. ושוב שאל אותו: "מהו הדבר העיקרי

* כפי שהמינסט הראשי, הנציג הבריטי לורד קארדון, הסביר זאת בצמצום בשיחה עם אורי אבנרי.

מכיו הקודמים. כי הוא כולל, למעשה, בהסכמה של שאלות. תוכנית שלום שלמה בין ישראל ומצריים:

● הגבול יהיה הגבול הבינלאומי.

● גורל רצועת-עזה ייקבע לאחר, בלי השתתפות מצריים. (האפשרויות: סיפוח לירדן או לישראל, יחידה עצמאית, חלק ממדינה פלסטינית, יחידה כפופה לאו"ם).

● ערובות ביטחון לגבול, ולשארם-אל-שייך.

● שייט ישראלי בשארם-אל-שייך ובתעלה.

● סידורי פירוז, כוחות בינלאומיים, וכו'.

● **כל זה — במסגרת חוזה הדדי (שלא ייקרא רשמית "חוזה שלום", אך יהיה כזה) שיכלול הכרה הדדית מלאה, הפסקת הלוחמה, וכו'.**

אין מנוס מהכרעה

ברור לחלוטין שאין זו יוזמת יארינג, אלא יוזמת רוג'רס — צעד אמריקאי, בתמיכת ברית-המועצות.

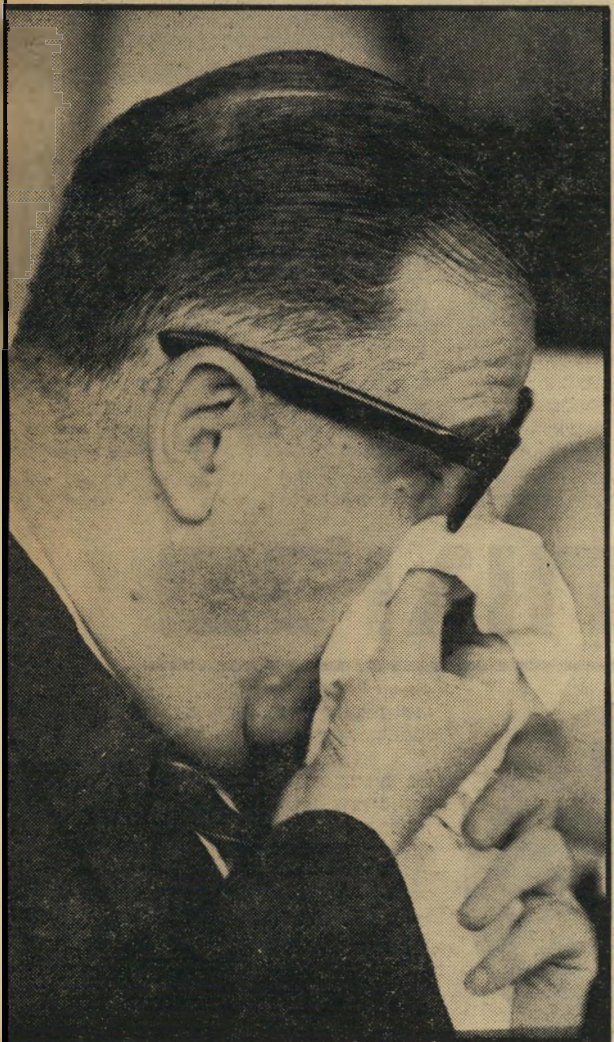
קרוב לוודאי כי הדבר חוסכם מראש עם מצריים, וכי התשובה המצרית תהיה, על כן, חיובית.

גם הדלת המיסמך באל-אחראס מעידה על כך. וכך הועמדה ישראל בפני השאלה המכרעת — השאלה שמפניה חששו ממשלות אשכול וגולדה מאז גמר המלחמה ועד היום.

מה היא יכולה לעשות?

יש רק שלוש אפשרויות:

● **לפוצץ את שיחות יארינג, להסתכן ב-**

אבא אבן

חידוש הקרבות ובסיכסוך גלוי וחמור עם ארצות-הברית.

● **לנסות טכניסטיה-שהייה נוספים, כדי ל-הרוויח זמן.**

● **להשיב תשובה שתהיה חיובית בעיקרה.** קרוב לוודאי כי הממשלה, כמו תמיד, תלך בדרך ה-שניה. אך הפעם תהיה כל ההשהייה מוגבלת לימים, לא לחודשים. כי הדברים זזו אל נקודת ההכרעה, ואין עוד להסיגם אחורה.

אחרי ההשהייה, שוב תהיה הברירה בין כן ולא.

במיקרה של "לאו" — תתחדש המלחמה במלוא עוצמתה. במיקרה של "הן" — עלול לפרוץ משבר פנימי מוגבל, וייתכן שבמיקרה זה תבקש גולדה לערוך בחירות חדשות ולקבל מנדט ברור.

כך או כך — מתקרב רגע האמת.

במדינה

המרחב

עריק מספר 1

פצה פיו

מירינגרל (אלוף) יאן שינה, העריק רמ' המעלה ביותר שנמלט ארבעה מהגושים ה' קומניסטי למערב, פתח בימים אלה סוף-סוף את פיו. שינה, שהיה הבוס מסעם המפלגה הקומוניסטית במינסטריון ההגנה הצ'כי, ובכך למעשה במעמד בכיר יותר משרה ההגנה עצמה, נמלט למערב ב-1968. עתה, פצה פיו לראשונה בפומבי.

נאצר תרם למירקו כרושצ'וב. בין תגליותיו: כרושצ'וב ביקש, לפני נסיעתו למצרים ב-1964, מהפוליטבירו לאשר הענקת אות גיבור ברית המועצות לנאצר, הפוליטבירו, שכעשרים שנה קודם לכן העניק אותו זה לאורה הסובייטי גרושה פייגין, סירב להעניקו לנאצר אויב הקר-מוניסטים. כרושצ'וב נאלץ לצאת למצרים בידים ריקות, הבטיח לנאצר את האות על דעת עצמו, העמיד את מוסקבה בפני עובד דה מוגמרת. האות הוענק לנאצר, אך מתנגדיו של כרושצ'וב השתמשו ביעילות בי-תקרית זו כדי לקדם את תהליך סילוקו מהשלטון.

הלם בקרמלין. פחות משעשע, אך יותר משמעותי, היה גילוי אחר של שינה, לפיו ציפו בקרמלין, על סמך הדו"חות של היועצים הרוסיים באיור, לניצחון מצ'רי קל ומוחק על ישראל. לדברי שינה, שהשתתף אישית בניתוח לקחי המלחמה, חטפה הצמרת הסובייטית הלם, בעקבות ניצחון ישראל. היה זה הלם מיותר, כפי שהוכיח העתיד, כי המפלגה המוחצת איטש-רוח את התודיה הסובייטית עמוק יותר כי מרחב.

שינה גם יודע לספר על התנגדות בקרב חלק מהמנהיגים הקומוניסטים למדיניותו המזרחית. כוונותיו של מוסקבה, נצי-המקצועות פרו-ישראליות במסגרת, כי פרג ובחורשה, את הניצחון הישראלי, כדי לגנוב את מדיניות החוץ הרשמית. בעקבות זה סילקו כמה גנרלים פולנים באכזבה שי-צידו בישראל, ואז נפתח המסע האנטישמי הגדול בפולין.

לנצל לטובת ישראל. צריך להיות תמים כדי לא להבין, כי כל מילה של שינה שנמסרה לפירסום, בושלה על-ידי שירותי הביון המערביים, ונועדה למטרה מסוימת. יחד עם זאת, קשה למצוא סר-בה סבירה מדוע שלא להאמין לדבריו כי נקודה מסוימת זו, של הימצאות כוחות פרו-ישראלים בצמרת השלטון במרחב ה' קומוניסטי, למעצבי מדיניות החוץ של ישר-אל, יש בכך תזכורת נוספת, כי הקרמלין איננו מקשה אחת, ויש מקום לנצל את מאבק הכוחות בתוכו לטובת ישראל.

אישים

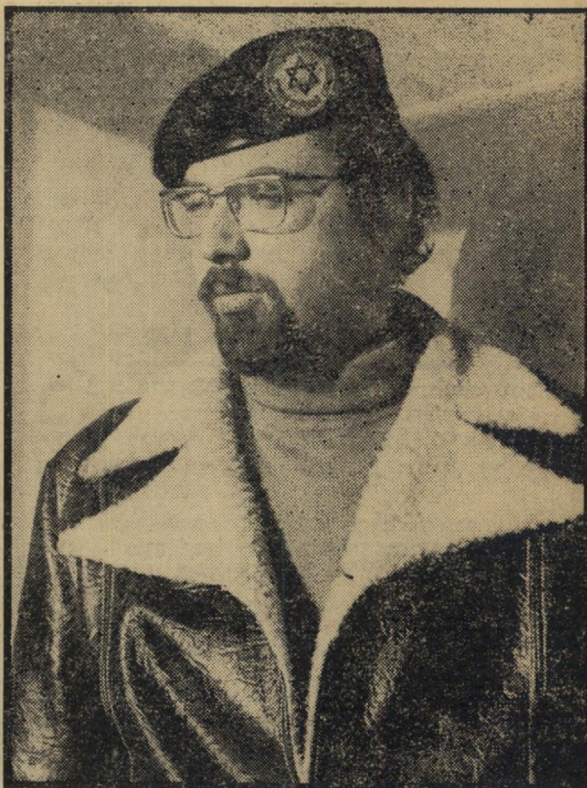
עזר

משנה דעתו

רק יצאה ההוראה ממסב'ל צה"ל, לפיה נאסר על אלוף מיל להשמיע הצהרה כי תופת את תעלת סואץ, ומיד. אפילו בלי זכות שיט ישראלי בה. אולם היום — הוא שנה דעתו, מאמין שאסור לישראל להור-ציא קלף כזה מן הקידים, אלא תמורת הס-דר כולל בכיוון של שלום אמתי. תגידו על עזר מה שתגידו, הגיב מכר שלו ל-משמע דבריו, "אבל אפילו אם הוא מ-נה את דעתו ב-180 מעלות — הוא לפחות כנה תמיד."

לפגור, אבל לפתוח. באותה נשימה, סירר ויצמן גם כי מיד אחרי המלחמה, ב-1967, הציעו הוא ושני אלופים אחרים — לפתוח את תעלת סואץ, ומיד. אפילו בלי זכות שיט ישראלי בה. אולם היום — הוא שנה דעתו, מאמין שאסור לישראל להור-ציא קלף כזה מן הקידים, אלא תמורת הס-דר כולל בכיוון של שלום אמתי. תגידו על עזר מה שתגידו, הגיב מכר שלו ל-משמע דבריו, "אבל אפילו אם הוא מ-נה את דעתו ב-180 מעלות — הוא לפחות כנה תמיד."

מה משמעות בואו הקרוב של מנהיג הליגה היהודית?

ליגאי יעקב סקורניק

אמריקה. זאת כתובה על רדיפות היהודים ברוסיה. עתה, מתכוון מנהיגם, הרב כה-נא, להגיע לישראל. והוא אינו מתכוון לפתוח כאן דוכן ל-מיכר וימפי. אות מבשרי-דעות נוסף היה כרוז-האיום האנונימי שהופץ בשבוע במקומות שונים בארץ (ראו הדור השקוף). למרות שונו היה חתום, מייחסים אותו לאנשי הליגה.

סניף

בישראל

נ"י מוכן חברי הליגה שהגיעו כבר ארצה, סמבור וסקורניק, עסקי ה-

את הקרקע לקראת בואו של המנהיג. הם הקימו את גרעין פעולה ראשוני, בשיתוף עם חברי ואוהדי בית"ר. פעולתם הראשו-נה בפומבי הבהירה בשפה ברורה מאוד — שפה של אגרוסנים, אכנים, ובינתיים עוד לא סכינים ואקדחים — למה יש ל-מתנגדיהם לצפות.

הפעולה היתה הפגנת-הנגד שלהם, לפני שלושה שבועות, מול הכנסת — נגד ה-מפגנים שהתריעו על מעשי משמר הגבול בעזה. לראשונה בארץ מאז קום המדינה, הפעילו אנשים אלו, אלימות פוליטית בי-ארץ, ניסו לסתום את פיות מתנגדיהם בי-אגרוסנים, להכריע ויכוח פוליטי באכנים

● **חילוי צה"ל חייבים להיות דתיים** כולם.

● **התנ"כ הוא ספר מלחמתי אלים.** זה דווקא בסדר. מה רע באלימות? להיפך, איננו מדגישים די את החינוך לכות ול-אלימות שבתנ"כ. וזה חבל. זה יתקדם, בנו בסופו של דבר. התורה היא מיליטריס-טית, ויש להדגיש נקודה זו.

● **צריכים לזרוק מהארץ את כל ה-ביטניקים וההיפים.** הם מיותרים כאן. הם רק מביאים חשיש אחרים, וייתכן שהם אפילו מרגלים.

● **יש צורך להפגין נגד תופעות לא רצויות.** כרגע, למשל, יש צורך להפגין נגד

פלוגות הסער

הרב כהנא

העיתון גרוסלם פוסט, בגלל הכתבות שה-עיתון פירסם על העולים מרוסיה שהגיעו לארץ ורוצים לרדת חזרה לשם. ● **צריך להתנהג עם עולים חדשים בל-תי מוכרים בזירות.** אולי הם מרגלים? יש צורך לבדוק אותם בכל הבדיקות הביטחוני-ניות, לפני שנותנים להם תעודות. גיבוב רעיונות ימני-קיצוני-מיליטריסטי-מיסטי זה לא היה כלל פרי הזיותיו של נוסקרתא המוססמים, אף לא של חולה-רוח מסוכן. אות דעותיהם אלו השמיעו שני צעירים נורמלים למהדרין: מיכאל סמבור ויעקב סקורניק, יהודים אמריקאים שהגיעו לאחרונה ארצה בשליחות מסוי-מת מאוד — בשליחות הליגה להגנה יהודית.

היה בכך אות אימתי לבאות. למה ש-

באות לישראל

(אבות מול הכנסת; הפולס חזח 1744). **כרוז-איום** **אנונימי**

ת ברי ה"ליגה" בניוירוק למדו שר-טותיוכוח אלו במלחמתם נגד החול-גאנים הכושם בעירם שתקפו יהודים. זו גם היתה בעצם הסיבה לייסוד הליגה. אלא שמאז התפתח הגוף הימני הקיצוני הזה, המשלב אמונה חסרת-פשרות בדת ובכוח, למלחמה חדשה — בנציגים רוסיים בי-

עתידי להתרחש בארץ הזאת, כאשר יגיעו חבריהם האחרים ויפתחו בפעולה. זו אינה תחזית לעתיד רחוק; הדברים יתחילו להתרחש בעתיד מהר מאוד — עם עלייתו לארץ של מנהיג הליגה, הרב מאיר כהנא המפורסם.

אלימות

פוליטית

● **לימים של הליגה הגיעו בניוירוק לפני שבועות מספר, החלו מכינים**

מעשה מופת של רמטכ"ל צה"ל, חיים בר לב. טיהר את האווירה העכורה סביב עזה וסטר על לחי צייד-המכשפות וה"משמיצים"

התגובה היתה מהירה וכדומה. היא נפלה כרעם ביום בהיר באוזניהם של עסקנים מפלתיים, כותבי מאמרים ראשיים ועיתונאים למיניהם, שהתיימרו לייצג את דעת-הקהל הגיבו בשמה בזעם על הדיעות שהגיעו מרצועת-עזה בדבר אכזריות ואלימות מצד כוחות הביטחון שם. החל בשר-המשטרה וכלה באחרון הכתבי לבים, ניסו כולם לחפות ולטשטש על מה שאירע ברצועה. במקום להתייחס לדברים לגופם, נפתחה מערכת השמצות פרוצה כלפי כל מי שניסה בכלל להעלות את האפשרות שחיל צה"ל או איש משמר הגבול ינהגו התנהגות אלימה ופורצת-חוק בתוקף תפקידם. כמעט כל מי שעט סופרים בידו או במה ציבורית לנאום מעליה, ראה לעצמו חובה מוסרית לחרף את אלה שתבעו חקירה לגילוי האמת על המתרחש בעזה. שר-המשטרה נתן את האות והמקהלה ה"כללית" החלה לנבוח בעקבותיו כאלו כל ה"עניין" אינו אלא עוד מזימה שפלה של ר"ח המועצות להתסיס את הרצועה.

עניין

קטן

אפילו הכתבים הפולמוסריים של העיתונות התגייסו למערכה, התעלמו מהעובדה שהיתה זו סיעה העולם הזה בכנסת, שהעלתה לראשונה את התביעה לחקור את הנעשה בעזה, ניסו ליצור את הרושם, ש-

בה נמסר על מסקנות החקירה שנערכה עלידי קצינים בודקים שמינה הרמטכ"ל, רב-אלוף חיים בר לב, לבדיקת תלונות ש"הגיעו לרמטכ"ל והתייחסו להתנהגות חיילי צה"ל ברצועה. הבדיקה העלתה, כך נאמר בהודעה, כי חייליה של אחת היחידות, ש"עליה הוטל פיקוח על קיום העוצר ועריכת סריקות וחיפושים באזור מסויים ברצועה, נהגו באלימות, תוך שימוש באלות ובמקלות, ללא הצדקה, כנגד מספר תושבים וגרמו נזק למיבנים בעת ביצוע חיפושים בהם. הבדיקה העלתה עוד כי יש להטיל את ה"אחריות למעשים אלה, לא רק על החיילים שביצעו אותם כבודדים, אלא גם על מפקדי דים בדרגים שונים, הנושאים באחריות ה"בהוראות שנתנו לפקודיהם והן בשל חוסר פיקוח מתאים מצידם לגבי התנהגות החיילים.

זה היה כבר יותר מדי למחנה המתגוררים לשמור על שמו של צה"ל. את הרמטכ"ל איראפשר היה להאשים בהשמצת שמו של צה"ל. את תגובת התדהמה של מחנה זה ביטא אחד הכתבים הצבאיים הוותיקים ב"עיתונות הישראלית, שכתום הודעת דובר צה"ל הציג את השאלה: "האם אין חשש שפירסום מעין זה יפגע במוראל החיילים?" אחרים ניסו להיאחז בהודעת צה"ל על הפרשה כדי להמעיט מחומרתם של המעשים שנעשו ברצועת עזה. אופיינית לכך היתה תגובתו של הדי"ר הרצל רוזנבלום, כותב המאמרים הכרוני בידיעות אחרונות, ש-

המוסר של צה"ל

מיקרים לא נערכה מהסיבה הפשוטה שלא הוגשו כל תלונות מהותיות ביחס אליהם. אולם איראפשר להיאחז במצב זה כדי לטעון שמה שאירע היה מאורע יוצא-דופן רק ב"קרב חיילי יחידה אחת.

עובדה היא שגם ביחידות אחרות, במיקרים נוספים, אירעו מעשים חריגים של בודדים, שאינם תואמים את חוקת צה"ל ומוסרו. כך הסתבר שבכמה מיקרים שדווחו חיילים בשעת חיפושים רכוש השייך לתושבי בים מקומיים. בכל מיקרה שהדבר התגלה, נענשו האשמים בכל חומרת הדין, הרכוש השדוד הוחזר לבעליו ואף שולמו להם פיצויים נאותים. זהו נוהג שצה"ל יכול להתפאר בו. אין צורך להעלימו. דווקא פירסומו הוא המקנה לצה"ל את ערכו המוסריים.

ללא ספק היה זה מעשה של אומץ לב למופת מצד שלטונות צה"ל ומצד מפקדו העליון, לחקור ולפרסם את פרטי ההתנהגות הבלתי-הולמת של חיילי צה"ל ול"הוקיעם ברבים. למרות שספק אם הפירסום ברבים היה נעשה ללא הנסיונות לעורר את דעת-הקהל, זוו עדיין מעשה מופת שרק צבאות מעטים בעולם יכולים להשתבח בו.

מוסר

העסקנים

בפעם נוספת הובלט הפער הקיים בין מוסר צה"ל לבין מוסר העסקנים המפלגתיים. מול הודעת דובר צה"ל מהד"הת קלון החלטתה של ועדת הפנים של הכנסת, שנעשתה ביוזמת ראשה, מרכסי סורקיס, לשלוח מיכרל לחיילי מישמר הגבול בעזה, בו נאמר, בין השאר: "נגד המסייתים והמקטרגים, אנשי השמאל החדש ור"ח, או אומרים — "ישר כוחכם" פעולתכם לעצירת נחשול הטרור..."

שר-המשטרה ומפקחה הכללי, יכלו ליטול גם הם דוגמה מצה"ל: הדרך למניעת חרי"שת שמועות פרוצה אינה בחיפוי על פקר דים ובהשמצות-נגד. אין התגוננות טובה יותר נגד שמועות מאשר חשיפת האמת והוצאתה לאור. אילו נהגו הם ביחס ל"האשמות כלפי מישמר הגבול באותה אמת מיה של צה"ל, היה בכך כדי לתרום לשמו הטוב של חיל זה ולשמה הטוב של ה"משטרה יותר מאלף נאומים נרגשים או מליצות שדופות.

חיילי צה"ל מפזרים הפגנה של תלמידות תיכון

אחד, שנעשה בתקופה אחת, במחנה פליטים אחד בידי חיילי יחידה אחת. מיקרה זה הוא שהועמד לחקירה לא משום ששם נעשו הדברים החמורים ביותר, אלא מהסיבה הפשוטה שרק במיקרה זה הגיעו תלונות לרמטכ"ל מחיילי אותה יחידה עצמה, בהם חיילים שהשתמשו בעצמם באמצעים אלימים ומצפונם נקף אותם על כך. רק תלונה כזאת אפשרה מינוי קצין בודק עלידי הרמטכ"ל, חשיפת האמת והענישת האחראים.

העובדה שפרשה זו נחקרה עד תום ו"פורסמה ברבים, כדי להוות אות ומופת לחיילי צה"ל לגבי הסטנדרטים של ההתנהגות האנושית שצה"ל מצפה מהם, אינה אומרת כלל שבמקומות אחרים, בזמנים אחרים, עלידי חיילי יחידות אחרות, לא אירעו מיקרים חריגים נוספים, שנעשו בעצמם או בודדים המייצגים רק את צמם ולא את צה"ל, השווים בחומרתם לחומרת המעשים בפרשה שנחקרה או אף עולים עליהם בחומרתם. חקירה באותם

הכתיר את תגובתו בכותרת "רעש מוגזם: גראה לנו כי כללית הקמנו רעש גדול מדי מסביב לעניין הקטן הזה, וכך דמינו למי שירה באנקור מתותח בספקנו נשק בידי אלה שהפכו את החיפוש אחריו ל"מיקצועם".

מזלו של צה"ל ומדינת ישראל הוא שמה שנראה בעיני הדי"ר רוזנבלום ודומיו כי עניין קטן, נראה לצה"ל כעניין חמור, כי פתח להתדרדרות שיש לעקרה מהשושן ולנטרלה בעודה באיבה, שכן זהו אחד מ"סודות כוחו של צה"ל: השמירה על טוהר הנשק של הלוחם העברי.

הפירסום:

רק מיקרה אחד

לכל אלה שנאחזו בהודעת דובר צה"ל, כדי להמעיט מחומרת המעשים שנעשו בעזה, יש להבהיר עובדה אחת: מסקנות החקירה שנעשתה התייחסו למיקרה מסויים

היתה זו יוזמת השמצה של ר"ח, שכל ה"הולך בעקבותיה אינו אלא גרור מוסקבה. אולם מה שהתרחש כעבור ימים מספר היה בבחינת סטירת-לחי מצלצלת לכל אלה שיצאו להגן על שמם הטוב של כוחות הביטחון. צה"ל הבהיר להם בצורה חד משמעית שהמוסר שלהם אינו המוסר של צה"ל ושה"ל אינו זקוק להגנתם ולחסותם. הוא יודע טוב יותר מהם כיצד לשמור על שמו הטוב. והוא אינו עושה זאת בצורה של טישטוש, העלמה והסתרת העובדות, אלא בחשיפת הנגע, מהשושן עד הצמרת, תוך הוקעת האשמים.

כפי שאמר החייל הראשון של צה"ל: "א"אפשר להציג מעשה חמור כעניין של מה בכך. משום מעשה לא טוב לא תצמח טובה. צה"ל יכול היה להתעלם ממה ש"קרה — כדי לא לתת גושפנקא רשמית למעשים שלא ייעשו, לא הלכנו בדרך זו". הסטייה המדהדת שניתנה למחנה ה"מחפים, באה בצורת הודעת דובר צה"ל,

בחור ושער ממתנות בתורן לאימון בבעיטה לשער, מימין לשמאל: לאה ורדי, גילה פורת, יוכי קפלן, ופיקי קוזלובסקי. הקבוצה נמצאת בשלבי אימון ראשוניים.

טוויסט כדור רוקדים אילי טנבאום, (לפני שהסירה את מיכנסי האימון הארוכים) והמאמן נתן הירש, שידו השמאלית בנבט. נתן מסביר לאילי נקודה מיקצועית.

הפצצות המפציצות

מקבוצת בית"ר סיבועון ואם שלושה ילדים; אם זו אחותה, אסתר קריג, אחות רחמיניה ואם לילד בן חמישה חודשים; ואם זו הסטודנטית לכימיה יוכי קפלן (20).

ח יפה איננה יחידה. כאשר התפרסמה לפני זמן מה מודעה בעיתוני ה-

השחקניות, הדוגמנית לאה ורדי (22), מי שהיתה לפני חמש שנים מלכת-היופי של חיפה. "ופה" — תסתכל, תסתכל, על הגזעית הזאת!" הן היו גזעיות כולן, בנות קבוצת הכדור רגל לנשים שהוקמה לאחרונה בחיפה. אם זו שרה כהן, 29, אשתו של יוסף כהן

קור כדורים וגשם שלטו במיגרש מכבי חיפה ביום השישי האחרון אחרי-הצהריים, אבל 14 החתיכות התקיפו את השער תוך התעלמות מוחלטת מאיתני הסבץ. "כשרואים אותה על המסלול, אפשר לחשוב שהיא בנוייה מזכוכית", התלהב אחד הציפים הבודדים, כשהוא מצביע על אחת

רונבלו למרות לפתח כדור

ספורט, שחיפשה בחורות לאימון נבחרת כדורגל לנשים, שימש העניין נושא לכמה הלצות טובות. אבל ארבעים צעירות לקחו את המודעה ברצינות, התקבצו אל הדגל. היה זה לאחר שמאמנת קבוצת כדורגל לבנות מאיטליה, ולריה רוקי, ביקרה בי-ארץ, נדהמה לגלות שבארץ האמונות ה-

מלכות-יופי ואמהות, חייל

ומיבצור צות כובלי היו רב של נענו של הא הפסיכול לחלוטין הבעיטה

משרתות בצה"ל אין שחקניות כדורגל. היא מכרה את הרעיון למכר שלה, הצלם נחום גוטמן, וזה, בשיתוף עם יצחק וייס, מנהל הפועל חולון, פירסם את המודעה ההיסטורית. התוצאה: עשרים בנות המתאמנות כיום במחנה "מולד" מועדון "ישראל" לכדורגל נשים. באש ובמים. שתיים לדוגמה: אורה בלסון, אם לשתי בנות שהגדולה ביניהן בת 12 («עניתי לבעלי, שהוא עובד באילעל, כש הוא ניסה להתנגד: כשאתה ברומא, לי מותר לשחק כדורגל בתל-אביב»). פנינה

שהתחממה, החליטה אילי לחשוף את רגליה המקסימות. אחרות בקבוצתה: יהודית גרסון, התינוקת של הקבוצה (18). רחל שומרי ביץ (23) פקידה ב"סולל-בונה". פיקי קוזלובסקי (20), סכנאית.

מתאמנת אילי טנבאום, 20, תלמידה במכון "וינגייט" ומורה להתעמלות. גרבי-המיכנס הסתתרו בתחילה מתחת למכנסי הטרנינג, אך לאחר

בגדבי מיכנס

אירגון אמהות בועטות ציפי רוס, (37), אשת שחקנה לשעבר של הנבחרת הלאומית ו"מכבי חיפה", זניאל (שמילו) רוס, המנהלת את קבוצת כדורגל הנשים של חיפה, בשעת אימון על המגרש.

מטריות חיפה נילה בנססי, מקבוצת חיפה, ילידת צרפת, היחידה בקבוצה שהת' רשמה ממזג-האוויר, התאמנה עם מטריה ביד.

מלכת היופי לשעבר של חיפה, לאה ורדי (22), כיום דוגמנית, מנסה להפציץ את הרשמה מגלה שהצעידה על מסלול קלה ותר.

"עליהם!" שלוש שחקניות נבחרת הנשים "מילן" מסתערות על הכדור המסכן ביסבן ורוח הקרב בולטים. את קבוצת "מילן" מאמן מאמנה של "חפועל" ראשון-לציון, זאב בסרגליק, שם פועלת קבוצת כדורגל לנשים מזה שנה.

היא ההוכחה הטובה ביותר שהכדורגל הוא מישחק גברי בלבד.

לעומת המקסרגים, טוענים הסניגורים: הנשים מצליחות בכל מישחקי הכדור, כדור-סל, כדורעף וטניס-שולחן. אין כל סיבה שגם בכדורגל הן לא יצליחו; מה עוד שהמאמן העצום הנדרש מהן עשוי לעזור

17 וחצי, הנושאת בתואר מיס אלגנס של חיפה, זה היא עצמה מלבסית ("אני נהנית, למרות שמפחדת קצת תר מדי את שרירי הרגליים.")

★ ★ ★

יגל הנשים מפותח דיו בעיקר באיטליה ובצרפת, רבה הפליאה — דחוק באנגליה, מולדת הכדורגל

ות ודוגמניות - מפציצות שערים ברחבי הארץ

להן בשמירת הגיורה והכושר הגופני; ור אילו התנועות הנשיות המיוחדות רק להן — עשויות להביא מימד חדש למישחק. אולם כל החיכוכים האלה לא מעניינים את הנערות שלנו — הן אוהבות כדורגל. אורה ופנינה, וכל חברותיהן, הפצצות המפציצות את השער, מפתחות ענף ספורט חדש בארץ. אם לשפוט לפי מה שקורה בחו"ל — עשוי ענף זה, כיום מן הימים, להפוך ללהיט גדול, אולי אפילו יותר מ'משחקי הליגה הלאומית.

כדורגל-הנשים אינו נפוץ, למרות שקיימות כמה קבוצות כאלו. הלידה של הכדורגל הנשי היו קשים. המקסרגים מ, בעיקר באיטליה, והם טענו טענות הגיוניות: גופה ה רגילה, ואפילו היא אתלטית מוכשרת, אינו מתאים החדות שדורש הכדורגל; גם אופיה הבלתי-תוקפני שה נמצא בסתירה לפעולות הרגילות המבוצעות על מטרות המישחק הוא להבקיץ שער, פעולה שרבים וגים הרואים בה תחליף לפעולה מינית גברית ולבסוף — עצם להיטותם של ילדים ונערים אחרי בכדור, ומאידך, סלידתן של הילדות ממשחק כזה —

החולים, כדי שאם ימות, שלא יגרום לו פאניקה. החולה הוצא לפרוודור וניתן לו חמצן. אבל הרופאים איחרו. החולה מת.

שבוע אחרי זה הגיעה למחלקה אשה צעירה, בשעות הערב, אחרי ששהתה במחלקת עזרה ראשונה מעשר בבוקר. היא סבלה מכאבי בטן חזקים, והקיא כל כמה דקות. אחרי מספר שעות של הקאה חורזת ונשנית שם, בדקו אותה הרופאים ב"עזרה ראשונה". הם לא מצאו אצלה דבר. ציינו על הכרטיס שלה: "החולה היסטריית". עם כרטיס זה היא הגיעה למחלקה שלנו. אצלנו היא המשיכה להקיא כל כמה דקות. כך זה נמשך עשרים שעות. לבסוף קראה אחת מהצוות לרופאים שיבדקו אותה שוב. אז באו ארבעה רופאים ממחלקה חירורגית, בלוויית הרופא הראשי של המחלקה, ובדקו אותה. רק אז התברר שיש לה דלקת קרום הבטן, והכניסו אותה בהול לחדר-ניתוח.

זאת סיפרה לכתב העולם הזה, השבוע, אחות העובדת במחלקת הקבלה בבית-חולים איכילוב בתל-אביב.

הקבלה שנסתמה: חולים המתקבלים לחדר הקבלה ב"איכילוב, נשארים תקועים שם, אינם מועברים למחלקות הסתומות.

אני כבר יותר משנה לא קורא עיתונים. כבר חצי שנה אני לא מסוגל לצאת לעבודה. אני כמעט לא רואה כלום. לפני עשרה חודשים פניתי לרופא שלי והתלוננתי שהראייה שלי התחלקלה. הוא איבחן אצלי קטרקט. אני בן 52. הרופא ה"דיע לי שאני צריך לעבור ניתוח מייד, כי הראייה שלי תחלש עד לעיוורון, בלי זה. "באתי עם ההפניה לאיכילוב, קבעו לי תור לעוד חודשיים. שלוש פעמים דחו לי את התור. עכשיו, תשעה חודשים אחרי שבאתי לכאן בפעם הראשונה, אני סוף-סוף בפנים ומחכה לניתוח."

זאת סיפר השבוע לכתב העולם הזה

סכונה: בחי החולים הם מלכודת מוות

נחמן צלינק, קשיש רוז ונמוך-קומה, מומחז למכניקה עדינה, השוכן באיכילוב.

אשה בת שמושים התעלפה במו"עזרה ראשונה אצלנו. פקידת-הקבלה עיכבה אותה ודרשה ממנה שבע לירות. האשה שילמה בשטר של 50 ל"י, אבל עד שקיבלה את העורך הקאה והתעלפה שוב. ללא כל תגובה מצד פקידת-הקבלה, או האחיות והרופאים שנמצאו במקום. רק עובדי-הניקיון ניגשו עם מטלית וניקה את הרצפה.

כשהחולה נכנסה למחלקת עזרה ראשונה, לא היה לה אפילו כיסא לשבת עליו, שלא לומר כבר על מיטה לשכב. היא עמדה ו"נשענה על אחד השולחנות, וכל חמש דקות ניגשה לנחויות להקיא. כשלא הספיקה, הקיאה במקום. עובדי-הניקיון ניקה, ואיש לא ניגש אליה.

לבסוף, כשהיא התאוששה מעט, היא צילצלה לבעלה שיבוא לקחת אותה. הבעל, שלא ידע שאשתו בבית-חולים בכלל, שמע מה שקרה, רץ להנחלה ועשה סקנדל. הי"מנהל לא היה, אבל המזכירה שלו צילצלה למחלקה, ודרשה שיטפלו בחולה.

זה לא השפיע על אף אחד. שתי זקנות שישבו יחד על כיסא אחד מזה יותר מ"שנה, הציעו לחולה את המקום שלהן. היא החיישה, והתחילה לדבר איתן. שתיהן הגיעו למחלקה כל אחת בנפרד, עם התקפי לב, והמתו עשרים דקות מבלי שאיש יגש אליהן בכלל. רק אחרי-כך קיבלו את הכיסא המשותף לשבת עליו.

"החולה פינתה מייד את הכיסא היקר. ביא תיקח אותי הביתה", היא אמרה. ל"בעלה שבא. זה לא מקום בשביל חולים." דברים אלה סיפרה השבוע לכתבת העולם

תור ארוך לגיהינום: חולים הרוצים להתקבל

ברע ואיבד את הכרתו. הרופאים חשו אליו. הפקידה הראשונה שננתנו היתה להוציא אותו למיסדרון. שם לא יראו אותו יתר

נים לו זריקה נגד כאבים ומגשים לו ל"אכול. כעבור מספר רגעים התחיל החולה לחוש

בשבת, בחמש אחרי-צהריים, הכיר או אותי בעלי וקרובת-משפחה לבית-חולים, אחרי שקיבלתי התקפת-לב. מחמש אחרי הצהריים חיכיתי פה בעזרה הראשונה עד עשר בלילה בלי טיפול. בעשר הרגשתי מאוד לא טוב, אז נתנו לי חמצן ו"העלו אותי למחלקת-לב. אחרי שלושה שבועות התאוששתי, והתחלתי להסתובב.

"לפני יומיים הביאו אלינו למחלקה חור"לה בן 48, אחרי התקפת-לב קשה. השכיבו אותו בפרוודור. שם זה כמו תחנת-רכבת, כל היום הולכים ובאים. הוא שכב שם איזה יומיים, בקושי דיבר. אתמול הביאו לו ארוחת-צהריים. הוא לא היה מסוגל לאכול דבר, ולאף אחת לא היה זמן להאכיל אותו. אני ניגשתי אליו והתחלתי להאכיל אותו. אחרי כמה כפות, פתאום ראיתי שהעיניים שלו נהפכות והוא נהיה אפור בסנים. התחלתי לצעוק: אחות, רופא, אבל אף אחד לא בא. רצתי לחדר הרופאים וצעקתי שהבן-אדם הזה לא מרגיש טוב ושיבאו מהר לעזור לו. באו מהר. אבל הוא כבר היה מת."

דברים אלה סיפרה השבוע לכתבת העולם הזה מסעודה חזן, המאושפזת במחלקת לב בבית-החולים איכילוב בתל-אביב.

הזה בן 42 הגיע אלינו למחלקת הקבלה. בעזרה הראשונה הוא סיפר שיש לו כאבים בחזה, אבל משום מה כתבי בכרטיס: "כאבים בחזה, אבל החולה מרגיש טוב". כשמגיע למחלקה העמוסה שלנו חור"לה, שעל הכרטיס שלו רשום כי הוא מרגיש טוב, אין שמים אליו לב במיוחד. נות

• שמות החולים מוסווים, כדי להגן עליהם.

הזה אחות במחלקת עזרה ראשונה בבית חולים איכילוב בתל-אביב.

הזזה אחות במחלקת עזרה ראשונה בבית חולים איכילוב בתל-אביב. **ה**זזה אחות במחלקת עזרה ראשונה בבית חולים איכילוב בתל-אביב. **ה**זזה אחות במחלקת עזרה ראשונה בבית חולים איכילוב בתל-אביב.

אחרי כמה ימים הוא חזר לבית-החולים לקבל אישור לעבודה. כשבדקו את הכרטיס שלו, התחיר הרופא האחראי, איך אתה נמצא בחופ? הוא שאל. החולה הסביר ששלחו אותו הביתה. התברר שהוא נשלח בטעות הביתה. הוא אושפז מיד שנית, וכעבור כמה ימים נפטר.

זאת סיפורה השבוע לכתבת העולם הזה סקידה העובדת במחלקת הנהלת החשבונות בבית-החולים איכילוב.

בית-החולים "איכילוב" הוא רק דוגמה אחת. הדוגמה הקלאסית, אמנם, אך לא היחידה. ההתמוטטות הכללית של בתי-החולים בישראל, הינה כיום עובדה קיימת. הסיפורים ששמעו חוליות-הכיסוי של העולם הזה, שפשוטו על בתי-החולים בתל-אביב רבתי, אופייניים למרבית בתי-החולים בארץ. העומס הנורא על הרופאים והאחיות, שבעקבותיו הופך הצוות לאדיש ואטום-לב, זלזול ומוניח — עומס זה הפך למצב הרגיל, במידה חמורה יותר או פחות, בכל בתי-החולים בארץ.

בית-החולים קטן מדי. הצוות קטן ב-50% ממה שהיה צריך להיות. העומס הופך את הרופאים והאחיות לבלתי-אנושיים. טענה זו שבה ומושמעת ללא הרף מפי הרופאים והאחיות.

ובשום מקום לא נורא העומס כבאיכילוב. בית-החולים ניבנה ב-1959, כשהוא מתוכנן כבית-יולדות בעל 300 מיטות. ברגע האחרון קיבל הארכיטקט הוראה לשנות את התוכנית, להפוך אותו לבית-חולים כללי לאיזור תל-אביב.

התוצאה קטסטרופלית. המקום הפך לקס-רקסין המכיל קרוב ל-800 מיטות — עם צוות המותאם ל-300 מיטות. חולים מחכים בין תשעה חודשים לשנה וחצי כדי להתקבל לניתוח. אלה הזוכים כבר להיות בפינים — נתונים במיקרים רבים בסכנת מוות עקב חוסר יכולתו של הצוות להשתלט על העומס.

מחלקה פנימית א' והמחלקה האורטו-מית מחוברות על-ידי מסדרון משותף. העומס על שתי המחלקות הוא כבד; שוכבים בו גברים ונשים זה ליד זה. חולים קשים, שאינם יכולים לקום, נאלצים לעשות את צרכיהם לעזני הנשים ולהיפך. לאחיות אין זמן להציב פרטוג סביב למיטות.

בפנימית ג' עושים כיום שינויים במיבנה החדרים. חולים קשים, שצינורות אינפוזיה מחוברים לאפם או לידיהם, בקבוקי דם או מזון תלויים למראשותיהם, שוכבים במסדרון הארוך, כשלדי ראשיהם עובד מק' דח המרעיד את בקבוק האינפוזיה.

בחירורית ב' מתבקש חולה קשיש, ש' עבר ניתוח קשה לפי מספר ימים, לעזוב את בית-החולים. אבל יש לי כאבים קשים בבטן, הוא מתלונן בפני הרופא. אין מיטות. יהיה לך יותר טוב בבית, עונה לו הרופא.

מחלקת עזרה ראשונה מלאה עד אפס מקום. כאן שוכבים חולים ללא איבחון מדויק של מחלתם. עליהם לעבור עדיין בדיקות. אך מדי יום מגיעים למחלקה חולים חדשים, ואילו את השנים אין מע' בירים למחלקות בהתאם למחלתם. אין מקום במחלקות. במחלקת עזרה ראשונה נועדו להיות 36 מיטות. במציאות יש 58. האחיות והרופאים — על סף התמוטטות.

ב"איכילוב" לא רק לחולים רע, אלא גם לבני-משפחותיהם — במיקרה שה' חולה נפטר. באולם הכניסה שני סלפונים ציבוריים בלבד. שעת בוקר מאוחרת. תיד ארוך מצטופף ליד הסלפונים. בצד עומדת אשה בגיל העמידה, שעונה על הקרי, בוכה בקול. כעשר דקות היא ממתינה עד שמגיע תורה לסלפן. היא מחייגת בידיים רועדות, בוכה לתוך השטופרת: "שרה, תבואי מהר. אבא נפטר".

לא אחות ולא רופא נמצאים לידה, בעת שהיא מודיעה על מות בעלה לבתה. מה' מחלקה שם נפטר בעלה, לא הירשו לה לסלפן. לשאלת כתבת העולם הזה, כיצד תיתכן התנהגות בלתי-אנושית כזאת, הפלי' טה האחיות האחראיות: "לא אני הודעת לך על המוות. אני לא יודעת מכלום, אבל אין זה נהוג אצלנו לתת למשפחות החולים שנפטרו לסלפן ולהזעיק את המשפחה מה' המחלקה. אין מספיק קוים".

בנייה מעל ראשי החולים: חור בקיר וקרשי בניין במיסדרון מחלקה פנימית א' ב"איכילוב"

בעבודות בניין מעל ראשו של חולה אנוש

על צרכיה של אוכלוסיית 1971? בכך ש' חולים נרצחים בבתי-חולים — גם אם זה רצח בלי כוונה? בכך שהצוות כורע תחת רגליו העייפות? בכך שבבית-חולים איכילוב — שוב, הדוגמה הקלאסית, אך בפירוט לא רק בו — קיים כיום הנוהג המוזעזע, שכאשר מגיע תורה של מחלקה מסוימת לתורנות קבלת-חולים, מוצאים רופאי ה' מחלקה חולים מהחדרים, משכיבים אותם במיטותיהם — כדי להוכיח שהמחלקה מלאה ואינה יכולה לקלוט חולים נוספים? בקר צור — מי אשם בכך שבתי-החולים הפכו למלכודת-מוות?

מאוחר יותר לכתבת: "אבל כשאחיות מצליחות כל כמה שעות הביתה לשאול אם הילד אכל את הדייסה, לזה יש קוים". כשנשאלה האחיות האחראיות מדוע לכל הפחות לא נילוה משהו אל קרובי הנפטר, ברגע הנורא הזה, עלה מבט של תימהון על פניה: "הרופאים עסוקים בניתוחים ובי טיפולים, והאחיות גם כן עסוקות. אי-אפשר לדרוש מהם שיתלוו לכל אחד שמישהו נפטר לו והוא צריך לטלפן".

מי אשם בשערווייה זו? בכך שבתי-החולים משותקים למעשה, חדלו לענות

ללא שמץ של ספק: הרשויות הממשל-תיות והעירוניות — ובראשן משרד הבריאות, רק מחדלי התיכנון והתיקצוב שלהן — ה'הם האשמים בכך שהתפתחות בתי-החולים לא השיגה את קצב גידול האוכלוסייה. קבע השבוע ד"ר אורי אדר, מנהל מחלקת הקבלה של איכילוב, כאשר נתבקש להצביע על האשם: "מצוקת האישפוז בבתי-החולים בתל-אביב הולכת וגוברת. המדובר ממש בחולים המתים מחוסר טיפול. כמעט לאף אחד לא איכפת. אני מזהיר ומאשים — והכתובת הראשונה היא משרד הבריאות. אם שר-הבריאות הקודם לא יכול היה למלא את תפקידו — היה עליו לקום ול' התפטר. מדוע חייבים אלפי תושבי המדינה לסבול בגלל זה?"

ד"ר ינוש מנדלבוים, מנהל מחלקת עזרה ראשונה באיכילוב, בדעה דומה: "לא הייתי מציע לאף חולה רציני להיכנס היום לטיפול באיכילוב. האחראים למצב — הם שר הבריאות וראש העירייה". גם ד"ר אריה הראל, מנהל בתי-החולים העירוניים-ממשלתיים בתל-אביב בדעה דומה. למרות שהוא מתנסח בצורה עקיפה: "אלו שלא נתנו את התקציב — הם האחראים למצב".

אלא שאלו שלא נתנו את התקציב, הם בטופו של דבר פקידים, "ומה אתה כבר יכול לדרוש מפקידים", התבטא השבוע רופא ממורמר בבית-החולים דונולו בפני כתב העולם הזה. "האשמים האמיתיים — אלה אנחנו בעצמנו. הרופאים. לא רק בי דונולו או באיכילוב — אלא בכל הארץ. המצב דומה בבתי-החולים בכל הארץ. אם אנחנו הרופאים לא היינו שותקים, היו כבר מוצאים את התקציבים, והמיכנים, והמיטות. רק אנחנו אשמים. בשתיקה שלנו".

ד"ר אורי אדר מסכים לדיאגנוזה זו: "אנחנו, הרופאים, איננו עושים כל מה שדרוש לחלק ניכר מהרופאים, לפחות אלו שבאיכילוב, לא איכפת מאומה, מלבד משרד. אפילו הרופאים הצעירים הפכו כאן כבר לצניקאים ואדישים".

ד"ר אדר שייך למיעוט במיקצועו — הוא מוכן גם להסיק מסקנות מדבריו: "כשאני שים מתים בגלל חוסר טיפול, זועף הוא, "לא ייתכן להסתפק בדיבורים. עלינו לצאת ולהפגין. הפגנה רצינית מול ביתו של שר הבריאות היתה מעוררת את הנרדמים". הצעה מעוררת אחרת היתה לפרופסור שמואל שור, מנהל מחלקת הרנטגן בי איכילוב:

"ציבור הרופאים — אדיש. כששר הי' אוצר פינחס ספיר היה חולה, הוא קיבל לרשותו חדר. לוא היו מעמידים את מיטתו במסדרון, כפי שנהוג לגבי אורחים רגילים — ייתכן מאוד שהיינו זוכים בתקציב נאות".

מאוד מאוד ייתכן.

מיסדרון מלא מיטות: מחלקה פנימית ג' ב"איכילוב" —

כמחלקות אחרות, כבתי-חולים אחרים — מתפוצצת מעומס

במדינה

דרכי אדם

העדיפויות המוזרות

של משטרת תל-אביב

שנה תמימה נלחמה משטרת מחוז תל-אביב בחירוף נפש באליעזר לוי. השבוע, סוף סוף, הצליחו לנצחו.

אליעזר לוי (37) הוא בסך-הכל רוכל-פירות צנוע, וסימפטי, גבר חולני הסובל מגב פגוע, אסטמה ומחלות נוספות. מזה תשע שנים הוא מפרנס את אשתו וילדיו, כיום חמישה במספר, בעזרת תלת-אופניו, מעליהם הוא מוכר פירות בקרן הרחובות דינגוף-גורדון בתל-אביב.

נשיקה ליד השוטף. לפני שנה התפתנה משטרת תל-אביב לסלק את ה-מיפגע הנוראי הזה. מאז ועד משפטו ה-שבוע, רשמה ללוי כ-300 דו"חות — דו"ח

אשתו של לוי וחמשת ילדיו
הפינה שהתפתנה — נתפסה מחדש

ליום, כמו שעון. אמנם יעקב קנר, הממונה על הפקחים בעיריית תל-אביב, ביקש מה-משטרה לאפשר ללוי להישאר במקומו, לפחות עד שיימצא לו סידור אחר, בהת-חשב בכך שהוא מקרה סוציאלי חמור, — אך המשטרה התעלמה מבקשתו. לוי עז-מו התחנן על פרנסתו בפני פקד יוסף לורה, האחראי לפעילות הנמרצת נגדו, ניי-שק בתחינה את ידו — לשווא.

כיום, אחרי משפטו, בו נמצא אשם, מסתובב לוי ריקם, ללא פרנסה. את הפי-נה שפינה, תפסו רוכלים אחרים. גם הם מקבלים קנסות, אך בינתיים ימשיכו להת-פרנס שם חודשים ארוכים.

כיצד זה מצאה המשטרה את כוח האדם והמרץ לטפל במשך שנה תמימה, יום יום, ברוכל קטן — בעת שהיא זועקת לשמיים על מחסור בכוח-אדם? מדוע התלבשה על לוי — לאחר שמונה שנים תמימות בהן עמד באותה פינה? כאשר נשאל על כך דובר משטרת מחוז תל-אביב, עמוס אריכא, השיב: "המשטרה פועלת לפי עדיפויות."

הכל בגלל משפט

פקידה קטנה

יעקב הלר (57) נתפס על חם. ברגע ש-נהג המונית הגיגי מתחנת המוניות לוד הוריד ליד מלון דן בתל-אביב את הנוג-התיירים שנסעו במוניתו, קיבל מידיהם שטר ירקרק של עשרה דולר — הופיע לידו גבר שהציג את עצמו בשם שלמה חזאי, מפקח מטעם משרד התיירות.

סניגור ותרן. הלר נכנע. במקום 14.30 ל"י, קיבל עשרה דולר, דהיינו 35 ל"י, הורה בחקירה, הועמד למשפט.

הודאיתו לא הועילה לתביעה. בפני השו-פט ד"ר מגורי כהן, ויתר הסניגור, עורך-הדין יהושע שרר, על חקירתו של המפקח. השופט עוד לא סיים לציין את אדיבותו של הסניגור הוותיק, כאשר הלר קם והו-ציא את האס משרוללו. בתלווה שהגיש ה-פקח, שתאריכה היה ה-19 לאפריל, נאמר שהלר עבר את העבירה — ב-16 למאי. כלומר — כחודש מראש. טעותה של פקי-דה קטנה במשרד התיירות, שמילאה את טופס התלווה וטעתה, שילחה את הלר כאי-

אילן לפידות (משמאל) עורך-דין

צעיר ומתחיל, נער-זוהר

וקצין-מילואים בצה"ל

תובע ברבנות מאשתו,

דוגמנית הצמרת:

ליאורה לפידות

"שנתי לוי" מזונות!

עשרות הקניינים מכל רחבי העולם, שהסתודדו השבוע באולמות ובחדרי מלון הילטון בתל-אביב, שם נפתח שבוע האופנה הישראלי, לא יכלו להתיחס באדי-שות לדוגמנית הישראלית החמירה, בעלת העיניים הענקיות והמראה האקזוטי. זו הי-שנה השמינית שליאורה לפידות (28), אחת הוותיקות שבדוגמניות הצמרת הישראליות, מוסיפה לעורר התפעלות בין הצופים ב-הדגמותיה, ביופיה ובאצילות הופעתה. דור של דוגמניות הולך ודור של דוגמ-ניות בא, אב, ליאורה עדיין נשארה מלכת הדוגמניות הישראליות הבלתי מוכרתת. איש מחוג האופנה הבינלאומי בפניו הו-פיעה ליאורה השבוע, לא היה מעלה כי-דעתו כי רק כמה ימים קודם לכן ערכה ליאורה הופעה מסוג אחר לגמרי, הרחק מזרקורי עולם הוהר וההאופנה. היה זה כאשר הופיעה בפני בית-הדין הרבני בתל-אביב, כנתבעת, באחת התביעות המוזרות

והמשוננות ביותר שהוגשו אי-פעם לבית-דין רבני כלשהו.

ליאורה היפה היתה צריכה להתגונן מ-סני תביעה שהוגשה נגדה על ידי בעלה מזה תשע שנים. הבעל, עורך-הדין אילן לפידות, צעיר חסון וגבה-קומה, ביקש מה-רבנים לשחרר אותו מההתחייבות לשלם דמי-מוזנות לבנו מצד אחד, ומצד שני ל-חייב את ליאורה, אשתו, לשלם לו מזו-נות בסך של כ-400 ל"י לחודש.

מדוע צריכה ליאורה, לדעתו, לשלם לו מזונות למחיתו, למרות שהם חיים בנפרד זו כשנתיים ועומדים בפני גירושין? פשוט מאוד. "לה יש ולי אין."

"עקרת-בית פשוטה"

ילד לפידות אינו זקן תשוש וחסר-אונים, או בטלן עצל וחסר מיקצוע. הוא גבר צעיר במלוא אונות, המשרת כי-סגן מילואים בצה"ל, אוהב חיים ובליוויים. לפני מספר חודשים אף זכה ברשיון עורך-דין אחרי שנתי לימודים ממושכות. למרות זאת הוא משוכנע כי מגיע לו שליאורה תשלם לו מרחחיה כדוגמנית.

מאחורי אמונה עמוקה זו מסתתרת פרשת-חיים עצובה, טרגדיה ישראלית אופיינית למדי. אילן וליאורה הכירו זה את זה לפני עשר שנים, כשליאורה בת ה-18, היתה עדיין טירונית בצה"ל. לנשף סיום קורס הטירונות, שנערך בבסיס צבאי, הוזמנו חיילים מהמחנות הקרובים. ביניהם היה גם אילן, שהיה אז קצין נאה ומרשים. מי-כל החיילות בחאקי הוא בחר בליאורה, הזמין אותה לרקוד.

בתום הטירונות המשיכה לשרת בצה"ל, עבדה כמזכירתו של מפקד הבסיס. כל הי-זמן המשיכה לצאת עם אילן, שהשתחרר משירותו הצבאי והתחיל לעבוד בבית-חרושת לכימיקלים. חצי שנה לפני שהיתה צריכה לסיים את שירותה הצבאי הם התחת-נו. אילן היה חסר אמצעים. אבל הם הסתד-רו. הוריה של ליאורה נתנו להם דירה. הוריו של אילן סייעו להם בריהוט צנוע. ליאורה התגיסה מיד לסייע לפרנסת ה-משפחה. היא עבדה תחילה כמזכירה ב-אילנית, שם נתנו לה פעם להדגים בגדים. כשראו שהיא מתאימה לדוגמנות הציעו לה להפוך לדוגמנית הבית של בית-החרושת לאופנה. ליאורה היתה אז בהריון, אולם איש לא הבחין בכך. היא החלה את ה-קאריירה שלה על המסלול זמן קצר לפני שילדה את בנם גיא. היא היתה אז בת 20. כוכבה של ליאורה זרת במהירות. מי-

ליאורה בתפקיד בת הפרברים, בתו של רוכל ירקות בשוק, בסרטו של אורי זוהר "השכונה שלנו", בו ניתן לליאורה התפקיד הנשי הראשי. ליאורה נכנסה לתפקיד למרות שלא היתה לה הכשרה מוקדמת או ניסיון במשחק.

השחקנית

בית כשהוא רוקד בדיסקוטקים. כשהתכוננה ליאורה לפידות לקראת תפקידה בסרט השכונה שלנו, היא היתה צריכה להיכנס לעזרה של בתיפרברים, הרואה את ארוסה רוקד עם נערה בלונדית בדיסקוטק. היא הסבירה אז: "קשה לי להיכנס לעזרה של הבחורה. אני כמעט לא יודעת מה זה דיסקוטק. אבל אני מבינה שאני צריכה להיות שקטה. בלי התפרצויות. או לי עם דמעות. זה הכל. לא יתאים לי להתפרץ. גם בחיים אני ככה. שקטה".

היא נהגה כך לא רק בסרט. היא הור פיעה השבוע אצילית וזהרת על מסלול האופנה, בלי התפרצויות, בלי דמעות, סר בה לגלות לעיתונאים סקרנים את המתח לל בחייה הפרטיים. החיוך המצודר לא סר משפתיה. רק עיניה השחורות העמוקות היו עצובות יותר.

עקרת-הבית ליאורה בשעת כביסה בגינת. התמונה לקוחה אומנם מתוך סרטה, אולם גם במציאות נאלצה ליאורה, למרות התמית הזהרת שלה, לעבוד קשה כעקרת-בית כדי לסייע בפרנסת המשפחה וניהול הבית. שנה שבעלה היה עסוק בעבודה ובלימודים.

הבעל

עורך-דין אילן לפידות נר"א ליד ליאורה בתמונה ש"צולמה בדירתם כשעוד התגוררו בכפיפה אחת. אולם גם אז היו חיי הנישואין שלהם מעורערים, טעוני מתח ומריבות רבות.

אילנית היא הפכה להיות לדוגמנית של גדעון אוברון. אחר-כך, כשהצעות העבר לה הלכו ורבו, היא הפכה לדוגמנית עצמאית. אולם בניגוד לדוגמניות צמרת אחרות, שמקצוען דחף אותן לחיי זוהר, נשארה ליאורה צנועה, שקטה ועובדת.

המשטרה הוזעקה למריבה

למרות זאת, יתכן והצלחתה של ליאורה היא שהרסה את חיי המשפחה שלה. היא היתה הרמות המדוברת במשפחה. היא היתה המפורסמת. תמונתיה התפרסמו בעיתונים. לאילן קראו "בעלה של ליאורה". היא הביאה את החלק הארי של תקציב המשפחה. אילן נשאר בצל.

הוא החליט לפתח לו קאריירה משל עצמו. בצד עבודתו בבית-החרושת לכימיקלים למד משפטים באוניברסיטת תל-אביב. בתנאים אלה לא החזיקה ההרמוניה המשפחתית זמן רב. אילן הפך לקנאי וחשדן. כתוצאה מכך פרצו מריבות בין בני הזוג. מריבות אלה הלכו והחריפו במרוצת השנים, קיבלו צורה אלימה, כשאלן משתמש בהן בכוח ורועותיו. באחד המקרים הוזעקה אף המשטרה לביתם, אחרי של-אורה התלוננה על אימים אלימים מצד בעלה.

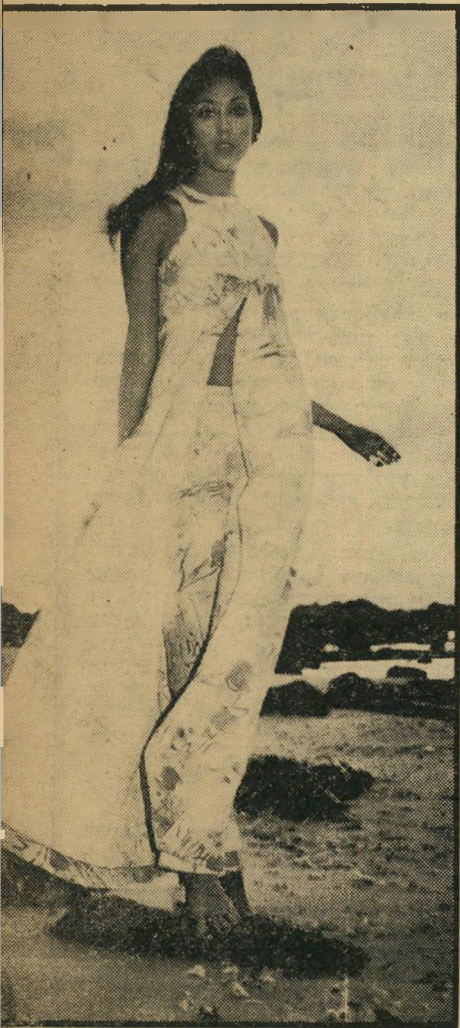
לפני כשנתיים, כשליאורה היתה בשיא פריטותיה, אחרי שזכתה בתפקיד הראשי בסרט של אורי זוהר השכונה שלנו, הגיע המשבר בין בני הזוג לשיאו. ליאורה נטלה את בנם ועברה לגור בבית-הוריה. מאז הם חיים בנפרד אולם לא בשלום. פגישותיהם היחידות הם בהתנינויות בבתי אורה מסרב אילן להעניק לה גט. הוא הדין הרבנים. שכן למרות רצונה של ליאורה לשלם מזונות לבנם, בסכום של 150 ל"י לחודש, אך תמורת הגט הוא מבקש שליאורה תפצה אותו בתשלום.

האם ליאורה לפידות מאכילה את בנה גיא, כשהיה עדיין תינוק. כיום הוא ילד בן שבע, המתגורר יחד עם ליאורה בדירת הוריה. המאבקים המשפטיים בענייני הפירוד נמשכים בבית-הדין הרבני זה שנים ועוד לא הגיעו אל קיצם.

לפירסום על דפי העיתונות בשל חלקם בפרשת נסיונו של גיגי פרס לנשל את איש אל-על ליאו גרנר מדירתו — טען בפני הרבנים שהוא מחזיק את אילן ב"משרד מטעמים הומניטאריים בלבד". אולם בו בזמן היו עדים אחרים מוכנים לבוא לבית-המשפט ולהעיד כי למרות טענותיו, אין אילן גוהג כלל כחולה אנוש. הוא מרבה בבלות ואף נראה לעיתים קרוב

כאשר קיבל לא מכבר את רשיון העורך-דין שלו, הקים אילן יחד עם חבד לספסל הלימודים, משרד עורכי-דין עצמאי ואסף מספר לקוחות נכבדים. כמו גיגי פרס, ל"משל, וחברת הבנייה הענפה שלו, אדגר. לקוח זה בלבד עשוי לספק למשרדו של לפידות פרנסה של רבבות ל"י בזמן קצר ביותר. בזמן הקרוב עומד גיגי לסיים את הקמתם של כמה בניינים רבי קומות, ש

הדוגמנית ליאורה בכל הדורה כדוגמנית, כפי ש"צולמה בשעתו בחוף דור. למרות שהיא אחת הוותיקות בדוגמניות ישראל, היא אחת המבוקשות ביותר שבהן גם עתה.

תוך שבוע אחד נעלמו מהארץ שני מוסדות שיחוד הסכו כמעט לאחר ה- תיירות מספר אחד של ישראל. אם יהודים מאמינים באים לארץ ועושים את דרכם הראשונה אל הכותל המערבי — הרי ה- כותל המערבי של תיירים רבים אחרים, החל בתיירים בריטיים וכלה בתיירים מה- גדה המערבית, היתה מאנדי רייסדיוויס- שאולי והדיסקוטק שלה — מאנדיס.

למרות שחלפו כבר שמונה שנים מאז

האמת מאחורי השמועות —

הסעירה פרשת פרפיומו את העולם, עדיין נשארו שמועותיה של שתי גיבורות. הפרשה — כריסטיין קילר ומאנדי — חקוקים על ליבותיהם של רבים כשמות היסטוריים, כמו מאדאם פומפדור או ליידי האמילטון של שנות ה-60. לחזור הביתה לאנגליה ולומר „פגשתי את מאנדי בתל-אביב כי יהודיה כשרה, שתייתי איתה כוסית“, זה ערך כמו בשביל יהודי רוסי לחזור ל- מוסקבה אחרי ביקור בארץ ולספר: „דיברתי עם גולדה מאיר.“

והנה — תוך שבוע אחד נעלם המוסד הלאומי הזה מהארץ. מועדון מאנדיס עלה

מאנדי כשחקנית
(עם גדעון שמר)
בסרט הישראלי איריס

תוותר על עיסוקה כבעלת דיסקוטק, שכן הם מצאו בכך עצם לפגם בגיוריה. לבסוף נואשה מאנדי מהסיכוי להיות יהודי דיה ויתרה על הכבוד. אחר-כך היו לה אכזבות לא מעטות בחיי המשפחה שלה.

בעלה הישראלי של מאנדי, רפי שאולי, הדייל שהפך למנהל מועדונים, הוא גבר צעיר ומושך נערות. בתוקף עיסוקיו ה- מקצועיים נכלל בין השאר גם החיזור אחי- רי לקוחות ממין נקבה, או נשותיהם של

על בריחתה מהארץ

לקוחות ממין זכר. בחיים כאלה קשה להא- שים אדם, אם לא תמיד הוא עומד בפני הפיתוי. אפילו אם יש לו בבית אשה כמו מאנדי.

על רקע זה נפוצו לא פעם השמועות כי נישואיהם של רפי ומאנדי עלו על שרטון וכי קיצם קרב. רפי עצמו נראה לא פעם בפומבי עם יפהפיות מסעירות וצעירות, וגם מאנדי, בהופעותיה הפומביות שהתמז- טו, היתה תמיד מוקפת מחזורים.

על קרקע כזאת יכול היה כל זרע של שמועה לגבוט במהירות. וכשסיפר איש לרעהו על בריחתה של מאנדי ועל גירושה

מועדון מאנדי'ס נשרף — האם גם מאנדי בוערת?

הקרובים, נשמעה רק טבעית החגיגה: „חשבת שזה יקרה יום אחד.“ מה בידיעות אלה? האומנם עזבה מאנ- די את הארץ? האומנם היא עומדת להת- גרש?

קשה היה לקבל תשובה מהימנה על שאלות אלה. ידוע היה שזמן קצר לפני נסיעתה, פרץ ריב בינה לבין בעלה רפי, שכתוצאה ממנו הוא עזב את ביתם ה- שכור באפקה ועבר להתגורר למשך מס- פר ימים בדירת חברים.

ברור גם שהדליקה שאחזה במועדון מאנדיס וכילתה אותו, מבלי שיתברר עד היום אם היה זה מעשה הצתה מכוון או תאונה שנגרמה בשל תקלה, השפיעה עליה בצורה קיצונית וחמורה, שהביאה אותה עד למשבר. אין ספק שנסיעתה גם לא היתה מתוכננת מראש, והיא נעשתה באורח סתאי- מלי, תוך הודעה של כמה ימים בטענה ש- היא נוסעת להראות את בתה להוריה ב- חולס שלא ראו אותה מעולם, ולקנות חקלר- טים חדשים במקום אוסף התקליטים הגדול שלה שנשרף.

מצד שני לא חיסלה מאנדי שום עניינים בארץ. היא נשארה עדיין שותפת בבית- החרושת לשמלות, העובד במלוא הקיסור, ובספים אחרים שלא נראה שתנטוש או- תם ללא הודעה מוקדמת.

חופשה

לצורך החלטה

תכן והעזיבה הפתאומית היתה תוצאה של החלטה נמהרת או משבר נפשי. ית- כן והיא רצתה להתרחק לתקופה ממושכת מהארץ כדי לשקול ללא לחצים לאן פניה מועדות ואם עליה לחתוך סופית את כל הקשרים שקשרה עם הארץ הזאת.

התשובה תתברר רק בעוד שבועות מס- פר, כאשר תסתים תקופת החודשים, ב- הם אמורה היתה מאנדי לחזור לארץ. או- לם אפילו יתחולל מה שידידה מקוים ש- לא יקרה, והיא תחליט לחזור למולדתה, שמה ישרא חרוט לפחות על לוחות ה- דיסקוטקים. רפי, עדיין בעלה, עומד לשקם את המועדון הנושא את שמה. עד לפתיח- תו בעוד מספר חודשים, הוא עומד להפעיל כבר השבוע, בקירבת הדיסקוטק השרוף, מאנדיס ומני, גם ללא נוכחותה של מאנדי עצמה.

רפי ומאנדי שאולי
אכזבות. אכזבות

שעסקיו משגשגים ופורחים. היא עשהה לעצמה בארץ שם של אשת-שיחה מבריקה, של דוגמנית צמרת, של שחקנית קולנוע (איריס) ובמה (בתיאטרון האנגלי). אבל יחד עם זאת היא היתה שבעה גם מאכזבות.

האכזבה הגדולה הראשונה היתה פרשת גיורה. עוד כשהיתה בהריון ניסתה מאנדי לזרו את תהליכי הגיור שלה, מתוך שאי- פה שבנה, לכשיחולל, יהיה יהודי. היא לק- חה את העסק בריצות, למדה את כל ה- חוקים וההלכות, ולמרות זאת נדחתה בלד- ושוב. גם אחרי שילדה את בתה שמו לה מיכשולים בדרכה. הרבנים דרשו ממנה ש-

יראו אותה שוב. והיו להם הרבה סיבות טובות לאמונה זו.

אכזבות

בחי המשפחה

למרות הצלחתה המסחרית והחבר- תית בישראל, קשה לומר שהחיים חיי- כו כאן תמיד אל מאנדי. היא אומנם נקלטה בחברה התל-אביבית, נישאה לצעיר ישראלי שאפתן, בנתה לעצמה בית ומשפ- חה ולאחרונה אף הקימה, בשותפות עם הדוגמנית שרה אלי, בית-חרושת לשמלות

באש ונשרף כליל. ואילו מאנדי עצמה, ארוה את חפציה ואת בתה בת השנתיים ונעלמה בכיוון הכללי של בריטניה.

סיפורים טובים

אינם מתים

תחילה לא ייחסו אפילו ידידיה ז- טובים של הוולשית הבלוגדית, שנישי- אה לישראל והפכה חלק מנוף חיי הלילה של תל-אביב, משמעות להיעדרה. מכיוון ש- מאנדיס כבר לא היתה קיימת, הם לא יכ- לו להבחין שגם מאנדי איננה.

חוף מזה, אפילו שכמאנדיס עדיין שקי- קה חיים, כבר לא היתה מאנדי עצמה ב- תמונה. היא השתנתה בשנים האחרונות. שוב לא היתה נערת-הזוהר החייכנית וה- מארחת הלכבית בעסקי מועדון-הלילה שלה. היא הפכה לאם, לאשת-עסקים ולשחקנית שלקחה את עצמה בריצות. לא היה שום דמיון בין מאנדי בשנתה ה-7 לבין אותה יפהפיה קלת-דעת ופתיה, כפי שציירו או- תה עיתוני בריטניה בשיא פרשת פרפיומו. משום כך, גם כשנודע שמאנדי טסה ל- בריטניה ונסלה את ילדתה עמה, לא עור- רה הידיעה שום התרגשות מיוחדת. יש לה עסקים. יש לה עניינים. היא מרבה לנסוע ברחבי העולם. רק לפני שבועות מספר חזרה ממסע ארוך בארצות-הברית, שם הקדי- שו לה העיתונים והטלוויזיה כסוי נרחב, כאילו עמדה עדיין במרכזן של חדשות מסעירות. כי סיפורים טובים, ובמיוחד כא- לה הקשורים בענייני מין, לעולם אינם מתים.

אבל לפתע, בשבוע האחרון, החל גל לחישוב מציק את העיר: „מאנדי ברחה מהארץ!“ היא נסעה עם ילדתה לבית הור- ריה בולס, אינה מתכוונת לחזור עוד!“ היא נסעה ללונדון להסדיר את ענייני ה- גירושין מבעלה, רפי שאולי, כיוון שנישאה לו שם בטכס אזרחי ורק שם היא יכולה להשיג את הגט.“

השמועות הגיעו אף לחוג העיתונאים ה- זרים השוהים בישראל. כתב של אחד ה- עיתונים הלונדונים הגדולים שהגיע לארץ כבר החל לרחוץ סביב הנושא בתקוה להצי- מיד את מאנדי שוב באור הזרקורים וב- כותרות. אפילו ידידיה הטובים של מאנדי, והם רבים בישראל, החלו לחשוש שהם לא

העדות המחרידה: „הנאשם רצה את ז'אנין, וקיים יחסי-מין עם גופתה.”

הנרצחת וגם אנסת?

הנרצחת

הנאשם פצע את ז'אנין בשלושה מקומות — ככתף, בבטן ובירך. עכ"ש, קל היה לו לשכב איתה, היא לא התנגדה. הוא אהב לשכב עם בחורה כשהיא לא מסוגלת להתנגד לו. הכי הרבה הוא אהב לשכב עם בחורה כשהיא מתעוררת בעלפון. ברגעים אלו, לדבריו, בחור

היה ז'אנין ורדון. יהודיה צרפתית, סטודנטית בת 23. היא הגיעה לאילת עם החבר שלה, פייר בדה ורלד (23), לחופשה. שם נתקעו, לאחר שכל כספה ומסמכיה של ז'אנין נגנבו. זמן קצר לאחר זאת נעלמה ז'אנין. חבר רה סרק את כל אילת אחריה. כאשר לא מצא אותה, פנה למשטרה. החוקרים לא לקחו אותו ברצינות, ענו לו בגיתוך כי נערתו הסתלקה מן הסתם עם חתיך אחר.

„הנאשם שקל את האפשרות לערוף את ראש הנרצחת ולצקת אותו בבטון.”

רה תסכים לכל מה שהוא רוצה ממנה בי שטח המיני. אחרי זה, הרג הנאשם את ז'אנין. הוא חנק אותה בחבל, ואצבעותיו נשרטו מהצד. „כשז'אנין מתה, הוא הפסיק אותה, התעלס איתה, התעלל בגופה, ואחר כך בא אי-תה במגע מיני. אחרי זה, הוא נשכב לי-צידה וישן שם כל הלילה. את כל הדברים האלו, סיפר לי הנאשם בעצמו.”

עדות מוזעזת זו השמיע בשבוע שעבר בבית-המשפט המחוזי בבאר-שבע פיליפ שפין (31), עדה-תביעה במשפטו של גיא רוג'ר לורון, צעיר שוויצרי המואשם כי רצח באילת, בספטמבר אשתקד, תיירת מי-צרפת, צעירה יהודיה בשם ז'אנין ורדון. לאחר הרצח, סיפר העד, המשיך הרוצח, לדבריו, לקיים יחסי-מין עם הגופה במשך כמה ימים, ואחר גילה לעד את הכל.

כאשר נתקל בו אחד החוקרים באקראי בי רחוב, שאלו בחיך עליו: „נו סירי, מצ' את כבר את ז'אנין האבודה שלך — או לא מצאת?” פייר לא מצא אותה, כי באותו זמן כבר היתה ז'אנין מתה.

כתב האישום* טען התובע יחזקאל קרוסטר כי גיא הכיר את ז'אנין בסביבות 30 לספטמבר אשתקד, הומין

הנאשם, המיוצג עלידי עורך-הדין הירושלמי משה כהן, אינו מודה באשמה.

העד

גיא רוג'ר הוא בן 23, אך נראה הרבה יותר צעיר מגילו. הוא נולד בי-שווייץ, זכה לילדות קשה. אביו האופה, שתיין כרוני, התגרש מאשתו לפני כשמונה שנים. האם לא רצתה להמשיך לגדל את הילד בבית. גיא הצעיר הועבר למסד חינוכי קתולי, שם נהוגה היתה למסדת של משמעת קשוחה, ומשם היה בו-רה מדי פעם. לאחר שנפטר מהמוסד, עבד גיא כפועל חקלאי ובשאר עבודות כפיים ברחבי שווייץ.

מזלו האיר לו פנים כאשר התקבל לי-קורס לעיתונאות שערך בגינה העיתון ה-פופולרי לה סוויס. גיא סיים את הקורס בהצלחה, התקבל לעבודה בעיתון, התגלה כמוכשר, החל נשלח עלידי עיתונו מדי פעם לחו"ל.

לישראל הגיע העיתונאי השוויצרי בנוב-מבר 1969. הוא הצטרף כמתנדב לקיבוץ תל-יוסף, אחר עבד בקיבוץ אופק, ומשם הגיע לאילת. בתקופה זו המשיך לשלוח לי-עיתונו כתבות כסדר. ימים ספורים לפני הרצח בו הוא מואשם, התפרסמה בלה סוויס כתבה גדולה על אילת פרי עטו.

גם הגיבורה השנייה של הטרגדיה, הנרצחת, הגיעה לאילת כתיירת. שמה

אותה לצאת איתו, ומאוחר יותר לקח אור-תה איתו למחסן נידה. שם ניסה לבוא איתה במגע מיני. כשזו סירבה לו, ירה בה, קיים איתה יחסי-מין, חנק אותה בי-חבל והרגה. אז בא במגע פעם נוספת עם גופתה המתה, ואחר החביא את הגופה. כל זאת — „בקרור רוח, ובכוונה מראש.” השתלשלות זו תיאר בפירוט בעדותו ה-מוזעזת פיליפ שפין. שפין מתגורר באי-קבלנות איטלקית. כאשר דיבר, שררה דמ-מת-מוות באולם בית-המשפט. מהנשיא של-מה אלקיים והשופטים אברהם מלול ומאיר מולינסקי, ועד אחרון המאזינים בספסל ה-אחורי, לא היתה נפש חיה שלא הקשיבה בחרדה לסיפור הזועזע, שהחל בכאר ה-אילתי של רם.

הנאשם

קודם, אך לא לפני שהנאשם הציע לפיליפ, לדבריו, להדגים בפניו כיצד קיים יחסי-מין עם הגופה. „סירבתי, וגיא סיפר לי שאחרי שהוא רצה אותה, הוא בא למחסן עוד כמה פעמים במשך כמה ימים, והמ-שיך בפעילותו המינית איתה,” סיפר ה-עד. „הוא לא פחד להשאיר אותה שם, כי רק לו היה מפתח למחסן. רק אחרי שהתחילה להעלות צחנה, הוציא את הגופה אל מחוץ לקיר והטמין אותה בעפר. גיא שאל אותי אם אני מוכן להרוג יחד איתו מישהו באילת שמדבר עליו יותר מדי. גם לזה סירבתי.”

גיא ופיליפ חזרו לשתות בירה ול-שוחח בנושא. „גיא הזהירני לא לגלות סודי,” המשיך פיליפ והעיד, „כי אפילו אם יישב עשר-עשרים שנה, בסוף ייצא ויהרוג אותי.”

הנאשם גם סיפר לו, לדבריו, על חזיוניו בעת מעשי-הרצח שלו, על שאי-תו הכמוסה להיות תליין, כדי להינות בי-חופשיות מהרג אנשים, ועל הנאותיו ה-מיניות בהקשר זה. „הוא סיפר לי מה הוא אוהב לעשות לבחורות. למשל, לדעתן טוב להכות בחורה לפני ששוכבים איתה. בחורה שסובלת מושכת יותר ונותנת יר-

„חשפתי את הברזנט ומיששתי. הרגשתי בצד אחד ראש, ובצד שני רגליים, וידעתי שזאת באמת גופת אדם.”

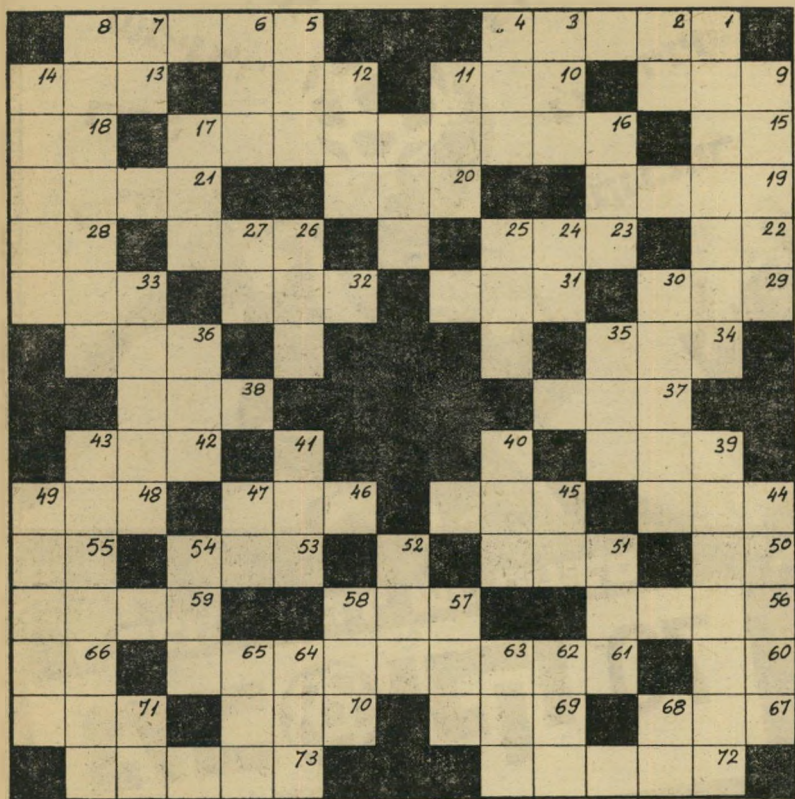
תר הנאה, סיפר לי. אבל אתה לא תוכל להבין אותי, כי אתה לא משתמש בל-ס-די. הוא אמר לי. בתום השיחה הידידותית ניפנו גיא ופי-ליפ לדרכם. „למחרת, במשך כל היום, היי-תי בהלם,” סיים פיליפ את עדותו הממוש-כת. „רק בסוף היום, אחרי שסיפרתי על כך לחברים, פניתי למשטרה. „החוקרים צחקו ממני. הם לא האמינו לי. רק כשלקחתי אותם למקום והראיתי להם את הגופה, הם הפסיקו לצחוק.”

פיליפ ישוב היה בבאר של רם, כא-שר הנאשם, שישב שם גם הוא, הומי-נו להצטרף לשולחנו. היה זה ב-30 לי-נובמבר אשתקד. השעה היתה 11 בלילה. שפין, שהכיר את גיא היכרות שטחית בלבד, נאות, והם החלו מפספסים ביניהם על כוס בירה. השיחה-של-מה-יבכך קיבלה לפתע גוון-סוויים מאור. לדבריו שפין, גילה לו גיא כי הרג בעבר, שלוש פעמים: פעמיים בי-שווייץ מולדתו ופעם בתורכיה. הוא גם תיאר בפני פיליפ בפירוט את הרגשותו, בי-שעת ביצוע מעשי הרצח. „אתה לא מאמין לי?” שאל לפתע, כאשר חשד כי בן-שיחו מניח שהאלכוהול מדבר מתוך גרונו. „עשיר-תי את זה גם בארק.” „אני אוכיח לך.” הוא קם בהחלטיות ממקומו, ופיליפ יצא בעקבותיו.

הם הגיעו למחסן עזוב שם הצביע בי-פניו, לדבריו, הנאשם על הנקודה בה נמ-צית ההוכחה. „היתה שם מיטה זרוקה, על-יד הקיר של המחסן,” העיד פיליפ. „סילק-נו אותה, ותחתיה היתה ערימת עפר. התי-חלתי לסלק אותה, ונתקלתי בחתיכת ברז-נז. חשפתי אותה, ובתוכה הרגשתי גו-פה. מיששתי, והרגשתי בצד אחד ראש ובצד שני רגליים. ידעתי שזאת באמת גופת אדם.”

גיא לא השתתף בחפירה, המשיך העד

וסיפר — רק העיר כבדרך אגב כי ה-גופה נמצאת שם כבר חודש ימים. הוא שאל את פיליפ אם הגופה במצב ריקבון מתקדם, כי היה בתוכניתו לסלק אותה משם חלקים חלקים, אותם אמר להשליך לפחרי-אשפה במקומות שונים בעיר. כאשר ענה לו פיליפ כי הגופה שמורה עדיין בי-מצב טוב, שקל גיא את האפשרות לערוף את הראש ולצקת אותו בגוש בטון, כדי למנוע זיהוי. השניים החזירו את הגופה למחבואה ה-

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לת.ד. 136, תל-אביב, ולציין על גבי המעטפה "תשבץ 1746". בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

- מאונך:**
1. קיסר רומאי.
 2. נישא.
 3. מדינה ב-מזרח הרחוק.
 4. נבלה.
 5. מחיצה.
 6. יין אפריטף, שמוצאו מספרד.
 7. מונח בחשמל.
 8. אחות אנגליה מפורסמת ממלחמת קרים.
 9. "טוב ... מאשר לעולם לא".
 11. הבטיח לחנה שמישאלחה חתמלא.
 12. עטרה.
 14. נמל בצרפת.
 16. מחיצה.
 17. קטל.
 24. משו"ן.
 25. חומר וולקני.
 26. פגיון.
 27. נמצא.
 30. נביא.
 33. דת מזרחית.
 35. קריה.
 - עיר.
 36. מתחבר.
 39. יועצו של ניקסון לביטחון לאומי.
 40. דרגה צבאית.
 41. התקוממות.
 43. מחבר טרגדיות יווני.
 44. בית-מלאכה לליטוש יהלומים.
 45. להבה.
 47. חלק אחרי-רי.
 49. רעיון לעשות דבר מה.
 51. המון, קבוצה גדולה.
 52. עיר נפט בקווקז.
 54. מע"צ.
 - בעת מלחמה בידי אויב.
 57. מפקד ה-פלמ"ח.
 58. זמר.
 62. זכות לבטל החלטת רוב.
 63. קיבוץ ליד רחובות.
 64. רצון עז.
 - מפרש התנ"ך.
 68. עני.
 71. תו נגינה.
- מאונך:**
1. טיפוס של צבוע ומתחסר בקומדיה של מולייר.
 5. אריתמטיקה.
 9. נוול חיוני.
 10. אסון.
 12. שדה חרוש.
 13. קליע מונחה.
 15. חודש עברי.
 16. הכללה.
 18. משקה.
 19. צינור מוביל דם.
 20. תמים, הגון, צדיק.
 21. אחד החושים.
 22. כל אשר נשמה ב-אפו.
 23. אחת האמהות.
 26. גבול.
 28. עיר כהנים.
 29. רעל.
 31. עיתון בוקר.
 32. אריה.
 33. צבר, אסף.
 34. סנטימטר בשלישית (ר"ת).
 36. מלצר.
 37. צמח נוי.
 38. בחילה.
 39. עוף לילי.
 42. לעג, בוז.
 44. מידת מרחק.
 45. ממורה.
 46. קטל.
 48. משא ומתן (ר"ת).
 50. אדמת חמרה.
 51. לולאה.
 53. תוצרת הדבורים.
 55. זהב.
 56. ארמון.
 57. דבר שאינו נכון.
 59. מרוט, מהות.
 60. חור מר קשה בפה.
 61. עיר באירלנד, בה התי-רחשו מהומות.
 66. אויב.
 67. אם ישמעאל.
 69. עשה משגה.
 70. זוחל ארסי.
 71. שאג.
 72. מושב בשפלת החוף.
 73. מלך שניצח את הרומאים ושאמר: עוד נצחון כזה ו-אבדנו.

חשבץ 1746

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפורה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור, כפל וחילוק יש למצוא איזו סיפורה מייצג כל סמל של ריבוע.

$$\begin{array}{c}
 \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} - \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \square \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} \\
 \times \qquad \qquad \qquad - \qquad \qquad \qquad \times \\
 \begin{array}{|c|c|} \hline \square & \square \\ \hline \end{array} + \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array}
 \end{array}$$

$$\begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array} - \begin{array}{|c|} \hline \blacksquare \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|c|} \hline \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare & \blacksquare \\ \hline \end{array}$$

את התשובות יש לשלוח על-גבי גלויות בלבד לת.ד. 136, ת"א, ולציין על-גבי חגלוייה: "חשבץ 1746". הפיתרון צריך להכיל את כל התרגיל במספרים. המועד האחרון למשלוח הפיתרון — 24.2.1971.

בין הפותרים נבונה יונרל פרס כספי של 20 ל"י ועוד 3 פרסי ספרים.

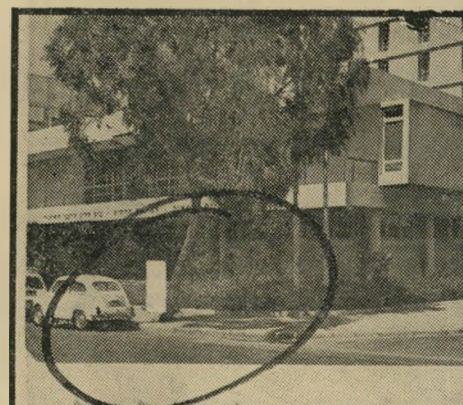
משטרה הסולידאריות הגברית של שוטרי רמת-גן

לאחר שבעלה עזרה עובד אותה, זכתה ז'נט קוצרו (24) למונוט בסך 125 ל"י לחודש. אלא שלאחר תקופת מה בה שי-לם, נעלם עזרה. ז'נט פנתה לבית-המשפט, קיבלה פקודת-מעצר לביצוע ביד, המחייבת כל שוטרי לעצור את הבעל ברגע שיאותר. ב-10 לינואר פנה עורך-הדין ישעיהו לויט,

הזדריר
נעצור
המועצה הדתית ת"א-יפו

חומרת הרבנות
לפני

הרבנות הראשית - המועצה הדתית
תל-אביב-יפו

חומרת הרבנות
אחרי

פרקליטה של ז'נט, לשוטרי משטרת רמת-גן, שניצב ברחוב גיבורי ישראל בתל-אביב, ליד מפעל נירוסטה. לויט הציג ב-פני השוטרי את פקודת המעצר, הודיע לו כי עזרה קוצרו עובד במפעל נירוסטה.

תשובת השוטרי היתה כי קיבל הוראה שלא לבצע פקודות מעצר בענייני מוזנות. על מה שהתרחש מכאן ואילך, סיפר ה-פרקליט, בתלונה שהגיש למפקד משטרת מחוז תל-אביב נגד שני שוטרים ממשטרת רמת-גן — חיים לוי וסמל עיני.

"את סוחטת ממני". לדברי התלוי-נה, פנתה ז'נט למשטרת רמת-גן, ביקשה שיאסרו את בעלה. המשטרה סרבה להעמיד

לרשותה שוטרי. כאשר עמדה על שלה, ולאחר עיכובים ומיכשולים, הסכים הקצין שטיפל בה למלא אחרי צו בית-המשפט — לא לפני שהכריז כי "זו הפעם האחרונה שמשטרת רמת-גן תטפל בפקודות מסוג זה". אותו זמן הגיעה לתחנה ניידת הנוהג בידי השוטרי חיים לוי. שוטרי זה ביצע כבר בעבר פקודות מעצר נגד עזרה קוצר, רי, הכיר את ז'נט. תגובתו הראשונה: "מה, עוד פעם חזרתה עם פקודת מאסר? תעובי אותו. הוא בחור מסכן, לא מרוויח כלום. את סוחטת ממנו כספים. נשרף לי הלב עליו. תתגרשי ממנו, ויתן לך חצי העולם". ז'נט ענתה לשוטרי בתקיפות שלא יחז-רב בעניינים לא לו, עלתה לניידת יחד עם סמל עיני.

אני מלוכלך. כשזוהה הניידת, המשיך חיים לוי, לדברי התלונה: "יא אללה, הלוח-אי שבעלך לא יהיה היום בעבודה. מה את חושבת. אני אלך לצידך או לצד בעלך? את חתרכת תימניה מלוכלכת משכונת-התקווה. חיה איתו רק שישה חודשים — ושבע שנים סוחטת ממנו כספים".

ז'נט פנתה אל הסמל, ביקשה ממנו להשי-תיק את השוטרי. תשובת הסמל: "הוא צר-דק, מה את חושבת, בתימן היה יותר טוב?". כאשר, לשמע הדברים, ביקשה ז'נט לדרת מהניידת, המשיך הנהג: "אורוק אי-תך מהניידת! אראה אותו בעבודה ולא אתפוס לך אותו. אני מלוכלך אם אני לא נותן לו לברוח".

"השוטרי שיקר". הוא קיים את הבטחתו. כאשר הגיעה הניידת למפעל נ-ירוסטה, אסרו שני השוטרים על ז'נט להיכ-נס פנימה לזהות את בעלה. "אם את נכני סת, תדעי לך שהוא ייצא החוצה ויהרוג אותך במכות, ולא יהיו לך עדים", אמרו. ז'נט נשארה בחוץ. לא עברו מספר דקות והשוטרים חזרו ובישרו כי בעלה איננו. היא לא האמינה להם, נכנסה למשרד. "בטת, עזרה קוצרו נמצא בפנים", אישרה בפניה המזכירה.

דת

געוואלד!

פריצות בהיכל

זה מספר שנים שהרבנות הראשית בתל-אביב זוכה להצלחה — דווקא בתחום ה-מו"לות העברית. חוברת שבהוצאת המוע-צה הדתית של הרבנות, מדרוך להליכי רי-סום הנישואין, זוכה לתפוצה מעודדת. אין זוג הבא להירשם לנישואין, שאינו מעוניין לקרוא בה, על-מנת לחסוך לעצמו כאב-ראש וסחבת מיותרים.

חלחלה. לפני זמן מה, אחזה לפתע חל-חלה בהיכל-הרבנות רחבי-הידיים. רב הד-עין גילה בחוברת בזיונות גוראים, שאיש לא הבחין בהם כל השנים.

למשל: בחלק ממדועות-הפירסומת שבגוף המדריך, הופיעו הדוגמנים והדוגמניות כש-ידיהם ממש נוגעות זו בזו, רחמנא ליצלן. אך זה עוד לא כלום: על שער החוברת הופיע תצלום ציבעוני של בניין הרבנות, כשעל המדרכה בחזיתו פוסעת עוברת-אורח אלמונית — והיא זו שזיעצה את הרב. הצלם הפוחז, מסתבר, לא נתן ליבו לעבו-דתו, וצילם את האלמונית בשרוולים קצ-רים, טפו טפו טפו.

מיד יצאה ההוראה המבוהלת, וחברת בזק בע"מ, המתמחה בהוצאת מדריכים, ואשר הוציאה לאור גם את החוברת הנידו-נה, הוצעה בפני ועדה מיוחדת. כאשר יצאה עתה המהדורה החדשה של המדריך, נשמו כל כליהקודש בהיכל ל-רווחה. המדועות הפסולות סולקו, ועוברת-האורח המדיחה נמחתה מתחת לשמים ה-כחולים של התצלום.

עסקים

בזק בכפר, בזק בעיר,

בזק הופך נוכל לעשיר.

עמיהוד שולטן בן ה-17 היה השבוע מבסוט עד הגג. השקעה של חמש ל"י הכניסה לו, תוך שבוע, 27 ל"י. בשביל עמיהוד, תלמיד בית הספר בוסמ"ת שליד הסכניון בחיפה, 22 ל"י הם סכום רציני. הוא לא היה היחידי שהיה שבע-רצון. אלפי חיפאים נוספים משתתפים, בשבועות (המשך בעמוד 32)

פרסים

גלובסי האהבה

ביחסים מיניים בין כמרים לבין נשים, ו-
כידוע, הכומר הקאטולי מצוה להינזר מ-
שטויות שכלה.
אחד הסרטים — אשת הכומר — מספר
על אהבה של בדרנית זולה (סופיה לורן)
לכומר שלה (מאסטרויאני). סרט אחר —
החיוני שלה, בצירוף תמונות נועזות, כי-
יאה לגיבורת הסרט, רוזנה פודסט.
"יידעו להם סוחריהוזהמה", רעמו שופי-
רי האפיפירי, כי מצפוננו של הקהל לא
יניח לו לתזות במחזות-תועבה שכלה, ו-
סופם לקצור פירות השיעמום והחילה ש-
הם זורעים.
אלא שבינתיים, קוצרים, סוחריה הוזה-
מה" הרבה מאד כסף, ואינם נראים מודא-
גים כלל מתחזית אחרית הימים.

זאנוק הביתה

המלחמה המתנהלת לאחרונה נגד משפחת
זאנוק בהוליווד לבשה מימד נוסף, כאשר
החלו להאשים את המפיק המפורסם בכך
שהוא עזר לפורנוגרפיה לחזור לאולפנים
המקובלים של הוליווד.

עיר הסרטים, אשר התרשמה מאד לאח-
רונה מן ההצלחה הקופתית המסחרית של
סיפור אהבה הנקי והמתוק (ראה להלן)
שאין בו מין מוגזם ויש בו כל הסימנים
המקורשים של הצלחות-הקופה מימים עב-
רו, אינם יכולים לסלוח לזאנוק על שהר-
שה לראש מאיר, קיסר סטרי-העירום של
אמריקה, לחזור לאולפני פוקס ולהפיק
סרט בשם מעבר לעמק הבובות, שנחשב
לסרט החשוף ביותר שיצא עד עתה מ-
אולפן הוליוודי כלשהו.

מאיר, המפיק מזה שנים סטרי-העירום
חצי קומיים בתקציבים זעומים, והמרוויח
עליהם מיליונים, עשה בסרט זה את נסיו-
נו הראשון בעבודה מימסדית, ולדבריו אי-
תם שראו את התוצאה, מוטב היה אילו
המשיך לעבוד כמו בעבר.

מה שחמור עוד יותר, הוא כי מעבר

מקיגרו ואוניר ב"סיפור אהבה"
פאטון כן, בלומפילד לא

עה פרסים, ואילו הסרט עצמו, שנבחר ל-
טוב ביותר לשנת 1970, זכה בפרס ה-
חמישי.

בין הזוכים האחרים: ג'ורג' סי סקוט
(עבור פאטון), קן ראסל (עבור נשים אוה-
בות, הסרט הזר הטוב ביותר בשפה האנג-
לית), מאש (הקומדיה של השנה), נוסע
עובר בגשם (הסרט הזר הטוב ביותר),
ואלברט פיני (השחקן הקומי הטוב ביותר,
בסקרונג' לפי צ'ארלס דיקנס).

דרך אגב, בין הסרטים שהיו מועמדים
לפרס נמנה גם בלומפילד שעשה בארץ
ריצ'ארד האריס. איש לא טרח לציין ל-
כמה קילות זכה.
אולי מוטב כך.

ניצוצות

מין מוקלט

ההמצאה החשובה ביותר בשטח הבידור,
בשנים האחרונות, היא פיתוח קאסטה ל-
טייפ-ריקורד, שעליה אפשר להקליט תוכי-
נית טלויזיה. כלומר, שבמקום להסתפק,
כמו היום, בהשמעת מוסיקה בלבד מן ה-
קאסטה, אפשר יהיה עתה לחבר אותה ל-
מכשיר טלויזיה ולחנות בתוכנית שלמה.

שעה שבעלי בתי-הקולנוע ממתינים ב-
חיל ורעדה למכה חדשה זו, העומדת לנ-
חות על ראשם, החלה כבר התעשייה ה-
חדשה לחפש חומר מתאים להעברה על
קאסטות. ולכן פנו בראש וראשונה, אם
לא לתעשיית הסרטים הפורנוגרפיים?

מאחר וברור שאין כל סיכוי כי סרטים
נועזים כמו אני סקורנית בצהוב יוצגו אי-
פעם בתחנות-סידור, מצאו יצרני הקאס-
טות שהם יהיו חומר אידיאלי למכירה.

בינתיים, מתדיינים עדיין בקשר למחיה,
אבל אין ספק שעל בעייה זו יתגברו ב-
קרוב, וכך יוכלו האזרחים המהוגנים לח-
זות בביתם, בעתיד הקרוב, ללא שום מא-
מץ מיוחד, בסרטים אשר הצנזורה החמורה
אינה מרשה את הצגתם על המסך הגדול.

כעס השמיים

מן הוואתיקן

נציגי הכס הקדוש כועסים מאד, לאחר-
נה, נוכח גל חדש של הצלחות קופה קולנו-
עיות באיטליה, הנוגעות במישרין לנציגי
הכנסייה. כמה סרטים עוסקים בגלוי מאד

יצאנית ומוודה ב"הכומר הנשוי"
גם כמרים, גם קימורים

לעמק הבובות אינו מראה סימנים מיסחריים
מזהירים במיוחד, וכידוע אין בהוליווד
כשלוף חמור יותר מכשלוף קופתה. לכן
מוכנים היום אותם שהתפעלו לפני מספר
חודשים מהעזתו של זאנוק ומאיר לקרוע
אותם לגזרים ולכנות אותם "אסון לענף".
הגיגיו בהחלט.

"מי אוהב

סיפור אהבה"

כל אנשי-העסקים בעולם הבידור מדברים
על סיפור אהבה. "איזה ספר!" הם אומרים,
ומתכוונים למיליוני העותקים שנמכרו ממנו.
"איזה סרט!" הם מתפעלים, ומתכוונים ל-
עובדה שכיסה את כל הוצאותיו כבר ב-
שבועות הראשונים להצגתה. ועכשיו יוכי-

ISRAELRUSSIAMEXICOBELGIUMEL SALVADORURUGUAYRUMANIA

המלך הכדור

70 MEXICO 70

הפלה השמיני של העולם

מכ יקו 70

MEXICO 70

בכנס הראשונה

על מסך רחב בצבעים

הצגת בכורה ארצית החל ממוצ"ש 13.271

בקולנוע "בן-יהודה" תל-אביב

שעות ההצגה: 9.30 — 7.15 — 4.30

סטילר פילם

ENGLANDCZECHOSLOVAKIARUSSIAMEXICOBELGIUMEL SALVADORURUGUAY

המלך אובו
בתיאטרון הקאמרי

לו גם לומר: "איזה תסכית!" וזאת, לאחר שז'אן-פיאר קאסל, שהרגיש עצמו נעזב בצד, הרחק מכל החיננה של סיפור אהבה, החליט להפוך את ספרו של אריך סיגל לחוכנית רדיו. לא נותר אלא להתמקד לאופרה סיפור אהבה, שלא לדבר על מחזמר בתיאטרון גודיק.

תדריר

תליאביב

**** תשוקה (פרים, שוודיה) — כבר, מסובך ומסוגר, טיול נוסף לעולם היצירה של בעיות האדם בחברה המודרנית,

"מעבר לעמק הכובות" לא חשבו, כן חשוף

בהדרגה איננו נרגמים. מי שמוכן להתאמץ לפענח את הנעשה על הכד, ימצא ב־סרט עניין רב.

*** הקיץ שחלף (מקסים, ארצות הברית) — חופשת־קיץ על חוף הימים, בה עוברים שני נערים ושתי נערות את שלבי ההתבגרות והמלא הסופיים. עשוי בטעם ו־משחק היטב.

*** נשים אהובות (סטודיה, אנגליה) — תמצית תורתו של ד.ה. לורנס בסרט רגיש ומצולם להפליא של הבמאי קן ראסל. מישחק מבריק של גלנה ג'ק־סון ואוליבר ריד בתפקידים הראשיים.

*** יומנה האינטימי של אשה נשואה (הוד, ארצות הברית) — סאטירה מוגזמת, אבל מאד צינית, על הבורגני הי־מצוי, האנוכי ומלא היומרות, ועל השיממון השולט באורח חייו.

*** מאש (תליאביב, ארצות הברית) — סאטירה אנטי־מלחמתית חריפה על חוץ רופאים בבית־חולים שדה. לעיתים זה כלי־כך מצחיק עד שזה כמעט משכיח את הבחילה שצחוק זה צריך היה לעורר.

חפיה

*** הם יורים גם בסופים (אורה, ארצות הברית) — גורל של אדם גרוע מגורלו של סוס במרוץ האכזרי ל־עושר ולהחילה באמריקה של תחילת ה־מאה, שבמהותה לא השתפרה עד שנות השבעים. מדא, אבל משכנע.

ירושלים

*** הקירה של אזרח העיר מר מעל לכה חשד (אורנז) — סאטירה על המשטרה כמטרה לעצמה, ועל איש החוק המוגן בכוח החוק עצמו במעטפה של סרט מתח מרתק ומבוים להפליא.

שיר אשכבה למערב הפרוע

בלדה לאיש המערב (אס־תר, תליאביב, ארצות הברית) — קייבל הוג, האיש לו מוקדשת בלדה זו של הבמאי סם (הבורת הפראים) פקינפה, הוא מחפשי־זהב, שנעזב על־ידי שני שותפיו בלב השממה, ללא טיפת מים, מתוך הנחה שחבל לבזבז עליו כדור טוב של רובה, כאשר הטבע עצמו מסוגל לעשות את המלאכה ב־אותה יעילות.

אלא שהטבע, בעזרת עקשנותו של הוג, חושב אחרת. האיש מוצא לו באר מים בלב השממון הצחיח, והופך את הבאר לעסק מכניס־רווחים. כל כירכרת־דואר ועובר־אורח, הרוצים להרוות צמאון אדם וסוס במקום, חייב לשלם טבין ותקילין, כאשר רובה עוזר לשכנע את הקמצי־נים למלא את חובתם.

אולם קייבל הוג הוא יותר מסתם הרפתקן נוסף בערבות המערב. הוא סמל של אדם ותקופה, אליהם מ־קיף פקינפה בנענועים. בכל סרטי. הוג אוהב־הממון, ה־עקשן, הנוקשה, איש הרוכש לו את נכסיו בצפורניו ו־שיניו, ודבק בהם יותר מאשר בחייו, הוא סמל לאותו סוג של מתיישב אשר הקים את המערב הפרוע על רגליו, ואילו מותו הסמלי, כאשר המכונית שאינה צמאה למים תופסת את מקום הסוסים שהיו זקוקים לבאר שלו, הוא כמובן אות לתקופה שהלפה ואיננה עוד.

הטיפוסים הסובבים אותו אופייניים לא פחות ממנו לתקופה: נערה הסוחרת בגופה בפיקחות רבה, עד ש־היא מגשימה את חלום חייה (כסף ובית גדול בסן־פרנסיסקו), מטיף המאמין בעיקר במה שטוב לו, איש־כספים

ריקנות נוסח טריפו

הנערה ממסיסיפי (גת, תליאביב, צרפת) — זהו סיפור אהבה בין גבר פרובינציאלי ל־נערה שהגיעה אליו בעיקבות מודעת־נישואין בעיתון.

מכאן אפשר היה לפתח סרט מתח ומיסתורין משכנע, המבוסס על עברה של הנערה, המתגלה כמפתיע בהחלט, אפשר היה להתרכז בדמויותיהם של אנשים הנמלטים נואשות מן המציאות, להאחז בדרימה פסיכולוגית, בקיצור — אפשרויות רבות ומגוונות. כל־כך מגוונות, שהן סיחרו כנראה לחלוטין את ראשו של פרנסואה (ג'ול וג'יס) טריפו, הפוסח לכל אורך הסרט על הסעיפים, אינו מחליט בעצמו מה הוא רוצה לומר.

התוצאה הוא סרט איטי, מייגע, מלא ודחוס דיאלוגים שדופים בנוסח המלודרמה ההוליוודית. מה שמרגיז במיוחד הוא שהמשוגעים לקולנוע ימצאו כאן בוודאי פרטים רבים שאפשר להאחז בהם. מסך רחב, המקטין מימדיו בסצינות־אהבה כדי להתאים את עצמו למיסגרת של שתי דמויות בלבד, איכות צילום גבוהה, זוויות מעניינות ותנועות מצלמה שובות עיניים, או סצנה מופלאה, בה מתפעל בלמונדו מיופיה של קאטרין דוב. לאוהבי הרמזים הקולנועיים, מתחיל הסרט בסצנה מתוך "לה מרסאיז" של ז'אן רנואר, במהלך הסרט מת־

תחרות רגליים היקרות בעולם

מכסיקו 70 (בנייהודה, תליאביב, אנגליה—מכסיקו) — אל־ברטו איזאקס, הבמאי שהכין ב־זמנו את הסרט על אולימפיית מכסיקו, נטל שוב את מצלמותיו בקיץ האחרון, כדי להנציח את המאורע ה־ספורטיבי הבולט של השנה: אליפות העולם בכדורגל.

כפי שאפשר לנחש, אין סרט בן שתיים מסוגל להרי־אות מישחקים לשמש. לעומת זאת יש בו פמות עצומה של שערים (כמעט כל אלה שהובקעו שם), וסקירה מצור־למות היטב של הרגעים הדרמטיים ביותר באליפות, המת־עכבת לא פעם גם על האספקטים הצדדיים יותר של האליפות, כמו הרקע הלאומי (קריאות "בוז" לכל מה שעשתה נבחרת אנגליה), או העליה התלולה בקשיחות המישחק מצד אחד, והשיפור הניכר בהעמדת־הפנים של שחקנים נפגעים־כיכול, מצד שני.

מה שחסר, אולי, בסרט, הוא הרגשת הדרמה האישית, שאפפה נבחרות ומישחקים רבים, הרגשה ההולכת לאיבוד, משום רצונו של איזאקס לדחוס שערים רבים ככל האפשר בזמן שהוקצב לו. מאותה הסיבה, אין המצלמות מת־עכבות על מיבצעים של כדורגל מעולה.

לעומת זאת, יש בסרט תגובות מעניינות וספונטניות

רובארדס וסטיבנס: מים וויסקי

היודע בדיוק על מה כדאי להמר. לזכותו של פקינפה יש לומר שהוא אינו מסתפק ב־העלאת סמלים יבשים, אלא יוצר צורך של טיפוסים משעשעים, מעניינים ומגוונים, כשהוא נעזר בצוות בעל כשרונות קומיים מובהקים, המצליח במעט לצחוק גם ל־מוז לחלק הרציני יותר שבדמויותיהם. גייסון רובארדס (הוג), סטלה סטיבנס (הנערה), ודויד ורנר (המטיף) הם שלישייה מוצלחת מאוד, המשרתת את פקינפה בנאמנות רבה, הן בקטעי קומדיה מפורשים, הן ברגעי הנוסטלגיה, והן בקטעי הפעילות העשויים במיקצועיות רבה.

בלמונדו ודוב: שיממון

פעלים מ־ג'וני גיטר" של ניקולאס ריי, ובמקום אחר נע־זרת העלילה בסיפור מצוייר. אלא שכל הפרטים הללו אינם אלא הברקות צדדיות, שאינן מספיקות כדי להציל את הסרט משיממון.

בלגיה־מכסיקו — שערים, שערים

של צופים נלהבים. ובעיקר — יש בו הרבה רגעים של כדורגל, מצולם בדרך מעניינת הרבה יותר מאשר על המסך הקטן, ואין ספק שאוהבי ספורט זה ייהנו מן המיבצע כולו.

(המשך מעמוד 29)

האחרונים, בהתלהבות מפתיעה במשחק הגרלה חברתי, בו יש להם סיכוי, לדעתם, לזכות ב-3,125 ל"י — תמורת השקעה של חמש ל"י. הם לא יודעים מי עומד מאחורי המיבצע — ולא מעניין אותם לדעת. הם לא מוכנים לשמוע דעות מומחים ה"טוענים כי העסק מריח כבלוף אחד גדול — זה פשוט לא משכנע אותם.

הכרטיס הזורז. הרעיון פשוט ל"מדי, וכבר בוצע בארץ בעבר. לפני שבו"עות מספר החלו סטודנטים בטכניון ותלמידי תיכון בעיר מקבלים בדואר כרטיס זורז, שנשלח אליהם על-ידי בנק אלמוני, המסתתר מאחורי ת.ד. 1817, חיפה. בצידו האחד של הכרטיס — חמישה שמות ו-כתובות. בצידו השני מפורטות הוראות ה"סוד כולו, כיצד להרוויח 3,125 בלי להתאמץ. מקבל הכרטיס נתבקש לכתוב את שמו וכתובתו על הכרטיס, לצרף אליו ארבע המחאות-דואר בשווי לירה כל אחת, ולשלוח את הכל לתיבת הדואר הנ"ל. על גבי שתי המחאות מתבקש המשתתף לכתוב את השם הראשון והשלישי המופיעים בכרטיס. שתי המחאות האחרות נשארו ריקות, "לכיסוי הוצאות משדך ומשלוח". בתשובה, מקבל המשתתף במישיחק פנקס בעל חמישה כרטיסי השתתפות, בהם יופיע שמו שלו במקום החמישי. כרטיסים אלו עליו למכור לחברים. ברגע שחברים אלו שולחים את הכרטיסים שקיבלו ממנו לתיבת-הדואר, עולה שמו של המשתתף מ"המקום החמישי לרביעי, וכן הלאה. בהגיע שמו למקום השלישי, מצטברות כבר למענו 5X5X5 המחאות-דואר — והידינו 125 ל"י. במקום הראשון, יגיע הסכום 3,125 ל"י.

כל זה — בתנאי שאכן כל הכרטיסים הנושאים את שמו הופצו במלואם.

תיבת-דואר מזוזה. תנאי זה הוא הטריק הגדול, שבגללו לא ידוע עדיין על אף אדם שזכה בסכום הגדול. מי שכן ז"כ, ללא ספק, הם בעלי תיבת-הדואר, ה"מקבלים שתי ל"י על כל כרטיס. שתי ל"י שהכניסו להם, עד היום, לפי הערכה זה"ר, כעשרים אלף ל"י.

כיצד יכול משתתף לדעת אם הופצו כל כרטיסיו, או חלק מהם? זה היפה שבמשחק — הוא אינו יכול.

יכולים, אולי, רק בעלי תיבת-הדואר — אבל אותם קשה לשאול. כי הם בלתי ידועים. חקירת כתב העולם הזה גילתה, שתיבת-הדואר נשכרה על שמו של חייל צה"ל בשירות חובה, המשרת בנח"ל, ו"אשר שמו שמור במערכת. אולם ספק רב אם חייל זה אכן שכר את התיבה. אמו הבוררה, בכתובתה הטיפאית, לא ידעה מ"שום דבר, נדהמה לשמוע מפי הכתב על העניין. "רק עכשיו חזרתי מקצין העיר", סיפרה. "ביקשתי לתת לבן שלי חופשה, כדי שאני אוכל להתייעץ איתו על ניתוח שאני צריכה לעבור. הוא כמעט אף פעם לא בא לחופש, אז איך הוא יכול לעשות עסקים כאלו? אני פוחדת שמישהו שיוודע שהוא לא בביתי, ניצל את השם והכתובת שלו כדי לשכור את תיבת-הדואר בשמו".

אחוזי אמוק. לא רק האמא — גם משטרת חיפה לא ידעה מכלום. כאשר פנה כתב העולם הזה לדובר, רב-פקד חיים פרנקל, היתה זו הפעם הראשונה שהלו שמע על הנושא, המעסיק זה שבועות אלו פי צעירים בעיר.

היתה לכך סיבה טובה: איש עדיין לא התלונן במשטרה. אדרבא — המשתתפים כנראה אינם רואים כל פסול בעובדה של כל העסק אין כתובת ואבא, שאין בידיהם כל דרך לזווד כמה כסף מגיע להם, ושה"מיבצע כולו בלתי חוקי" כאחוזי אמוק, מעניין אותם רק דבר אחד: להפיק, להפיק. הם רצים לדואר לשלוח עשרות ומאות כרטיסים לכל מי שהם רק מכירים בחיים — אחר מתיישבים ליד הטלפון להאזין בי אותם אנשים שימלא את הכרטיסים וישלחו אותם הלאה. וכאשר הם סוגרים את השופרות, הם מתיישבים למלא את ה"כרטיסים — שחברים אחרים שלחו להם.

* ב-1963 הפעילו כמה סטודנטים מכפ"ר סבא את הרעיון, תחת השם פגז. כאשר עלתה עליהם המשטרה, גילתה שאינה יכולה להכניס להם פגז, כי למעשה לא עב"רו על החוק. בעקבות כך, תוקן ב-1964 החוק בעניין משחקי-הימורים, כדי לכלול גם צורת-הימורים זו.

גם לייבוש שיער PHILIPS נהדר

אורחים באים הערב ואינך פנויה לבקר במספרה. אך אל דאגה, המספרה בביתך עם מיבש-השיער של פיליפס. פיליפס מגישה לך מבחר דגמים של מייבשי שער המצ-טיינים ב: יבוש תוך זמן קצר בשיטת Air Flow, וסת חום הניתן להתאמה. נוחיות מירבית בשימוש ובאיחסון.

PHILIPS

פיליפס תמיד עושה יותר

לפי יסודות
בי יסודות

אריות רתומים
לכרכרת הנשואים

בשנת 1578 נשא הדוכס הגדול פרנ"צ'סקו דה מדיצ'י מטוסקאנה שבאיטליה את ביאנקא קאפלו לאשה. מאחר שהאריה היה סמל הנסיכות, ציחה הדוכס לרתום את כרכרת ה"נישואין לשני אריות חיים. זה אולי מוגזם, אבל את בהחלט אינך מגזי"מה אם רצונך במשהו מיוחד ב"איכות, כמו הגרבוניום של "מרסי". הגרבוניום של "מרסי" הם האריות בדקיות העדינה, בשקיפות המור"שכת, בצורתם האלגנטית ובאריכות"ימיהם. כשאת קונה גרבוניום, זקפי"די לבדוק שהם באמת של "מרסי".

נשים מאמנות בגרבי

Merici

למקלט הטלוויזיה
I.T.T. "שאוב לורנץ"
יש רק חסרון אחד:
הוא קצת יותר יקר
אבל שווה, כי
איכות נשארת איכות!

שינוי כתובת —

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

צעירה ישראלית מביאה מהפכה לכפר ערבי

כשמוחמד לא בא אל הפופ -

הפופ בא אל מוחמד

רוח ועלי עלי, מצעירי בקה, התי גלה כתלמיד מוכשר, ביצע תוך זמן קצר את השיק לשביעות רצונה של המורה ולשמחתם של חבריו.

בה ברגע הראשון, למראה התופעה הדינאמית בלב כפרם, הגיעו במרוצה כי עבור זמן קצר, כאשר הצעירה החלה מדגימה ריקודים במיקצב מודרני

החתיכה התמירה במגפיים גבו-הים וחצאית "מידי" שחורה, שירדה מה"אופל" ברחוב הראשי של בקה אלי גרביה, גרמה להתקהלות. היתה זו שבת צהריים, ורחובות הכפר היו מלאים תושבים. אלו מהם שלא התקלו סבי-

לוהט, ממש במרכזו של הרחוב. היתה זו רק הדגמה. לעת ערב, במוע-דון ההסתדרות בכפר, החלה רותי ביי קל בת ה-23 מלמדת ברצינות מיקצבי ריקוד מודרניים לצעירי הכפר, ומאוחר יותר לנשותיו. הצלחתה היתה מלאה — והאשראי לכך נפל כולו בחלקו של ג'אלל אבוטמי, ראש המועצה המקומית הצעיר (23), שהורה לאחרונה על-ידי חמולות הזקנות. היה זה ג'אלל שאיר-גן את רעיון הבאוג ה"נופי" בעזרת ה-מורה היהודייה, לצעירי כפרו — בין היתר — במטרה להגביר את הפופו-לאריות שלו ביניהם. היה זה מהלך פו-ליטי נדיר: שלא כמהלכים פוליטיים רבים אחרים, גרם מעשהו, הפעם, הנאה לכל הנוגעים בדבר.

הראשון לפני המחנה — עבד עקל בן ה-19 (בתמונה משמאל); ששם נפשו בכפו ויצא ללמוד פופ עם המורה היהודיה הצעירה בעקבותיו (למעלה) יצאו צעירים אחרים — ורק לאחר מכן הצטרפו גם הנשים, שלמדו בתמורה את רותי ריקודים ערביים מקוריים.

קרוב להמון רותי, שחזרה ארצה לפני שנתיים, מלונדון, שם למדה הוראת ריקודים, מל-מת את צעירי בקה אל גרבייה מיקצב מודרני, בבניין ההסתדרות שבכפר. לאחר התרומה ההתחלתית, הצליחה למצוא את המתנדב

טלוויזיה

תוכניות

עקרת הבית סמירה

שזכתה במקום ראשון

בפסטיבל

סמפניה לכבוד סמירה, שתו עובדי מחל-קת התוכניות בערבית בטלוויזיה. לאחר ש"השיר המלאך הטוב יופיע מאת אברהם ברעז ואברהם דוד כהן זכה במקום הראשון בפסטיבל הזמר המזרחי למנצח שיר מזמור. היה זה השיר המזרחי היחיד בפסטיבל המזרחי. לילית נגר (יהודיה), הי זמרת שביצעה את השיר, ידועה כיום יר, בעיקר ברחוב הערבי, בתור סמירה, עקרת בית הערביה המופיעה בטלוויזיה ל צידו של דאק כהן (עדל) בתוכניות למשפחה בערבית.

אורחים שבאו מירדן אמרו במפורש כי סמירה נחשבת שם לזוכה מספר אחד של הטלוויזיה הישראלית ברחוב הערבי, ותוכניתה על וסמירה עומדת במקום הראשון. לילית היפה והנשית היא קודם כל זמרית ושחקנית מקצועית. אבל בחיי יום יום אין לילית לילית כל עיקר: כעקרת בית ואם לשתי בנות דומה לילית יותר לסמירה בעלה, יעקב חזמה — כיום עורך העיתון

גולדה לא רוצה בראשות-הממשלה

„רוצה להיות רופאה!“

גולדה

גולדה אינה רוצה להיות ראש-ממשלה. בראיון טלוויזיה, שישודר במיסגרת התוכנית „זו בעייתך“ („בומרג“ בערבית 3.3), אומרת גולדה במפורש, שהיא רוצה להיות רופאה, לא ראש-ממשלה ו-לא בטיח. לא צריך לטעות: הכוונה אינה לגולדה מאיר אלא לגולדה מוחמד. לפני 13 שנה ביקרה גולדה מאיר, אז שרת-העבודה, במאהל הבדווי של בני הווייל. באותה שעה נולדה בת בשבת לאות באוד קרא לה אביה בשם גולדה. סבה הוא שייך סולימן אל הווייל, בן ה-90 וכמה, שהתפרסם בנשותיו הרבות. אמה של גולדה היא האשה היחידה בי שבט היודעת קרוא וכתוב, ומשום כך ניתן לה הכבוד לשבת בין הגברים ב-אוהל. גם גולדה הבת מצטיינת בלימודים. ובשבת מתפארים בה, וסבורים כי אם פעם תהיה בישראל ראש-ממשלה בידואית, זו תהיה גולדה שלהם.

הבמאי יצחק (ג'קי) גורן, שגילה את גולדה מוחמד בבית-הספר בשעת הצילום מים לתוכנית, המוקדשת לבניית השקעות של הבדואים בישוב-קבע, הת-רשם ממנה מאוד. הוא היה רוצה ל-

מעבירה מידפס של לוח המישרים, לליש-כת דובר רשות-השדור, המפיצה את ה-חומר במערכות העיתונים. אולם המידפס מגיע לרוב באיחור. הפקידות בלשכת ה-דובר צריכות להתחנן כל שבוע מחדש כדי שמחלקת ההגשה תואיל לשלוח חומר ב-זמן. למרות שבטלוויזיה משכפלים מספר רב של עותקים, מגיעים ללישכת הדובר רק חמישה עותקים. זה מחייב שכפול מח-דש ובזיכרון כסף מיותר.

לרוב גם חסרים במידפס פרטים חשובים ביותר. למשל — רק ביום ג' (9/2) הואי-ה מחלקת ההגשה להודיע ללישכת הדובר, כי ביום ו' (12/2) יוקרן הסרט המפקח מרגה. כמובן שהודעה כזו לא היתה יכולה להגיע למערכות השבועונים בזמן. היחס הצונן, שמגלים צבי גורן ראש מחלקת ההגשה ופקידותיו, מורה על לא אכפתיות מוחלטת כלפי אותו ציבור הרוצה לדעת מראש מה יוקרן בטלוויזיה ומתי.

חדריך

- ★ **החיים עד גיל מאה** (יום ד' 17/2, 19.30) מתוך הסדרה התיעודית ה-מאה ה-21: תופעת היוקנה והדרכים להארי-כת חיי-אדם.
- ★ **פרידה** (יום ד' 17/2, 20.20) סרט השבוע: הסתכנויותיו של צעיר אנגלי ש-נשא לאשה גרמניה מיד בתום מלחמת ה-עולם השנייה. משתתפים: מאי צטרלינג ודיוויד פארק.
- ★ **אילני הנוער** (יום ה' 18/2, 18.30) עבודת אלילים מודרנית של בני-

ג'רמי בירניג כדופין, מתוך הסדרה „פימפרנל“
פימפרנל מציל ממות

הנעורים הנכנסים לאקסטזה סביב לאלילים כמו פראנק סינטרה, גיימס דין, נאטלי ווד, מרלון בראנדו ואלביס פרסלי, מלך ה-רוקנרול.

★ **פימפרנל המתחמק** (יום ה' 18/2, 19.30) פרק ראשון בסדרה דראמ-טית חדשה: הרוזנת דה מרגי והוריה מוב-לים למיתלה, אך ניצלים ברגע האחרון על-ידי פימפרנל סמית, רובספייר שולח אלי-פוש את פימפרנל — חי או מת. אולם האחרון מצליח כמובן להתחמק.

★ **רשות הבידור** (יום ה' 18/2, 21.15) משתתפים: עמליה רוזריגו ונגה מושקרי.

★ **במקצב צעיר** (מוצ"ש 20/2, 19.30) המבדיל בין קודש לחול, עם להקת השגורים וצמד הרעיים, סיפורים חסידים מפי משה טימור, במאי — חגי מאוטנר. מפיץ — בנימין צביאל.

★ **הפורטים על פי הנבד** (יום א' 21/2, 20.20) קונצרט הנעילה של התחרות הבינלאומית בפריטה על נבל 1970, ובו מנגלות שלושת הזוכות בפרסים הראשונים (שידור חוזר) מומלץ.

★ **פראנק קאפקא** (יום ב' 22/2, 20.20) תוכנית תיעודית-דראמטית על חייו ויצירתו של הסופר היהודי הצ'כי הנודע פראנק קאפקא, המבוססת על יצירותיו ועל חומר ארכיוני רב שהוכרה מצ'כוסלובקיה לישראל בדרכים נסתרות. משתתפים: אילי גורליצקי, יצחק שילה, זלמן לביוש מרים ברנשטיין כהן, אברהם רונאי, דובי גל, עזרא דגן ואפרים אבא.

הערבי אל אנכא ומי שהיה בעבר מנהל בית השידור הישראלי (קול ישראל ב-ערבית) הכיר אותה לאחר שכבר עשתה קריירה כזמרת. (זוכרים את להיטה: ליי מון לימנרנז). אולם במשך הזמן היא זנתה קצת את הזמרה על חשבון הבעל, הילדים, הבית וההופעות הרבות בתוכנית רדיו בערבית ובעברית. סמירה היא אולי המנצחת האמיתית של למנצח שיר מזמיר.

אין הקפדה

בלוח

ולול מוחלט בציבור הצופים מגלה מחל-קת ההגשה בטלוויזיה. במוצ"ש בשעה 20.30 היו צריכים להקרין את האסיר. ההקדנה נדחתה לשעה מאוחרת יותר בגלל הסרט על חיל-האוויר בתקופת הפסקת האש. בי-עיתונים לא פורסמה הודעה מוקדמת של ראש על הדחייה. מרוע? בגלל שיכחה של מחלקת ההגשה בטלוויזיה. לכאורה זהו עניין פטוט. למעשה העניין חמור. יש אנשים שקבעו לעצמם עיסוק אחר לאותה שעה. הגרוע מכל הוא, שדברים כאלו מת-חשים לעיתים קרובות מדי בטלוויזיה: בי-מוצ"ש 13/2 חזר אותו סיפור: האסיר החל בשעה 20.37 בגלל כחבה של ירון לונדון מפאריז, לא ב-20.30 כפי שפורסם מראש בעיתונות. לא פעם לוח הזמנים משתנה. מבטיחים תוכנית אחת ומראים אחרת וכו'.

כיצד מתנהלים עסקי האינפורמציה בר-שות השידור? מחלקת ההגשה בטלוויזיה

מתחת לאנטנה

כוכבת נולדה

בטלוויזיה — מיכל וול בת ה-16

תה תלמידת התיכון מקרית-מוצקין בחצור-יות של כשרונות צעירים. לפתע גילתה ה-נערה את תכנית הרדיו תשואות ראשונות והם גילו אותה.

אנשי הרדיו המליצו עליה בפני אנשי הטלוויזיה. באמתלה של טיול חורפי, ליוו אותה ההורים למבחן בירושלים. המפיק הבמאי יוסי צמח התלהב. השיר: הבלוז הישן של יאיר מילר, נורית הירש ותרצה אתר מצא חן בעיניו כפי שהוא נשמע בי-פיה. „ברור שהתרגלתי“ מספרת מיכל, אבל ביום הצילומים בהרצליה נשאר ההורים בבית. חבר אין לה. „עד עכשיו המוסיקה היתה החבר שלי“. הדברים נשמעים קצת בנאליים אפילו בפיה של נערה תמימה ו-נחמדה כמו מיכל. „בכיתה אני משתדלת שלא להשוויץ — אבל אתה יודע איך זה“.

מיכל למדה ועדיין לומדת פיתוח קול ופריטה על פסנתר וגיטרה. „ההורים מאושי-רים מכיוון שההשקעה שהם השקיעו בי החלה לשאת פרי — הם אנשים עובדים“. אז לידעת ההורים, יש כבר תגובות על ההופעה. „יש לה קול יפה“ אמרו ההומ-חיס באולפן. „היא יפה“, „היא ענוה“ ציין יגאל גורן, עורך ההפקה והבמאי. „ממחר היא ודאי תתחיל בדיאטה“ אמרה קנאית אחת. אבל למי איכפת?

בידור

ביום שישי

האם והבת בתוכנית אחת: חנה רובינא ואילנה רובינא תופגשה באחת מתוכניות הבידור הקצרות החדשות של ליל שבת. בתוכנית אחרת יופיעו חנה רוס ולוליק ש-הופיעו לאחרונה יחד. בהצגה איש חסיד היה.

מאחר שהבמאי-מפיק יוסי צמח לא רצה לזנוח את במקצב ה-70, והיה קשה לו להי-כין תוכנית בידור שבועית מעולה לליל שבת כמו זו עם שושנה דמארי — הוחלט למסור את הפקת התוכנית למפיקים פרי-טיים. כנראה שאולפני הרצליה יזכו בי-משימה. דן אלמגור יערוך את החומר והי-במאי יהיה אילן אלדר (ג'י פלוס ומי אתה מייק בורשטיין) השאלה היא אם בזה יסתיימו הנסיונות לתרבת את לילות ה-שבת?

מיכל וול
תשואות ראשונות

את וחייד האינטימיים

- כיצד ללכוד את הגבר שלך?
- כיצד לשמור עליו לנצח?
- כיצד להיות סקסית?
- כיצד להתנהג בחברה?
- כיצד להתלבש?
- כיצד להתנהג במצבים אינטימיים?
- כיצד להיות יפה, תמיד ובכל גיל?

— מדורים רבים מחיי היום-יום בחייד.

הספר נכתב ע"י מומחים בשטחי הפסיכולוגיה, מין, אתיקה, קוסמטיקה ועוד ומלווה בעשרות צילומים נועזים שעדיין לא ראו אור בארץ.

בגלל תוכנו, יימכר הספר באמצעות הדאר בלבד לבנות ובני גיל 17 ומעלה.

ספר חובה לכל אשה מודרנית

לכבוד הוצאת "פמינה", ת.ד. 4665, תל-אביב.

א.נ.

נא לשלוח לי את הספר "את — וחייד האינטימיים" לפי הכתובת מטה. רצוף בזה ש'ק/המחאת דואר מס'..... על סך 15 ל"י, מחיר הספר והוצאות אריזה ומשלוח.

שם:..... כתובת:.....

אין לשלוח כסף במזומן חתימה:.....

במדינה

סער

בית חדש

לרווקות בהריון

כשגילתה גליה ס. (19) כי היא בהריון, היתה מחשבתה הראשונה: "ההורים יהרגו אותי". רק אחרי זה נתפתה לחשוב מי הגבר.

גם מחשבה זו לא היתה מעודדת עבורה יותר מקודמתה. אפילו לעצמה, לא יכלה גליה לקבוע מי הגבר, מה עוד, שהיא היתה עתה כבר בחודש השלישי. לשאלת הרופא, כיצד זה לא הבחינה בהיעלם מחזוריה, לא ירעה לענות. עתה, מאוחר היה כבר לעשות הפלה.

החוצה לרחוב. הוריה של גליה נתגלו כליברלים. הם לא רצחו אותה, אלא נתנו לה חמש דקות לארוז את חפציה ו"לעזוב את הבית, לא לחזור כל עוד היא בהריון. גליה עזבה את הבית, הסתובבה כל הלילה ברחוב, נעצרה עליידי נידת, הופי גשה לאחר-מכן עם עובדת סוציאלית.

כ-220 צעירות במצב דומה פונות מדי שנה לעזרת משרד הסעד. נערות אלו, בהריון וללא אפשרות לבצע הפלה, מסיבות כספיות או בריאותיות, באות לרוב משיכי בה סוציאלית נמוכה. כאשר הושלכו מבתי הן, נותרו ברחוב — פשוטו כמשמעו. עד היום, היו ברי משרד הסעד אמצעים מוגבלים בלבד לעזור להן — בעיקר השכנתן אצל משפחות אומנות.

כתיבת סודית. לגליה היה יותר מזל. בעוד כחודשיים היא תעבור לגור במעון מיוחד לנשים שהרו מחוץ לנישואין, ש"יפתח עליידי משרד הסעד. את הרעיון העלתה פקידת האימוץ הראשית של משרד הסעד, אביבה ליאון. ראשי המשרד החליטו, לאחר היסוסים כבדים, לנסותו. המעון יקי לוט, בשלב ראשון, כ-18 צעירות הממתינות כבר עתה, בגילים 16-24. הן תגורנה שם כל תקופת ההריון, מוגנות מהעימות עם הבית והסביבה, תנצלה את זמנן ללימוד מיקצוע. ההוצאה למדינה תהיה 400 ל"י לחודש לנערה, לעומת 280 ל"י לנערה הניתנת למשפחה מאמצת.

על סמך נסיונם המר עם מעונות אחרים, כמו, למשל, לילדים מיוחדים, חוששים האחראים במשרד הסעד כי ברע שדיירי הסביבה יגלו מהו המעון, יתחילו להפוך שמיים וארץ כדי לסלקו משם. כדי למנוע זאת, החליטו לשמור על מיקומו בסוד.

מנגנון

ההוצאה-לפועל

נגד מגלה-המטמון

בשידור האחרון של תוכנית הרדיו ה"פופולרית" מחפשים את המטמון, וזה אלכ' סנדר גינזבורג (48), מהנדס טכסטיל וצייר חובב תל-אביבי, ב-950 ל"י, לדעתו של גינזבורג, היה זה פיצוי משמיימים על העצבים שמרטה לו רשות ממשלתית אחרת — זו של משרד ההוצאה-לפועל.

במדתעות הצדק. לפני כשנה חטף גינזבורג דו"ח תנועה על שמפלט המכונית שלו הרעיש יותר מדי. הוא שכח לשלם את ברירת הקנס, והתיק הובא למשפט. הוא נמצא אשם, נידון לקנס, וקיבל על כך הור' דעה לביתו. הפעם, שילם את הקנס, שכח מהעניין.

חודש לאחר מכן, קיבל הודעה ממשרד ההוצאה-לפועל. אם לא ישלם את הקנס, ייאסר. גינזבורג, שלא הבחין כי המדובר בקנס שכבר שילם פעם, שילמו מחודש, שוב שכח מהעניין.

לא כן מנגנון הצדק, שלא שכח. עבר עוד חודש, ושוב הוזמן גינזבורג להוצאה-לפועל. המהנדס התמה בדק את מיסמכיו — וגילה כי כבר שילם פעמיים עבור אותה עבירה. הוא סירב להמשיך לבזבז את זמנו, התעלם מדרישת הרשות.

הצדק המשיך לסחון, לאט אבל בטוח. הופיע בביתו שוטר, שדרש תשלום או בית סוהר, הסכים לדחות את הקץ בימים מס' פרי, עד לבידור העניין.

שבוע לאחר מכן, קיבל גינזבורג המחאה על 25 ל"י — החזרת התשלום הכפול של הקנס.

תאריך ההמחאה היה שבעה ימים לפני תאריך הופעתו של השוטר בביתו.

I.T.T. SCHAUB LORENZ

מקלט הטלויזיה הטוב בעולם!

גם טרנזיסטורים, רשמי-קול ומערכות HI-FI סטריאו מעולים מיוצרים ע"י **ITT SCHAUB-LORENZ**

חשוב לעולים חדשים: הספקה במהירות מירבית וללא מכס. הסוכן הבלעדי: כינורי בע"מ ת-א רחוב פרץ 4

621984-624193.70

★ ★ ★

אנו ערים לך שכל התקונים בת-א וסביבתה יבוצעו תוך 24 שעות לכל היותר ע"י במעבדה שלנו ב ת-א רח' לילינבלום 25

טל 56343-1 57679

לה רעיון!

אבל עם פנטסיה זה פנטסטי!

פנטסיה התחנות המהפכני לשמוש חריפתי

- פנטסיה היא התחנות שאת לובשת ומשליכה
- פנטסיה אידיאלי לשמוש יום-יומי, נסיעות, חופשות ותקופה חרדית
- פנטסיה מיוצר מחסר מהפכני המורכב מ 20% אקריליק ו 80% ויסקו-דיון בעיבוד דומל ופלא. בשלל צבעים מקסימים
- פנטסיה הגייני, רך ונעים למגע. סופג זיעה וחמים בחורף.

פנטסיה לנשים בשתי מידות - בקני ותחנות שלם. פנטסיה לילדים. פנטסיה לגברים - בקרוב. נמכר בסך של 5 יחידות.

להשיג בבתי מרקחת, סופרמרקטים, בתי כליבו וצרכניות רדקס תעשיות בע"מ תל-אביב. ת.ד. 6165, טל. 820059

במדינה

דרכי חיים

מישל ועליזה

בארץ הפלאות

עליזה חוריי בת 19 נסעה באוטובוס, עם כמה חברות, מביתה ברמת-גן לבילוי בדיסקוטק ברמלה, כאשר במושב הפנוי ש" לידה התיישב צעיר נעים-הופעה, ממושקף, שעשה רושם תמים וצנוע. אולם לא צנוע עד כדי כך, שלא יפתח בשיחה עם שכנותיה הנאה. מילה פה מילה שם, והצעיר התלווה לצעירות לדיסקוטק. הוא נראה לי גורא רציני, וסיפר לי ש" שמו מישל דהן, שהוא בן 25, ועובד בתור מנהל-חשבונות ב"א.ל."

בודד ואימלל. הוא סיפר לה גם דבר רים רבים נוספים, לדברי כתבת-התביעה ש" הגישה לאחר מעשה: שמשפחתו בצרפת, ו"

התזמיר דהן וארוסתו לא רק דוידואן — אלא גם נשוי

שהוא בודד בארץ, ומרגיש בליכך אומלל, ושהיא בדיוק הטיפוס שלו. וביחוד הירבה לספר על הוריו המסכנים, הסובלים מה רבות בצרפת, והוא — ידו קצרה מהושיעם. בכסף, כמובן. עליזה לא היססה, גייסה הלוואות בין משפחתה ומכרים, שילשלה לידה הגבר 3,350 ל"י.

מובן שבשלב זה, כרגיל, ביקש האביר את ידה של הבתולה. ומובן שקיבל אותה. טקס האירוסין התקיים בבית משפחת חוריי, עם תזמורת ומוזמנים רבים, ואוכל בשפע. הכל, כמובן, על חשבון הוריה של עליזה. תמימה, בתולה — ובחריזת "ב" ערב האירוסין קיימתי עם מישל יחסים ב"פסם הראשונה", מספרת עליזה. "עד אז הייתי בתולה."

כורך העולם, יצאו בני הזוג, לקראת ה" חתונה המיועדת, למסע-קניות רחב, כשה" בעל המיועד מגלה גידירות ואינו חוסך ב" כסף. כלומר, בפרייה רצינית יול.

עליזה הייתה לא רק נערה תמימה, אלא גם ברת-מזל, כנראה. לא חלף חודש מטקס האירוסין והיא בישרה למישל כי היא ב" הריון.

היתה זו הפעם האחרונה שראתה אותו. למחרת נעלם אלון-נעוריה.

החתן נעלם — הציקים הופיעו. משחלפו הימים, הגיעו עליזה ומשפחתה לידה השערה כי נפלו ריגה לורבן לתרמית מסוימת. דעתם זו... שר כל ה" צ'קים ששילם הבעל החלו חוזרים כאילו היו עשויים מגומי.

חששם של בני משפחת חוריי הפך מבוסס לחלוטין, כאשר נודע להם באקראי משוט" באר-שבעי, שהכיר בזמנו את הדוידואן, כי מישל דהן הינו נשוי ואב לילד, וחי בגנדר מאשתו. השוט" הביע את דעתו, כי ייתכן שאת הכספים שחלב דהן מעליזה, העביר כדמי-מונות לגרושתו.

השערה זו, שהיה בה, לכל הדעות, כדי להצביע על אופיו החיובי של מישל, לא הפיסה את דעתה של עליזה. היא פנתה לעורכי-הדין מאירה וואב פרידמן, הגישה נגד מישל תביעה בסך 58 אלף ל"י על הפרת נישואין. מאחר שלא ניתן היה ל" אתרו, הוציאה נגדו צו עיכוב-יצאה מהארץ.

* השם הוסטה למניעת זיהוי.

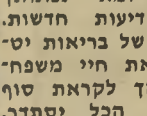
ברונתך לגבי אנשים המתפשטים את קיר" בתך עלולה למנוע ממך היכרות החשובה מאד לעתידך. אם תגלה יותר סובלנות ואורך-רוח, תופתע לגי

תאזניים
22 בספטמבר - 22 באוקטובר

בת מאזניים — אל תפחד להיות נועזת בלבוש ובתנהגות. אל תשבי הרבה בבית.

מחלוקת עם אחד האנשים היקרים לך תשפיע על פעילותך. כדאי שתבדוק אם אין הדבר נובע משמי

עקרב
22 באוקטובר - 22 בנובמבר

עיל לך ביחסים עם אדם קשיש וחשוב.

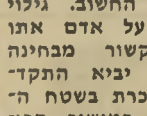
הביקורים המשפחתיים בהם תהיה מעורב בתחילת השבוע יביאו עמם טירדה, אך ל" טווח ארוך ישתלמו לך.

קשת
22 בדצמבר - 20 בינואר

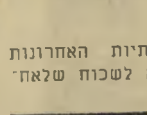
מכנסיים בגלוי, תני לו לחשוב שהוא הבוס.

תפסיק לתכנן כל צעד בקפדנות רבה כל כך. מקורות והעזה הן התכונות שתבאנה לך הצלחה בשטח החשוב. גילוי

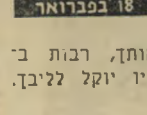
גדי
21 בדצמבר - 19 בינואר

נסה לתקן את המעוות, והקף אותה בחיבה ומתשומות לב. בת גדי — החברה שלך מסדרת אותך מאחורי גבך. זוהרה!

דלי
20 בינואר - 18 בפברואר

האשמה למריבות המשפחתיות האחרונות נעוצה אך ורק בך. נסה לא לשכוח שלגא" רים יש רגשות בדיוק כמו שלך, והתחל להת" חשב ברגשות אלו. אל

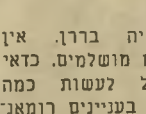
דגים
19 בפברואר - 20 במרץ

אל תצפה שאחרים ילמדו מנסיוןך, ולא יחזרו על טעויות ש" אתה עשית. תן לאדם הקרוב אליך ללכת ב" דרכו הוא, ולעשות את טעויותיו, למרות שזה קשה לך. הפט" פטנות שלך עשויה ל" הכשילך. נסה להש" תחרר מרגש הנקמות המשפיע על כל פעילותך. נסיעה ארוכה של קרוב רחוק תשפר את מצבך הפיננסי. בת דגים — השתדלי לתת יותר אמון באדם הקרוב אליך. זה יכול להיות גם בעלך.

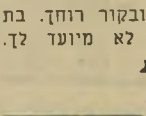
טלה
21 במרץ - 20 באפריל

דמיוןך. בת טלה — התיעצי עם ידידך תיך, אך אל תקבלי הכל כתורה מסיני.

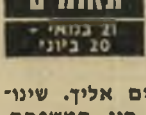
שור
21 באפריל - 20 במאי

אל תהיה ברוך. אין בני-אדם מושלמים. כדאי שתתחיל לעשות כמה פשרות בעניינים רומאני

תאומים
21 במאי - 20 ביוני

הנטיית הראוותניות יהיו קשורות השבוע בחוצאות כספיות ש" אין בהן תועלת. כדאי שתקפיד בנקודה זו, כי הפורנות תזיק לך בסופו של דבר. ה" חיים הפנימיים שלך עשויים להתעשר כי תוצאה ממאורעות או יוזמות של אנשים קרובים אליך. שינוי יים עלולים לערער את חיי המשפחה.

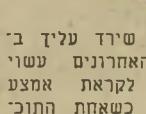
הזרועות
21 ביוני - 20 ביולי

הדכאון שירד עליך בי ימים האחרונים עשוי להיעלם לקראת אמצע השבוע, כשאחת התוכי ניות שאתה מצפה להג" שמתן מזה זמן רב, תצא אל הפועל. קשרים חברתיים וביקורים מש" פחתים יעמדו במרכז הפעילויות שלך, ויפצו אותך על הצרות מהן אתה חורג. השתדל לקיים הבטחה מסרידה שנתת בגילוי

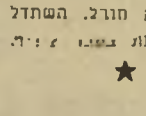
סרטן
21 ביולי - 20 באוגוסט

מוחך נמצא בפעילות בלתי פוסקת, ואתה ער לאפשרויות החב" רתיות והכלכליות ה" ניקרות על דרכך. כי תוצאה מכך אתה נוטה להזניח את ה" דברים הנראים לך כבר בטוחים. אחד ה" מאורעות שיתרחשו ה" השבוע, יגלה לך נקודת-תורפה בחיי המשפחה שלך שלא שמת לב אליה.

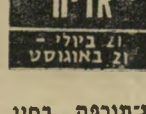
אריה
21 באוגוסט - 20 בספטמבר

תגלה שפעילות חברתית תעמוד במרכז התעני ינותך בימים הקרובים. יהיו לך הזדמנויות לפ" גוש אנשים בעלי קסם אישי רב, שבמרוצת ה" זמן יהפכו לידידיך ה" קרובים. יהיה עליך ל" הישאר השבוע ציבי, ול" הימנע מזעזועים בחיים המשפחתיים ובמקום עבודתך, אם ברצונך לשמור על ההישגים אליהם הגעת כעת.

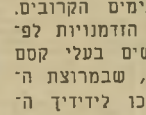
בתולה
22 באוקטובר - 22 בספטמבר

תגלה שפעילות חברתית תעמוד במרכז התעני ינותך בימים הקרובים. יהיו לך הזדמנויות לפ" גוש אנשים בעלי קסם אישי רב, שבמרוצת ה" זמן יהפכו לידידיך ה" קרובים. יהיה עליך ל" הישאר השבוע ציבי, ול" הימנע מזעזועים בחיים המשפחתיים ובמקום עבודתך, אם ברצונך לשמור על ההישגים אליהם הגעת כעת.

מזכר
22 בספטמבר - 22 באוקטובר

תגלה שפעילות חברתית תעמוד במרכז התעני ינותך בימים הקרובים. יהיו לך הזדמנויות לפ" גוש אנשים בעלי קסם אישי רב, שבמרוצת ה" זמן יהפכו לידידיך ה" קרובים. יהיה עליך ל" הישאר השבוע ציבי, ול" הימנע מזעזועים בחיים המשפחתיים ובמקום עבודתך, אם ברצונך לשמור על ההישגים אליהם הגעת כעת.

מזכר
22 באוקטובר - 22 באוקטובר

תגלה שפעילות חברתית תעמוד במרכז התעני ינותך בימים הקרובים. יהיו לך הזדמנויות לפ" גוש אנשים בעלי קסם אישי רב, שבמרוצת ה" זמן יהפכו לידידיך ה" קרובים. יהיה עליך ל" הישאר השבוע ציבי, ול" הימנע מזעזועים בחיים המשפחתיים ובמקום עבודתך, אם ברצונך לשמור על ההישגים אליהם הגעת כעת.

"שושנה אמרה שחנה אמרה שאת אמרת שכדאי לי לנסות את טמפוני טמפקס. למה?"

"כן, אני יודעת שהם לשימוש פנימי, אך מעולם לא חשבתי על הרעיון שהם 'אינס-נראים'. ה" זאת אומרת שאני יכולה ללבוש את כל בגדי ללא חשש. אפילו בגדים."

"את אומרת שאני יכולה אפילו לשחות ממש? ומה שאומרים שאסור להרטיב את השיער זה סתם מעשיה של סבתא, אה?"

"רופא פיתח אותם? ובכו. הוא ודאי בקיא בזה. ברצון רב אפטר מהתחבושות העבות האלה. בפעם הבאה אנסה את טמפוני טמפקס."

"אלף תודות, רותי, שסיפרת לי איך זה בדיוק."

פוחחו ע"י רופא עתה בשימוש מליוני נשים

הגנה סינטרית לשימוש פנימי

להשיג בבתי מרקחת ובחנות מובחרות. המעוניינות בקבלת דוגמאות וחומר הסכרתי ישלחו 54 גני בבולי דואר אל היבואים אינווסט'איספקס בע"מ, תל-אביב, רחוב ירמיהו 38

הבעל מסדר את המאהבת

- עם האשה

מסבך את העניינים עוד יותר, כאשר בלי ידיעת המאהבת, הוא ממלא מדי פעם גם את תפקידו כבעל. זה כנראה מה שנאמר: קול ששון וקול שמחה, כל חתן וכל כלה.

דבוקיץ

לילה אחד בשבוע שעבר הגיעה לארץ אשה בטיסה מברזיל. בעלה קיבל את פניה בשדה-התעופה, לקח אותה למלון ובילה שם איתה את הלילה. נורמלי, לא?

אה — תלוי. הבעל שאני מדברת עליו, למשל, הוא ד"ר יצחק גליק, גינקולוג בבית-חולים, "הקרייה" בתל-אביב. את אשתו, סילביה, בת למשפחת מיליונרים, הכיר יצחק לראשונה כשנסע ללמוד בשווייץ. אלא שזה היה לפני 14 שנה. מאז, התקדמה קצת ההתפתחות.

כתוצאה, עזבה סילביה את הארץ לפי שלוש שנים, ונסעה לברזיל כשהיא משאירה כאן את בעלה, מכוניתה, ארזי נות'הבגדים שלה — הכל. בקושי לקחה איתה איזה חשבון בנק קטן, וגם הוא מלא רק בהרבה אפסים.

הדוקטור נשאר לבד, בהתחלה. אחר כך, הכיר את נילי לבקוביץ, נערת-הזווה היפהפיה. ולא היה עוד לבד.

לפני שנה נסע יצחק לברזיל להסדיר את גירושיו. הוא התגרש בגירושין אזי רחיים, נשאר שם חודשים, וחזר. הוא שלח מכאן לסילביה בקשה לגירושין גם ברבנות, התחרט, צילצל לה לשם — לא תמלא את הטופס. בסוף הוחלט בין הגולקים שסילביה תבוא לארץ. כאן ידברו פנים אל פנים.

ועכשיו סילביה באה, כמו שאמרת, ומצב הגירושין הוא כדלהלן:

כל זמן שיצחק לא מתגרש — הוא איננו צריך להתחתן עם נילי. נילי מי צידה — מאוד רוצה שיתגרש. האשה — יודעת על קיומה של נילי, אבל לא החליטה אם להתגרש או לא. אז בי תיסבוכת זו, הייתי אומרת, הד"ר רק

תאומים

לכבוד

האופרה

אם אתה מכירים את עודד קוטלר, אתם יודעים ודאי שהוא אוהב תמיד לעי שות דברים בפאסון, בצורה גרנדיוזית. אז עכשיו הוא חזר אל הצורה הגרנדיוזית שוב פעם.

סתם בן-אדם מהישוב, כשהוא מביים איזו הצגה — הוא מביים אותה ודי. אבל הוא צריך תמיד איזו תוספת.

ואפילו שתי תוספות: בעוד הוא מביים כרגע את אופרה בגרוש בחיפה, עם אריק לביא וז'רמן אונקובסקי בתפקידים ראשיים, בישר לו הגינקולוג שלו, זאת אומרת, של אשתו ליאורה רבלין — כי היא עומדת ללדת בקרוב. כנראה — תאומים.

יש חבריה שיש להם פשוט חוש של טיימיןג, אני אומרת לכם.

התגרש בכלל ז'אק מאשתו, הלית קתי מור.

אלא שגם האהבה הזאת נשרפה, ואן וי ז'אק נפרדו. ומאז, לא ראיתי את אן עם חבר אחר. מאז, היא הופיעה בפומבי בציבורית של דפנה, אשר שיחקה בסרט מיקרה אשה.

ובימים אלו הן נראות הרבה בחברתה של רבקה כהן, הסופרת הישראלית שי יושבה פעם בכסית, אחר כך בפאריס, וי עכשיו באה שוב לארץ.

וכאז כן עתה, אינה מסתירה את היותה לסבית.

זוכמאייר

הדוגמנית, השחקנית, והסופרת הלסבית

הגברים האלו עוד יורידו את כל התיבות בארץ הזאת ביגון שאולה. מה שהם מסוגלים לגרום לבחורה. הפעם אני מתכוונת לאן טוכמאייר, דוגמנית-העירום החתוכית. הגבר האחרון בחייה של אן, לפחות עד כמה שאני יודעת — ואני יודעת, תאמינו לי — היה ז'אק קתמור. בגלל אן, מסכימים הכל,

שהשניים היו עסוקים בענייני רוח, ולא הבחינו בענייני הבשר.

האידיליה התפוצצה כשהופיעה נידת בי שטח. הזוגות נפוצו לכל עבר, חיפשו מיס תור מעינו של האח הגדול. ואחת מהן בעלת יומוה, זינקה על יוסי, שעמד בי סמוך, התעטפה סביבו, ויצרה אצל השוטר רים את הרושם שהיא נמצאת בחברתו. "תדע לך, אני איתך", אפילו לחשה בי אוזני יוסי, ליתר ביטחון.

"לא לא, אני איתך", הסביר יוסי הי מופתע לגברת, כשהוא מצביע על שמואליק. אבל זה לא הועיל לו. עד שלא הסתלקה הניידת, לא משה ממנו הזוגה. ואם החיים הם באמת אמנות, או להיפך, הרי שזו בהחלט היתה חוויה אמנותית.

זונה

צמודה

יוסי בנאי ושמואליק סגל עמדו בי זמנו בתהנה ביציאה הצפונית מת"א, בדרך חיפה, ממתנים לאוטובוס כדי לנסוע להר פתחם בהמשכה בחיפה, כשהגורל הטיל לתוך חיקם חוייה אמנותית ממדרגה ראשונה.

בחיקו של יוסי, ליתר דיוק, היא הופיעה

בנאי

בצורת פרוצה צעירה וחביבה, אשר צץ וצצה פתאום מתוך הלילה ונצמדה אל זרועו.

למעשה, לוא היו מתבוננים סביבים קר דם לכן, היו יוסי ושמואליק מבחינים ש-הם עומדים בלב איזור מאוכלס זונות, שעמדו בצדי הכביש ותפסו פרפרים. אלא

הזוג

הצמוד

ביותר

הזוג הכי צמוד של עולם התיאטרון, בימים אלו, הם יוסי גרבר ויעל אביב. מהבוקר עד הבוקר הם אוכלים יחד, שותים יחד, מתחבקים יחד, וי בכלל יחד. והסיבה לכך היא, שהם עובדים יחד.

שבבוקר הם עובדים יחד בסידרה הי-טלוויזיונית, "חדווה ואני", כשיוסי הוא

אביב

גרבר

מישקה ויעל היא חדווה. ובליילה הם עובדים שוב פעם יחד, בהצגת "בשפל", ואז יוסי הוא הברון ויעל היא אנה. ומתי, בין יוסי ואנה ויעל והברון וי-חדווה וכל הסלט הזה, יש להם זמן להיות סתם יוסי ויעל — זאת נפלאותה ממני.

נגד טולביזם

שאפשר לדלג על עמודי הפירסומת שבו. זה לא רדיו ה' פונה רק אל האוזן.
זהו מכשיר הפונה פניה טוטאלית אל העין והאוזן, המרתק את כל תשומת-הלב של ה' צופה, הפועל פעולה סוגסטיבית אדירה.
אין זה ענין של מה בכך. מדובר כאן על דבר המסוגל לשנות את מהותו הנפשית של הציבור, את רוחו של עם, את מיבנהו הנפשי של הדור הבא.

מכת'מוות לעיתונות

הנימוק הרביעי הוא ציבורי, הוא נוגע ל' עיתונות.
בלי ספק יביאו שידורי הפירסומת בטלויזיה לירידה חמורה בהכנסות העיתונות והרדיו. הפסדי הרדיו יפלו על שירות השידור, ויש כאן העברה מכיס לכיס. הפסדי העיתונות יחולו בעיקר על עיתוני-הערב ועל עיתוני-הבוקר.
עדי אמוראי: מדוע זה לא קרה במקומות אחרים בעולם?
אורי אבנרי: זה קרה. זה קרה במקומות רבים בעולם.
העיתונות, כבוד היושבראש, חיונית לקיום הדמוקרטיה. יכול משהו לאהוב עיתון פלוני ולשנוא עיתון אחר? יכול אר העיתונות כולה חיונית, ובלעדיה אין קיום לדמוקרטיה. טלחזיה ממשלתית ורדיו ממשלתי אינם יכולים לשמש תחליף לעיתונות.

מה אומרים לערבים?

בנאומי, במהלך הוויכוח, עמד שלום כהן ב' עיקר על חוסר התו' של הטלוויזיה, בייחוד לגבי יחסי ישראל-ערב:
שלום כהן: לפני שלוש שנים כיבד אותי ראש צוות ההקמה של הטלחזיה, פרופסור אליהו כץ, בהזמנה להשתתף בשבוע עיון של מומחים לחקיקה.
המטרה היתה קביעת תוכנית-אב לשידורים הערביים בטלחזיה הישראלית, שעוד לא קמה. הייתי המשתתף היחיד שלא היה שייך למיסוד. למדתי הרבה. שמעתי דברי טעם רבים מפי מומחים, והתוכנית שעובדה לבסוף היתה מעניינת, מגרה, מחנכת, ואין לה, אגב, כמעט שום קשר עם התוכנית המוצגת היום.
אבל לשאלה אחת אותה הצגתי יותר מפעם אחת לא קיבלתי תשובה: מה יש לטלוויזיה הזאת לומר? מה היא רוצה למכור לצופה בכלל, ולצופה הערבי בפרט? האם היא מכי' שיר בידורי, כלי לקירוב ישראלים וערבים, אמצעי לשיטפת-מוח?

בינתיים כבר זכינו לשתיים של שידורי טלחזיה, ועד היום קשה לקבל תשובה לאותן שאלות.
הטלחזיה היא כל הדברים האלה ביחד, ואף אחד מהם לא. היא מכשיר בידורי, לרוב בידור זר וקולקל. היא מציגה ערבים בפני ישראלים וישראלים בפני ערבים. אך אינה מקרבת אלה לאלה. היא אמצעי לשיטפת-מוח מסעם הממ' שלה, כשמדי פעם מעז משהו להראות גם את האמת האחרת.

אדוני היושבראש, אינני דורש מהטלחזיה שתגיע לכליל השלמות תוך שנתיים. אני מוכן בהחלט להבין את בעיית-בראשית שלה, להתחשב בקשייה ובמיגבלותיה האובייקטיביות. אבל הייתי מצפה כחם השנתיים הללו שראשי ה' טלחזיה יערכו חשבון-נפש נוקב, יציבו קודס-כל לעצמם מאזן חובה וזכות. ישאלו את עצמם: האם מצינו את כל האפשרויות? האם זאת הרמה הגבוהה שאלה יכולים ל' הגיע? תחת זאת באה התביעה: תנו לנו יותר כסף.
... בהרבה דברים אני חלוק על דעת מוכיר ההסתדרות, מר יצחק בן-אחרון. במה שנוגע לדרישתו כי יבוסל המ' נופולין הממשלתי על אמצעי-חקיקה שורה, אני תומך בו לחלוטין, לארדוקא כיוון שמה שחסר בארץ זה עוד טלחזיה חזיה חצי-ממלכתית או מימסדית, אבל, עצם שבירת המגו' פולין הזה, כעיקרון, הוא דבר חיובי.

ביום בו תהיה תחנה שנייה, לא ממלכתית, לא אתנגד שתחנה זו תשדר פירסומת מיסד' רית. אבל, שוב, בתנאי שלא תגבה מכל אז' רח אגרה, אלא תספק שירות מיסחרי בתנאי תחרות מיסחריים.

פולמוס עם אדון

בנאום-הסיכום של אבנרי התפתחו חילופי-דברים חריפים למדי.
כך התפלמס אבנרי עם טענת יגאל אלון, כי סקר דעת-הקהל הוכיח שהציבור מוטהב מן הטלוויזיה.
אורי אבנרי: מה אתה מוכיח כשאתה מספר שהקהל

ובהכרה ערכים מסויימים, אפשר לומר אנטי-ערכים. אנטי ערכים של תיצרנות ראוותנית. הדגש יהיה בהכרח על מכונות יותר מפאורות, על היילייף, על חיי-מותרות וזה' רים. זהו טיבעה של פירסומת כזאת.

אל תהיה לנו אשליה: הפצת אנטי-ערכים אלה באמצעות הטלחזיה, שתביא אותם לכל בית בקריית-גת וב' קריית-שמונה, תיצור מתח נפשי-סוציאלי מסוכן ביותר.

מי שיראה מותרות אלה מדי ערב כערב, מי שיראה בביתו חייזרים מדומים בכרך הגדול, מוכרח להתמלא זעם ותיסכול כשהוא משווה את כל זה לחייו האפורים.

יתחיל מירון של מותרות גם בשכבות המשוחררות מכך כיום. רמת הצריכה תעלה בהכרח, ובעיקר תעלה רמת הצריכה של מיצרי-יבוא. רק חברות גדולות, ובעיקר חברות-יבוא, יוכלו להרשות לעצמן פירסומת בטלחזיה, שהייצור שלה יעלה כעשרת אלפים לירות לחצי דקה, רק הייצור עצמו. התשלום עבור ההקרנה יגיע ל-1500 לירות נוספות לחצי דקה.

יתחיל מירון של יוקרה בין החברות הגדולות — מי יופיע יותר בטלחזיה. יעלו ההוצאות, יעלו המחירים, תעלה הצריכה. שום חברה לא תישקול הכנת סרטי טל'

שר התרבות ושר החינוך

חזיה, אם היא לא תהיה מסוגלת להשקיע לפחות 100 אלף לירות בסידרה של סרטים.

אין זה פלא שדווקא שר-האוצר, החרד ל' משק המדינה, הוא ראש המתנגדים בממשלה לשידורי הפירסומת. והפלא הוא שדווקא שר החינוך ושר התרבות, שניהם, הם התומכים בהצעה זו בממשלה.

קישט מטומטם ומטומטם

וכך אנו באים אל הנימוק השלישי — הני' מוק החינוכי והתרבותי.

כבר היום נמצאת הטלחזיה הישראלית בשפל המדרגה. היא חסרת השראה, מגו' כשרון ודמיון.

היא מידבר של שיממון כאנאלי. נקדימו' רוגל הבטיח לשפרה תוך חצי שנה או להת' פטר — והוא התפטר.

אין להשתתף את רמת הטלחזיה שלנו לזו של מדינות קטנות כמו פיילנד, וכמובן שאינה מגיעה אף לקרסוליה של הטלחזיה הבריטית או הגרמנית. להכניס לטלחזיה כזאת שידורי פירסומת — אפילו במיגבלות שמנה כבוד השר — הרי זה גורא.

ברדיו קל לעשות פירסומת. הכשרונות הקיימים מס' פיקים, ולא פעם מגיעה הפירסומת לרמה נאותה. בטלחזיה יהיה המצב שונה לחלוטין. הרוב העצום של סרטי הפירסומת יהיו בהכרח מתחת לכל ביקורת, קישט מיסחרי מטומטם ומטומטם.

האם נחנך על קישט זה מאות אלפי אזרחי ישראל, ובעיקר את מאות אלפי הילדים, שיישבו מרותקים למכ' שיר, ללא יכולת להסיר את עיניהם ממנו? זה לא עיתון

דווקא בשבוע שבו השתולל מחול-השדים סביב סיעתנו, הגיעה פעולתה לאחד משיאיה. בפעם הראשונה זכתה הסיעה לפתוח ולסכם ויכוח כללי, שנתקיים במליאת הכנסת לפי יוז' מתנו. הנושא: שלילת הפירסומת המיסחרית בטלוויזיה, נושא בו נחלנו ניצחון מזהיר.

אורי אבנרי פתח את הוויכוח בנאום ענייני, בו הרצה על הנימוקים נגד שידורי-הפירסומת. לאחר מכן נערך הוויכוח הכללי, שבו דיברו 13 משתתפים נגד הפירסומת, בחזרם על טענות אבנרי, ורק חמישה הצדיקו אותו.

במהלך הוויכוח דיבר שלום כהן בשם הסיעה. בסוף הוויכוח, אחרי נאום יגאל אלון, סיכם אבנרי את הוויכוח בנאום ארוך, בו התפלמס עם השר. לבסוף אושרה הצעת-החלטה שסיעתנו השתתפה בה — כשהרוב הגדול של הכנסת מצביע בעד עמדתנו.

להלן ניתן לתת רק קטעים משלושת הנאו' מים הארוכים:

אורי אבנרי: בשבילי זה מאורע כפול. זוהי הפעם הראשונה, מזה חמש שנות נוכחותי בבית הזה, שנפל בחלקי לפתוח בדיון בכנסת. זוהי גם הפעם הראשונה, נדמה-לי, שאני מייצג את דעת הרוב בממשלה. בעוד שהשר האזרחי, סגן ראש-הממשלה ושר-החינוך והתרבות, נשאר במיעוט. כבוד היושבראש, אחד ממקורביו של דויד בן-גוריון סיפר לי את הסיפור הבא: פעם, בעודו ראש-ממשלה, צפה דויד בן-גוריון — בעת ביקור בארצות-הברית — בשידור תוכנית מדינית מרתקת. לפתע הופסקה התוכנית באמצע, ועל המסך הופיעה פירסומת לתחתונים.

בו במקום החליט דויד בן-גוריון למנוע את הקמתה של טלחזיה ישראלית. החלטה זו היתה, בלי-ספק, מופרזת. תיתכן טלחזיה טובה ותיתכן טלחזיה בלי פירסומת מיס' חרית.

אולם כדבר אחד בוודאי צדק דוד בן-גוריון בתגובתו האינסטינקטיבית באותו רגע: מל' וויזיה המשרתת פירסומת מיסחרית היא אסון לאומי.

כנסים לויכוח ענייני, אשתדל להביא בקצרה, את הני' מוקים העיקריים נגד הנהגת שידורי פירסומת בטלחזיה הישראלית:

האזרח ישלם את הכר!

הנימוק הראשון הוא כספי.

באים ואומרים: דרוש כסף כדי להרחיב את הטלחזיה. במקום להטיל את העומס על הצופה, עלידי הגדלת האג' רה, נטיל את העומס על המפרסם.
זוהי הוגאה עצמית כפולה. ראשית, לא המפרסם משלם את הכסף. כל לירה המוצאת על פירסומת, אוצר-המדינה משלם לפחות את מחציתה, כי זה יורד ממס-ההכנסה של המפרסם. את המחצית השניה הצרכן.
מיהו הצרכן? הרי זה אותו צופה עצמו. פירוש הדבר, שבמקום לשלם את הכסף בצורת אגרה, משלם האזרח את אותו הכסף עלידי תוספת למחיר המיצרך המפורסם.

וכך הוא סובל פעמיים: הוא נאלץ לראות את פרטי-הפירסומת המרגיזים, והוא נאלץ גם לשלם עבורם.

לגבי השתתפות אוצר-המדינה, רשומה בדבריה-הכנסת פלי' טר-פה מורה של סגן ראש-הממשלה. כאשר השיב להצעת המוקרית, קרא לו אחד מחברי-הכנסת קריאת-ביניים לא' מור: "אדוני השר, למעלה מחצי הסכום יבוא נמס' ההכנסה". על כך השיב השר: "יכול להיות, אבל אני לא אקבל סכום זה ממס-ההכנסה עבור רשות-השידור". זוהי פליטת-פה תמוהה.

יגאל אדון: זו לא פליטת-פה, זו עובדה.
אורי אבנרי: גם פליטת-פה — וגם עובדה. ובכל-זאת אימרה תמוהה, אדוני סגן-ראש-הממשלה.

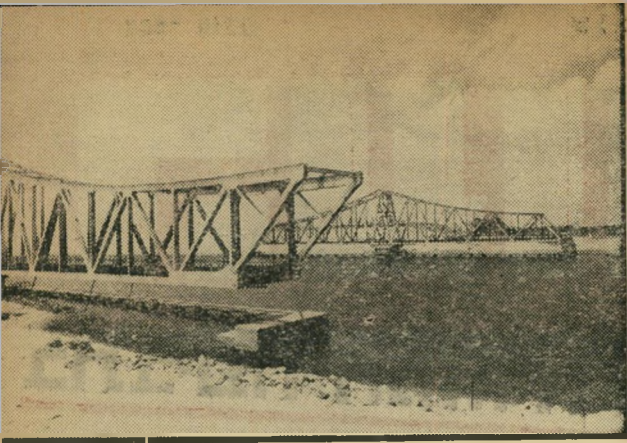
האם ננהיג בארץ את קללת הפירסומת המיסחרית מפני ששר-החינוך אינו יכול לשכנע את שר-האוצר לקבל את הכסף בדרך הישירה, ועל כן עליו לקבל את אותו הכסף מאותו האוצר בדרך עקיפה?

מבחינת הצופה, יש פה שאלה פשוטה: הוא שילם את האגרה לתחנה ממלכתית, והנה רוצים לכפות עליו פירסומת-מיסחרית, כי אילו היתה זאת תחנה פרטית, נוסח אמריקה, שאינה גובה אגרה.

מירון מטורף של מותרות

הנימוק השני הוא כלכלי.

רבותי חברי הכנסת, אין כוח בעולם הדומה לכוח' המשיכה של פירסומת טלחזיונית. היא מספחת בהכרח

מן הראוי היה לקבוע על ההודעה הסתומה הזאת, לא להשיב עליה "לא מוחלט", ולא "לא, אבל", כי אם "כן" — אבל... — כדי להציע הצעות ישראליות נגדיות.

אולם לשם כך צריך היה להשתחרר מעריצות הסימאיות, ולקבוע במקומה את שלטון ההגיון הצלול. ואני מתכוון, כבוד היושב ראש, להציג שלוש שאלות להגיון הצלול.

שלוש שאלות הגיוניות

שאלה ראשונה: מי מעוניין שהתעלה תיפתח?

היה אלוף בצה"ל, האלוף (מיל.) מתתיהו פלד, שהציע שישראל תדאג לפתיחת התעלה. היתה הצעה של שר-הביר מחון, הצעה שהוכחה, כרגיל, לנסיגת כוחות שני הצדדים.

השאלה היא מי מעוניין שהתעלה תיפתח? ואני מען להשיב: גם אנחנו.

(א) מפני שהדבר יביא להאסקלציה של המצב בתעלה. התעלה תהפוך מקו של מלחמה לקו של רגיעה. תעלה ש"עוברת בה אוניות כל העמים — לכל העמים עניין בקיום השקט על גדותיה. כל העמים, כולל ברית-המועצות, יהיה להם עניין באי-פתיחת אש משני עברי התעלה.

(ב) **יווצר באופן אוטומטי, בלי שום הסכם מיוחד, חיץ בין הצבאות.**

(ג) הדבר לא ישנה את המערך העיקרי של צה"ל בסניף (ו) הדבר ישתחרר אותנו במידה ניכרת מן הלחץ ה"סובייטי" ומן הלחץ הצרפתי-בריטי של כל ה"כוח

בוויכוח הכללי על הודעת הממשלה בעניין הצעת הנשיא אנוואר אל-סאדאת לפתיחת תעלת-סואץ, היתה סיעתנו היחידה (מלבד ר"ק"ח) שתמכה בעיקרי ההצעה המצרית. אורי אבנרי אמר בוויכוח זה:

אורי אבנרי: מדוע בצאה הממשלה לנכון למסור היום הודעה לכנסת, הודעה שלא היה בה שום דבר חדש, מלבד, אולי, רמז סתום שבסכסוך לגבי דבריו הסתומים שבסיומם של נשיא מצרים?

הסיבה היחידה להודעה זו היא — נסיון לשטש את הרושם העגום, שנוצר בעולם ובמדינה עלידי תגובתה ה"אינסטינקטיבית, הבלתי-מושבית של ראש-הממשלה, מיד עם הישמע נאומו של הנשיא סאדאת.

כמו תמיד במקרים כאלה, היתה התשובה האינסטינקטיבית המיידית: לא מוחלט, לפי תורת הבריהכנסת בגין.

ראש הממשלה גולדה מאיר: אתה לא אומר אתה.

אורי אבנרי: תרשי לי, גברתי ראש-הממשלה, לומר את דברי. למחרת היום באה הכחשה, כמו תמיד...

ראש הממשלה גולדה מאיר: תצטט את הראיון, בבקשה.

אורי אבנרי: שמענו הדברים ב"קול ישראל". **ראש הממשלה גולדה מאיר:** אני לא דיברתי ב"קול ישראל". תצטט מהראיון כפי שפורסם בעיתון.

אורי אבנרי: הראיון שלך אינו מונח לפני כרע, אבל מונחת לפני ההכחשה. מההכחשה מס'...

לא - כן - אבל

תבר שמונח אשה מנהלת את המדינה, אבל לא הגברת גולדה מאיר, כי אם גברת שולה שמרלינג. היא שהכריזה ב"קול ישראל" שאת דחית את ה"הצעה מכל וכל". **ראש הממשלה גולדה מאיר:** איפה זה הופיע, בהעולם הזה?

אורי אבנרי: בעיתון ידיעות אחרונות, ה"מקובל עליי הרבה יותר.

"לא מוחלט" — "לא, אבל..."

"כן — אבל..."

מדוע באה דחיה אינסטינקטיבית זו? יש השתעבדות, המסוכנת מכל השתעבדות אחרת, הש"תעבדות לאינסטינקטים ולסימאיות של עצמנו. אמרנו: "לא ניסוג משום שטח בלי שלום". לכך אנו מסכימים, ועל כך אנו מאוחדים. אבל יש להוסיף על כך את הצינפתוס השני: "לא ניסוג משום מקום בלי שלום, אלא אם כן אנחנו נחליש על כך לאור האינטרסים שלנו". **היום באה ראש-הממשלה ואומרת במקום "לא מוחלט" — "לא, אבל..."**

היא אומרת: יש דברים סתומים בהודעתו של נשיא מצרים, ויש בכך רמז לנכונות כלשהי לבחון את הדברים ולאפשר דרישה.

אני מסכים שהודעת אל-סאדאת סתומה לגבי שלוש שא"ל: (א) מה גודל השטח שהוא מציע שנפנה תמורת פתיחת התעלה; (ב) מה גודל השטח ומי ייכנס לתוכו; (ג) האם יעברו בתעלה, באותה תקופת-ביניים, אוניות ישראליות, או לפחות סחורות ישראליות, כפי שהיה בראשית שנות ה-50.

הישראלי, בסקר דעת-קהל, אומר כך וכך? הוא יודע בכלל מה זאת סלחיונה אמיתית?

חוק מלחמה שריו בחוק-לארץ, ושנודמן להם לראות סלחיונה באנגליה, למשל, אין הקהל הזה יודע מהי סלחיונה. **תראה לו פעם אחת, יום אחד, טלוויזיה כפי שהיא צריכה להיות — ותקבל סקר אחר לגמרי! תאמין לי.**

התוכניות האלה גרועות, וכולנו יודעים את זה, ואין זה עניין של סקר דעת-קהל, אלא של ידע מיקצועי — או שזה טוב או שזה לא טוב. אם כן, אין טעם בטפיחה עצמית על השכם, ואני מציע לאנשי הסלחיונה לא לטפוח לעצמם על השכם.

יגאל אלון: ביידע מיקצועי שאתה מאמין בו...

אורי אבנרי: מקובל להניח בחוגי העיתונות ש"העולם הזה" הוא עיתון מיקצועי טוב, והעיתונאים הטובים בארץ מתגאים בזה שהם עברו את האסכולה של העולם הזה. אתה יכול לזהוב או לא לזהוב את העיתון, אבל אני חושב שמעטים העיתונאים השוללים את הרמה המיקצועית של העולם הזה.

יגאל אלון: טען כי הפירסומת דרושה כדי לממן ערוץ שני בטלוויזיה. אבנרי הוכיח כי הכנסות הפירסומת לא יספיקו לכך, והוסיף: **אורי אבנרי:** אני מתנגד לערוץ שני. אני בעד ערוץ שני, אבל אל תלך בדרך הקלה. תלך בדרך הקשה.

יש כוח בינלאומי אחד בעולם המונע מל-המתעלות מזה 25 שנים, במקום-התורפה הבוער ביותר בעולם: בברלין.

פלוגה אחת...

מנחם בגין: אתה מציע שנדמה לברלין?

אורי אבנרי: אין אני מציע שנדמה לברלין. גם אין אני מציע שנדמה לחבל הריין, שהזכרת.

אבל נלמד מהנסיגון של ברלין. מי כמון, חברי הכנסת בגין, יודע, שיש להתייחס בזהירות רבה מאוד לדוגמאות היסטוריות, כי כל הדוגמאות ש"אתה הבאת היום — קל מאוד להפריך אותן.

פלוגה אחת של חיילים אמריקאיים, 250 איש... **יוחנן בדר:** אתה צריך היית לומר "אנחנו אומרים". מדוע אתה אומר "אני אומר"? מה זה?

בגלל המשבר? אתה תמיד מדבר על "אנחנו". **אורי אבנרי:** הבה לא נערכב דברים של מוקיונות עם דברים רציניים.

250 חיילים אמריקאיים מונעים פלישה סובי-ייטית לברלין ולאירופה המערבית. לא בכוחם, לא כחשיבותם. אלא כעצם העובדה שמו ש"עובר קו מסוים, מכתבך עם המעצמה העולה-מית האמריקאית, וגורם למלחמת-עולם.

הרעיון שיווצר בין צה"ל והצבא המצרי הייך של כוח זר שאינו ניתן לפינוי, שיהיה כפוף לחוטו אמריקאי ב"מוצעת הביטחון, הוא רעיון שאין לפסול אותו בלי בחינה יסודית מאוד, רק מפני שזה מתנגד לאיוה שהם רגשות ישים לנו. הדבר הוכיח את עצמו בברלין.

אני סבור, על כך, שיש לבחון את ההצעה המצרית ברצינות. אני סבור שיש בה גרעין ליוזמת-שלום ישראלית.

אני מציע שישראל לא תשיב בלאו, לא בלאו מוחלט ולא בלאו מסוייג, כי אם תשיב בהן מסוייג, ושתבקש הבהרות לגבי גודלו של השטח שיפונה, לגבי גורלו של השטח, לגבי טיב השיט שייעבור כסואץ ולגבי מקומה של ההצעה במכלול המאמץ להשיג שלום.

ואם חברה-הכנסת בגין מחלך עלינו אימים שחלילה יהיה שלום ב-1971 על פי תוכנית רוג'רס, אני עונה: הלוואי שיהיה שלום ב-1971 על פי תוכנית רוג'רס.

בתום הוויכוח, קמה גולדה מאיר ובמקום נאום תשובה למתווכחים — מסרה הודעה נגד אורי אבנרי. היא קראה את הדברים ש"אמרה בראיון עם התחנה האמריקאית, כדי להוכיח כי לא דחתה את הצעת אל-סאדאת ביום שבו הושמעה.

אולם אורי אבנרי לא הרפה. אחרי ההצבעה, קם וביקש למסור הודעה אישית נגדית. בעוד שיוחנן בדר הקים סערת-רוחות, הוכיח אבנרי כי גולדה קראה רק את חצי הדברים שלה ב"אותו ראיון" וכי החצי השני מהווה, למעשה, דחיית ההצעה.

הודעת-הסיכום של סיעתנו נדחתה על-ידי כל סיעות הבית, נמקיי עד גח"ל, כשרק שני חברי הסיעה מצביעים בעדה.

אורי אבנרי: התלוננו כאן כאילו אני כוכב הסל-וויזיה הישראלית. אני, ברוך השם, הופעתי בטלוויזיה ה"פינית יותר מאשר בטלוויזיה הישראלית, וגם בבריטית, באמריקאית ובגרמנית. כאן אני מוחרם.

אני יודע מדוע נכנס לחברים לראש שאני מרבה לה"פיע בטלוויזיה הישראלית.

השבוע קיבלנו פירסומת — והיינו מחתרים על הפירסומת הזאת! — אגב עניין מכאוב מאוד. לא שאלו אותנו מה דעותינו המדיניות. חוץ מזה צילמו אותי, במיקרה, כש"יצאתי להפגנה בעניין לאומי מרכזי, וכי אפשר לטלוויזיה להתעלם מתנועה גדולה שקמה בציבור בעניין שהרמטכ"ל הפך אותו לעניין מרכזי בצה"ל?

אבל אתה יודע, ואני יודע, שאני, ואנשים כמוני, אין להם שום אפשרות להביע את דעותיהם בטלוויזיה. ברדיו כן. בטלוויזיה בהחלט לא. יש מחסום גמור. הסלחיונה קיימת כדי לראיין אותך, את משה דיין, את אבא אבן, את גולדה מאיר, ושוב ושוב, את משה דיין; את אבא אבן ואת גולדה מאיר, וחוזר חלילה.

מרדכי פורקים: למה אני לא מופיע בטלוויזיה?

אורי אבנרי: חבר-כנסת טורקיס, אילו הייתי אני מנהל הטלוויזיה, הייתי נותן לך מקום נכבד בה, כי אני חושב שאתה אישיות מבדרת. אינני מבין מדוע מקפחים אותך. אני בעד זה שתהיה לך תוכנית קבועה בטלוויזיה!

אתה מאמין שדרוש ערוץ שני — הילחם על זה בממ"שלה. הילחם, אם אתה בעד הגדלת אגרת הטלוויזיה. אני בעד זה.

אם תשאל היום כל מחזיק מכשיר טלוויזיה: האם אתה מוכן להכניס שידורי פירסומת לטלוויזיה שלך בבית, או שאתה מוכן לשלם את תמורתה. שהיא (אני עשיתי את ה"חשבון) בשנה הראשונה 1.30 לירה לחודש למכשיר?

אני מבטיח לך שתמצא כי 99% מבעלי המכשירים יאמרו: קח ממני 1.30 לירה, אך תחסוך לי את הפירסום!

על טענת דוברי הימין שהפירסומת בטלוויזיה י"ה תדרבן את הכלכלה, השיב:

אורי אבנרי: כבוד השר אמר ובצדק: אתה, חברי הכנסת אבנרי, לא בוחל במודעות. בהחלט לא. אני בעד מודעות. אני גם חושב שמודעות ממלאות במידה מסויימת פונקציה חיובית בכלכלה.

אבל, כבוד השר, אתה, כשר העבודה, הבאת לכנסת ה"קודמת חוק — החוק הראשון שתמכתי בו בכל לב — האוסר שלטי-פירסומת לאורך הכבישים, כדי שלא יושחת נוף הארץ. זה בדיוק אותו נושא.

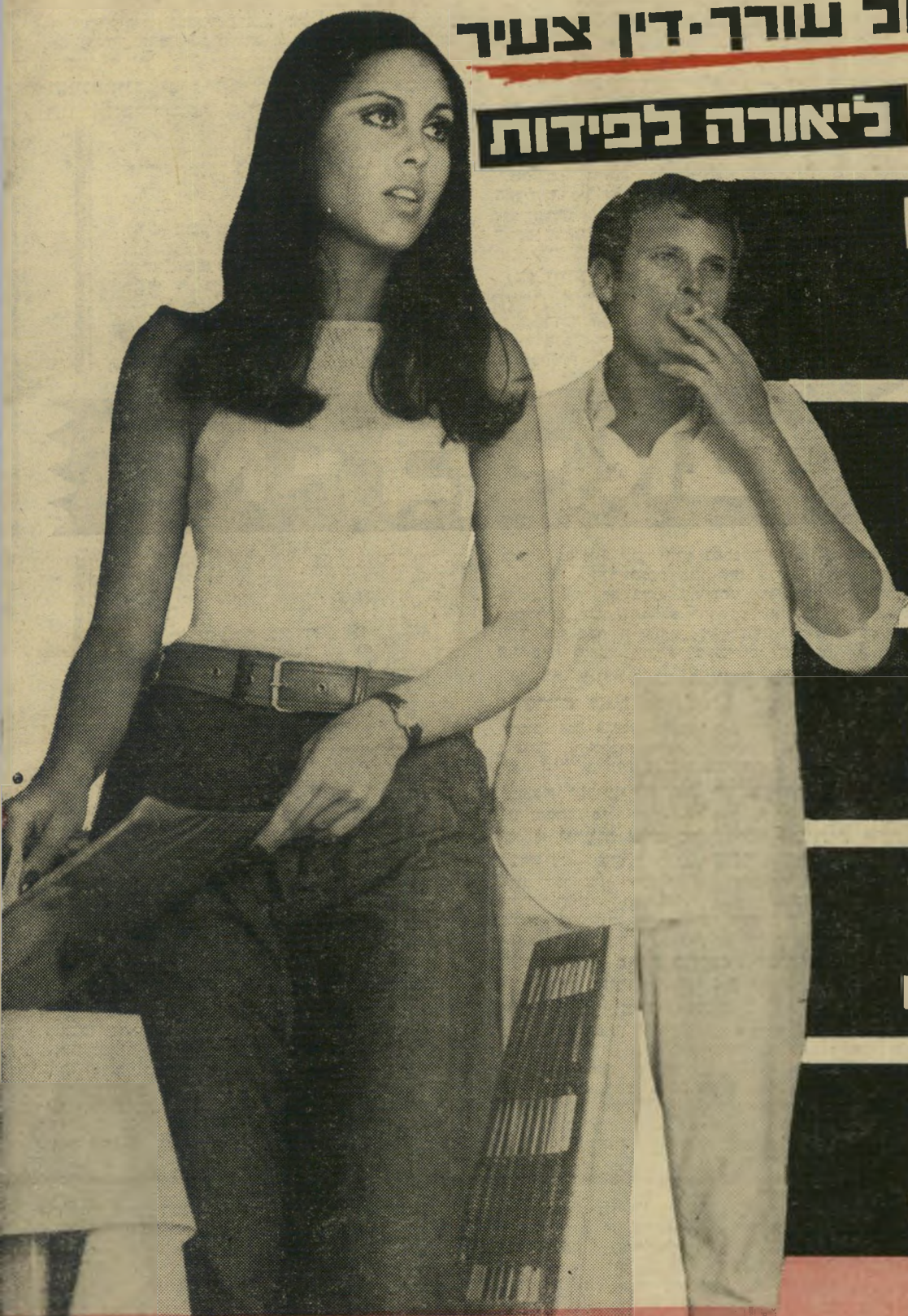
פירסומת — כל הכבוד. אבל לא פירסומת המשחיתה את נוף לטרון. ולא פירסומת המשחיתה את נוף הנפש.

לבסוף התפלמס אבנרי עם כמה נואמים, ועם יגאל אלון עצמו, שטענו כי אבנרי הפך "כוכב" בטלוויזיה.

העולם הזה

בתביעה המוזרה של עורך-דין צעיר

נגד אשתו לראווה לפידות

הבעל

דורש

מזונות

מדוגמנית

הצמדת

האם ברוחה

מאנדי מהארץ?

מאנדי ובעלה
רפי שאול